İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI İKSV TİYATRO

23. İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ
23rd ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

13 KASIM/NOVEMBER - 1 ARALIK/DECEMBER 2019

Festival Eş Sponsorları

AYGAZ | opet | Tüpraş

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI

ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS

—İKSV—

İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV), kâr amacı gütmeyen ve kamu yararına çalışan bir kültür kurumu. 1973 yılından bu yana İstanbul'un kültür sanat yaşamını zenginleştiren çalışmalar yürütüyor. İstanbul Müzik, Film, Tiyatro ve Caz festivalleri, İstanbul Bienali, İstanbul Tasarım Bienali, Leyla Gencer Şan Yarışması ve Filmekimi'ni düzenleyen, yıl boyunca özel etkinlikler gerçekleştiren vakıf, Nejat Eczacıbaşı Binası'nda yer alan Salon İKSV'de de farklı disiplinlerdeki etkinliklere ev sahipliği yapıyor. Venedik Bienali'nde dönüşümlü olarak Uluslararası Mimarlık ve Sanat Sergilerindeki Türkiye Pavyonu'nun organizasyonunu üstlenen İKSV, kültür politikalarının geliştirilmesine katkıda bulunmak amacıyla araştırmalar yürütüyor ve raporlar hazırlıyor. Vakıf ayrıca festivallerinde sunduğu ödüller, verdiği eser siparişleri, yer aldığı yerel ve uluslararası ortak yapımlar ve Fransa'daki Cité Internationale des Arts sanatçı atölyesinde yürüttüğü bir misafir sanatçı programının yanı sıra her yıl sunduğu Aydın Gün Teşvik Ödülü, Talât Sait Halman Çeviri Ödülü ve Gülriz Sururi-Engin Cezzar Tiyatro Teşvik Ödülü'yle güncel kültür sanat üretimini de destekliyor.

Istanbul Foundation for Culture and Arts (İKSV) is a non-profit cultural institution. Since 1973, the Foundation continues its efforts to enrich Istanbul's cultural and artistic life. İKSV regularly organises the Istanbul Festivals of Music, Film, Theatre and Jazz, the Istanbul Biennial, the Istanbul Design Biennial, Leyla Gencer Voice Competition, autumn film week Filmekimi and realises one-off events throughout the year. The Foundation hosts cultural and artistic events from various disciplines at its performance venue Salon, located at the Nejat Eczacıbaşı Building. İKSV also organises the Pavilion of Turkey at the International Art and Architecture Exhibitions of la Biennale di Venezia. Furthermore, İKSV conducts studies and drafts reports with the aim of contributing to cultural policy development. The Foundation also supports artistic and cultural production through presenting awards at its festivals, commissioning works, taking part in international and local co-productions, and coordinating an artist residency programme at Cité Internationale des Arts in France, as well as the annual Aydın Gün Encouragement, Talât Sait Halman Translation and Gülriz Sururi-Engin Cezzar Theatre Encouragement Awards.

İstanbul Tiyatro Festivali,
İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV) tarafından düzenleniyor.
Istanbul Theatre Festival
is organised by Istanbul Foundation for Culture and Arts (İKSV).

www.iksv.org

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI İKSV TİYATRO

23. İSTANBUL
TİYATRO FESTİVALİ

23ND ISTANBUL
THEATRE FESTIVAL

13 KASIM/NOVEMBER
1 ARALIK/DECEMBER
2019

tiyatro.iksv.org

istanbultiyatrofestivali **tiyatrofest** **istanbultiyatrofestivali**

İKSV Mobil **İKSV Kitaplık**

#istanbultiyatrofestivali
#hayattersyüz

İstanbul Tiyatro Festivali, İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV) tarafından düzenleniyor.
Istanbul Theatre Festival is organised by Istanbul Foundation for Culture and Arts (İKSV).

Programda değişiklik hakkı saklıdır.
Programme subject to change.

İstanbul Kültür Sanat Vakfı
23. İstanbul Tiyatro Festivali'nin gerçekleştirilmesine büyük destek sağlayan
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı, TC İstanbul Valiliği, TC İstanbul İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü,
İstanbul Büyükşehir Belediyesi, TC Beyoğlu Kaymakamlığı, Kadıköy Belediyesi,
Beşiktaş Belediyesi ve Ataşehir Belediyesi'ne teşekkür eder.

The Istanbul Foundation for Culture and Arts
would like to thank the Ministry of Culture and Tourism, Governorship of Istanbul,
Istanbul Provincial Directorate of Culture and Tourism, Istanbul Metropolitan Municipality,
Beyoğlu District Governorship, Kadıköy Municipality, Beşiktaş Municipality, and Ataşehir Municipality
whose contributions have made the 23rd Istanbul Theatre Festival possible.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

Turkey

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

KADIKÖY BELEDİYESİ

BEŞİKTAŞ BELEDİYESİ

ATAŞEHİR BELEDİYESİ
Gelecek burada

FESTİVAL EŞ SPONSORLARI
FESTIVAL CO-SPONSORS

AYGAZ

opet

Tüpraş

İKSV
KURUCU SPONSOR
LEADING SPONSOR

Eczacıbaşı

İKSV
RESMİ KONAKLAMA SPONSORU
OFFICIAL HOTEL SPONSOR

THE MARMARA
COLLECTION

GENÇLİK PLATFORMU DESTEKÇİSİ
YOUTH PLATFORM SUPPORTER

ANADOLU
EFES

GÖSTERİ SPONSORLARI
PERFORMANCE SPONSORS

ENKA
VAKFI

TEKFEN
TEKFEN HOLDİNG

Allianz

YÜKSEK KATKIDA BULUNAN
MEKÂN SPONSORU
VENUE SPONSOR WITH THE
HIGHEST CONTRIBUTION

ZORLU
PERFORMANS
SANATLARI
MERKEZİ

ÖĞRENME VE GELİŞİM PROGRAMI SPONSORU
LEARNING AND TRAINING PROGRAMME SPONSOR

YEDİTEPE
ÜNİVERSİTESİ

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF

GOLDEN
MASK
Russian
Performing Arts Festival
and National Theatre Award

Vlaanderen
verbeelding werkt

INSTITUT FRANÇAIS + MAIRIE DE PARIS

GOETHE
INSTITUT

KADIKÖY
BELEDİYESİ

PANGEA

ARTER

Français
du monde

BASIN SPONSORLARI
PRESS SPONSORS

- BirGün
- Cumhuriyet
- Daily Sabah
- Hürriyet
- Milliyet
- Posta
- Sabah

TELEVİZYON SPONSORLARI
TV SPONSORS

- Bloomberg HT
- Haber Türk
- NTV
- TRT
- WM TV

DERGİ SPONSORLARI
MAGAZINE SPONSORS

- Art Architecture Design unlimited
- bone
- Türkiye Forbes
- İstanbul The Guide
- Hello!
- İstanbul Life
- OT
- Sinema Seven
- Socrates
- Time Out İstanbul
- Vogue Türkiye

RADYO SPONSORLARI
RADIO SPONSORS

- "Açık Radyo." 94.9
- best FM
- Joy FM
- Kafa Radyo
- NTV radyo
- 96.2 eksen
- Radio Slow Time 91.2
- Voyage 107.4 radyovoyage.com

İKSV
TAŞIYICI SPONSORU
CARRIER SPONSOR

DHL

İKSV
SİGORTA SPONSORU
INSURANCE SPONSOR

ZURICH SİGORTA

İKSV
SERVİS SPONSORLARI
SERVICE SPONSORS

Sağlık Healthcare

AMERİKAN HASTANESİ

Güvenlik Security

SECURITAS

Kurumsal Eğitim Corporate Education

navitas
gelişim rehberiniz

Stratejik Araştırma Strategic Research

GfK Growth from Knowledge

CRM Yazılım CRM Software Development

AGC

CRM Danışmanlığı CRM Consultancy

WUNDERMAN | directComm Deepening Relationships

Mobil Uygulama Yazılım Mobile App Development

loodos

FESTİVAL KAMPANYASI
FESTIVAL CAMPAIGN

TBWA\Istanbul
\The Disruption® Company

FESTİVALİN
TANITIM ÇALIŞMALARINDAKİ
DESTEKLERİ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.
WE ACKNOWLEDGE THEIR KIND
SUPPORT TOWARDS THE PROMOTION
OF THE FESTIVAL.

EngageYa

T24

KENTVİZYON

Bundle

Yandex Navigasyon

OMD

İÇİNDEKİLER
CONTENTS

SUNUŞ	13	PRESENTATION
ONUR ÖDÜLLERİ	17	HONORARY AWARDS
GOLDEN MASK İSTANBUL'DA		GOLDEN MASK IN ISTANBUL
Her Yol Kuzeye Çıkar	26	Every Direction is North
Sirk	28	The Circus
Yevgeni Onegin	31	Eugene Onegin
İran Konferansı	34	Iran Conference
ULUSLARARASI YAPIMLAR		INTERNATIONAL PRODUCTIONS
Tarihe Not Düşmek	38	Taking Stock
TrapTown	40	TrapTown
Seslenen Parçalar	45	Voicing Pieces
Being Faust – Enter Mephisto	48	Being Faust – Enter Mephisto
Ionesco Dosyası	52	Ionesco Suite
Kayıp Kimlik	54	Profil Perdu
Daha da Beter ve Beter ve Beter Olacak Arkadaşım	57	It's Going to Get Worse and Worse and Worse, My Friend
Temiz Şehir	59	Clean City
YERLİ YAPIMLAR		LOCAL PRODUCTIONS
Io	64	Io
Dünyanın Ortasında Bir Yer	66	Somewhere in The Middle of the World
Barakalar ve Saraylar (Leonce ile Lena üzerine bir çalışma)	68	Shacks and Palaces (A re-working of Leonce and Lena)
Ver Parayı	70	Geld-Her Damit
Genco Erkal ve Dostlar Tiyatrosu'na Saygıyla	72	A Tribute to Genco Erkal and Dostlar Theatre
Kadar	74	As Much
Narin Napalm	76	Tender Napalm
Kaldırım Serçesi	78	The Sidewalk Sparrow
Bak Sen!	80	How do you like that!
Sahibinden Kiralık	83	For Rent
Yangınlar	85	Incendies
Kaçmış Evlatlar Ormanı ve Öyle Durdum Bekliyordum Geçmeyenler Köprüsünde	88	Forest of Fled Sons & I've Stood Like That, Waiting, On the Bridge of No-Passers
"bir şey", kedi kedi	90	"a thing", kitty kitty
ÖĞRENME VE GELİŞİM PROGRAMI	93	LEARNING AND TRAINING PROGRAMME
GÖSTERİ MEKÂNLARI	105	VENUES
İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI	106	ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS
İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ	110	ISTANBUL THEATRE FESTIVAL
KÜNYE	116	COLOPHONE

YAĞIZ EYÜBOĞLU

KOÇ HOLDİNG
ENERJİ GRUBU BAŞKANI
CHARIMAN OF KOÇ HOLDING
ENERGY GROUP

Değerli Sanatseverler,
Yaratıcılığı geliştiren, farkındalığı yüksek ve bilinçli bir toplum oluşmasına katkıda bulunan, modern düşünce ile birlikte sosyal ve kültürel zenginliği de besleyen en önemli mecralardan birisi de tiyatro sanatı...
Koç Topluluğu olarak sürdürülebilir kalkınmanın sadece ekonomik değil kültürel anlamda da son derece önemli bir ihtiyaç olduğuna içtenlikle inanıyoruz. Bu doğrultuda, Koç Enerji Grubu markalarımız, ülkemizin enerji talebini karşılamanın yanı sıra sürdürülebilir kültür politikalarının geliştirilmesini de "üstümüze vazife" sayıyor. Aygaz, OPET ve Tüpraş, kuruldukları günden bu yana eğitimden sağlığa, çevreden sanata kadar pek çok alanda sosyal sorumluluk projelerine imza atıyor.
İstanbul Tiyatro Festivali'ne sağladığımız destek, Koç Enerji Grubu açısından hiç kuşkusuz en kıymetli sponsorluklarımızdan birisidir. En seçkin ve güncel eserleri ülkemize taşıyan İstanbul Kültür Sanat Vakfı gibi köklü bir kurumun çatısı altında gerçekleşen, sadece ülkemizde değil dünya çapında bilinirliğe ulaşmış olan böylesine değerli bir festivale katkıda bulunmak bizler için büyük bir gurur.
Koç Enerji Grubu olarak 15 yıldır İstanbul Tiyatro Festivali'nde "destekçi" rolünde sahneye çıkmaktan son derece mutluyuz. Başta İstanbul Kültür Sanat Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Bülent Eczacıbaşı'na, vakfın genel müdürü Sayın Görgün Taner'e, festival direktörü Sayın Leman Yılmaz'a ve festival ekibine şükranlarımızı sunuyoruz.
13 Kasım'da perdelerini açacak ve iki hafta boyunca hepimizi saracak bu heyecana tüm sanatseverleri davet ediyoruz. 23. İstanbul Tiyatro Festivali'ne katılan sanatçılarımızı değerli performansları için şimdiden kutluyor, "enerji" dolu bir festival diliyorum.
Saygılarımla

Distinguished Art-Lovers,
One of the media that improves creativity, that contributes to the creation of a conscious society with high awareness, and that fosters modern thought as well as social and cultural wealth is the art of theatre.
As Koç community, we sincerely believe that sustainable development is an essential requirement not only in terms of economy but also of culture. In this manner, our Koç Energy Group brands take it upon themselves to both meet the energy demand of our country and to develop sustainable culture policies. From the day that they have been founded, Aygaz, OPET, and Tüpraş have all been putting their signature under social responsibility projects from education to healthcare, environment, and art. Our support to Istanbul Theatre Festival is undoubtedly one of the most valuable sponsorships for Koç Energy Group. Making a contribution to such a precious festival that is carried out under the roof of a deep-rooted establishment as Istanbul Foundation for Culture and Arts which has brought the most prestigious and contemporary works of art to our country, and that has obtained both countrywide and worldwide recognition is a great honour for us.
As Koç Energy Group, we are very happy to take to the stage in the role of "promoter" in Istanbul Theatre Festival for 15 years. We wish to express our gratitutde to the Chairperson of Istanbul Foundation for Culture and Arts, Bülent Eczacıbaşı, to the General Director of the foundation, Görgün Taner, to the Festival Director, Leman Yılmaz, and to festival staff as well. We invite all art-lovers to this excitement that will open its curtains in November 13 and enthrall us for two weeks. We congratulate our artists who attend to 23rd Istanbul Theatre Festival for their precious performances in advance. I wish everyone an "energetic" festival.
Kind Regards,

LEMAN YILMAZ

DİREKTÖR
İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ
DIRECTOR
ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

Kasım 2017'den itibaren, tekrar her yıl düzenlemeye başladığımız İstanbul Tiyatro Festivali, tüm enerjisiyle yoluna devam ediyor; bu yıl 13 Kasım–1 Aralık tarihleri arasında seyirciyle buluşacağız. 2017'de aldığımız, festivali her yıl düzenleme kararıyla birlikte; festivalimizin uluslararası alandaki görünümü ve bilinirliği artarken, ulusal ve uluslararası çok sayıda sanatçı ve topluluk da festival programında yer almak için harekete geçti. Seyirci oranlarımızda gözle görülür bir artış söz konusu. Festival sponsorumuz Aygaz, Opet ve Tüpraş'ın desteklediği öğrenci projesi ile üç yıldır çok daha fazla öğrenciye ulaşma olanağı sağladık. Bu yıl yeni işbirliklerine de imza attık; Yeditepe Üniversitesi ve Anadolu Efes festivalde farklı programlara destek oluyorlar.
Golden Mask Rus Sahne Sanatları Festivali ile, 22. İstanbul Tiyatro Festivali'nde *Hamlet | Collage* oyunuyla başlayan işbirliğimiz bu yıl da devam ediyor. Rusya'nın önemli tiyatrolarından biri olan Vaktangov Tiyatrosu, bu işbirliği sayesinde *Yevgeni Onegin* oyunuyla ilk kez İstanbul'a konuk oluyor. Ayrıca *Sirk, İran Konferansı* ve *Her Yol Kuzeye Çıkar* yine Rusya'dan gelen konuk oyunlarımız. Geçtiğimiz yıl başlayan Flaman Kültür Bakanlığı ve Platform 0090 ortaklığı da bu yıl devam ediyor; bu çerçevede programımızda yer alan Ultima Vez'in *TrapTown* gösterisini büyük bir heyecanla bekliyoruz. Yerli yapımlarımız, bu yıl da festivalin merakla beklenen bölümleri arasında yer alıyor. Farklı arayışların yine sahnede ve ezber bozan mekânlarda seyirciyle buluştuğu prömiyerlerimiz olacak.
Festival kapsamında bu yıl ilk kez bir çocuk kitabı da hazırlıyoruz. Burcu Ural Kopan'ın yayın yönetmenliğini üstlendiği ve çizimlerini Gözde Eyce'nin yaptığı bu kitabı Sevinç Erbulak kaleme aldı. Kitabımız minik okurlarını, bir festival gününde, tiyatroyla ilgili temel bilgiler edinebilecekleri tatlı bir gezintiye çıkarıyor. İstanbul Kültür Sanat Vakfı'nın Bernard van Leer Vakfı'nın desteğiyle yürüttüğü proje kapsamında İstanbul Tiyatro Festivali ve İKSV Alt Kat işbirliğiyle hazırlanan bu kitap, festival süresince Şişhane'deki Nejat Eczacıbaşı Binası'ndan ve gösteri günlerinde belirli festival mekânlarından ücretsiz olarak alınabilecek.
23. İstanbul Tiyatro Festivali, bu yıl farklı içeriği ile dikkat çekecek. Sahne sanatlarının genel olarak kabul edilmiş kalıplarının sorgulandığı, alışılmışın dışında sahneleme tekniğine ve yapısına sahip oyunlara ev sahipliği yapan festivalimiz, bu yıl temelde "sahne neresi?" ve "oyuncu kim?" gibi sorulara da yanıt arayan bir programla seyirciyle buluşacak. Hazırlıklarımız tüm hızıyla sürerken İstanbul Tiyatro Festivali ekibi olarak şimdiden iyi festivaller diliyoruz.

The Istanbul Theatre Festival, being organised annually again since November 2017, is proceeding with energy and enthusiasm; we will meet the audience this year between 13 November–1 December. As a result of the decision in 2017 to organise the festival annually, international visibility and recognition of our festival have increased substantially, leading to numerous national and international artists and theatre companies taking action to participate in the festival programme. There has been a noticeable rise in the number of viewers. We have been able to reach even more students during the last three years due to the student project supported by our festival sponsors Aygaz, Opet and Tüpraş. We have also signed new partnerships this year; Yeditepe University and Anadolu Efes will be supporting various festival programmes.
Our collaboration with Golden Mask Russian Performing Arts Festival had started with the play *Hamlet | Collage* during the 22. İstanbul Theatre Festival and continues this year. As a result of this collaboration one of Russia's foremost theatres, Vakhtangov Theatre, will be visiting Istanbul for the first time with the play *Eugene Onegin*. Additional visiting plays from Russia include *The Circus, Iran Conference* and *Every Direction is North*. Our partnership that started last year with The Flemish Ministry of Culture and Platform 0090 continues this year; we are looking forward to the Ultima Vez show *TrapTown,* taking place under the scope of this partnership, with great anticipation. Our domestic productions are yet again among the most intriguing sections of the festival this year. We also have premieres where different theatrical explorations meet the audience, taking place on the stage and at various venues.
As a part of the festival, we are also preparing a children's book for the first time this year. The book written by Sevinç Erbulak was edited by Burcu Ural Kopan and illustrated by Gözde Eyce. Our book takes its little readers on a delightful tour on a day at the festival where they can learn the basics of theatre. This book was created with the collaboration between Istanbul Theatre Festival and IKSV Alt Kat as a part of the project organized by Istanbul Foundation for Culture and Arts with support from the Bernard Van Leer Foundation. The book can be obtained free of charge throughout the festival at the Nejat Eczacıbaşı Building in Şişhane and during show days at some festival venues.
The 23. İstanbul Theatre Festival will be attracting attention with its diverse content this year. Our festival, known for hosting plays with unusually staging techniques and structures and where the widely recognised forms of performing arts are questioned, will meet with the audience this year with a programme that seeks answers to questions including "where is the stage?" and "who is the actor?". As the Istanbul Theatre Festival team, we would like to wish you a great festival experience in advance, while our preparations continue at full speed.

ONUR ÖDÜLLERİ

HONORARY AWARDS

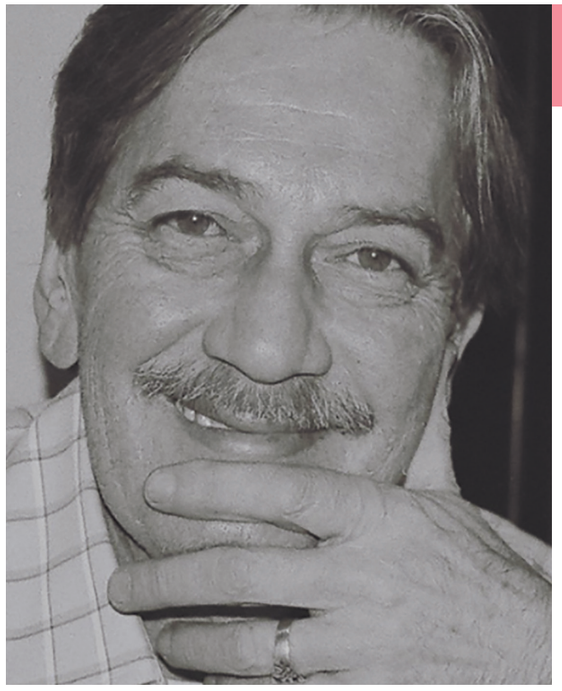

FERHAN ŞENSOY

ONUR ÖDÜLLERİ
HONORARY AWARDS

■ 1951'de Samsun, Çarşamba'da doğan yazar, tiyatro oyuncusu ve yönetmeni Ferhan Şensoy; 1972'de gittiği Fransa'da Sahne Sanatları Yüksekokulu'nu bitirdi, 1975'te Türkiye'ye dönen sanatçı, Ali Poyrazoğlu Tiyatrosu ve Nisa Serezli-Tolga Aşkıner gibi topluluklarla çalıştı. 1973'te *Bilumum Haneler* (1975'te Haneler), 1976'da *İdi-Amin-Avanta Lavanta*, 1977'de *Dur Konuşma Sus Söyleme* ve *Bizim Sınıf* adlı oyunları Devekuşu Kabare, Ali Poyrazoğlu ve Tuncay Özinel tiyatrolarında sahnelendi. Aynı dönem TV'de yaptığı skeç programıyla geniş bir izleyici kitlesine de ulaşan sanatçı; 1980'de Yapı Endüstri Merkezi'nde Ortaoyuncular Topluluğu'nu kurdu. Aynı yılın sonunda Küçük Sahne'ye geçen topluluğuyla, beş yıl süreyle oynanan *Şahları da Vururlar* (1980), *Kahraman Bakkal Süpermarket'e Karşı* (1981), *Kiralık Oyun* (1982), *Anna'nın Yedi Ana Günahı* (1982), *İçinden Tramvay Geçen Şarkı* (1986), *Ferhangi Şeyler* (1987) ve *İstanbul'u Satıyorum* (1988) gibi kendi yazdığı oyunları sahneledi ve oynadı. Şubat 1987'de *Muzır Müzikal* adlı oyunun Egemen Gösteri Merkezi'nde (ünlü Şan Tiyatrosu) sahnelenmesi sürerken, çıkan kuşkulu bir yangınla yapı kullanılamaz hale geldi. 1994'te *Kırkambar* ve *Şu Gogol Delisi*, 1995'te *Üç Kurşunluk Opera*, 1997'te *Haldun Taner Kabare*, 2000'de *Fişne Pahçesu* ve 2010'da *Ruhundan Tramvay Geçen Adam* adlı oyunlarıyla bugüne dek birçok defa festivale konuk olan sanatçı; 1989'da eski Ses Tiyatrosu'nu düzenleyerek, Ses 1885 adıyla yeniden gösterilere açtı.
Kazancı Yokuşu (1978), *Şahları da Vururlar* ve *Afitap'ın Kocası İstanbul* (1982), *Gündeste* ve *Ayna Merdiven* (1986), *Düşbükü* (1988), *Kahraman Bakkal Süpermarkete Karşı* (1991), *İngilizce Bilmeden Hepinizi I Love You* (1992), *Güle Güle Godot* ve *Denemeler* (1993), *Oteller Kitabı* (1996), *Falınızda Rönesans Var* (1998), *Kalemimin Sapını Gülle Donattım* (2001), *Rum Memet* (2002), *Eşeğin Fikri* ve *Hacı Komünist* (2005), *Elveda SSK* (2007) ve *Seçme Sapan Şeyler* (2010) adlı kitapların yazarı olan Şensoy'un rol aldığı filmler arasında; *Kızını Dövmeyen Dizini Döver* (1977), *Büyük Yalnızlık* (1990), *Şans Kapıyı Kırınca* (2005), *Pardon* (2005) ve *Son Ders* (2008) sayılabilir.
Türk tiyatrosunun güldürü geleneğinin ustalık nişanesi sayılan Kel Hasan Efendi'nin kavuğu, 1968'de İsmail Dümbüllü'den Münir Özkul'a, 1989'da ise Münir Özkul'dan Ferhan Şensoy'a geçti. Yazdığı ve sahnelediği sıradışı oyunlarla; daha çok dil inceliklerine dayanan mizah öğelerini kullanıp Türkçenin sınırlarını da zorlayarak, güncel olaylara eleştiriler getiren Şensoy, geleneksel Türk tiyatrosundan epik tiyatroya kadar çeşitli üsluplardan izler taşıyan özgün çalışmalarıyla, tiyatro tarihimizde kendine özgü bir yer edindi.

■ Playwright, theatre actor and stage director Ferhan Şensoy was born in Çarşamba, Samsun in 1951. In 1972 he went to France and graduated from the Theatre National De Strasbourg in 1974. Şensoy returned to Turkey in 1975 and started working with theatre companies including Ali Poyrazoğlu Theatre and Nisa Serezli-Tolga Aşkıner Theatre. His plays, *Bilumum Haneler* in 1973 (Haneler in 1975), *İdi-Amin-Avanta-Lavanta* in 1976, *Dur Konuşma Sus Söyleme* and *Bizim Sınıf* in 1977, were staged at Devekuşu Kabare, Ali Poyrazoğlu and Tuncay Özinel Theatres. He founded the Ortaoyuncular Topluluğu in 1980 at Yapı Endüstri Merkezi and during the same period started to reach a wide audience through his sketch programme on television. At the end of the same year, his company moved to Küçük Sahne where he directed and acted in plays he wrote including *Şahları da Vururlar* (1980) which was staged for 5 consecutive years, *Kahraman Bakkal Süpermarkete Karşı* (1981), *Kiralık Oyun* (1982), *Anna'nın Yedi Ana Günahı* (1982), *İçinden Tramvay Geçen Şarkı* (1986) *Ferhangi Şeyler* (1987) and *İstanbul'u Satıyorum* (1988).
In February 1987 a suspicious fire broke out during the performance of *Muzır Müzikal* at the Egemen Performance Centre (the famed Şan Tiyatrosu) which destroyed the building. In 1989 he renovated the old Ses Theatre and reopened the venue with the name Ses 1885. Şensoy has been invited to many festivals where his plays have been staged, some of which are; *Hay Market* and *That Gogol Fool* in 1994, *Three Bullet Opera* in 1995, *Haldun Taner Cabaret* in 1997, *The Cherry Orchard* in 2000 and *The Man Whose Soul is Crashed by the Tram* in 2010. Şensoy is the author of the books; *Kazancı Yokuşu* (1978), *Şahları da Vururlar ve Afitap'ın Kocası İstanbul* (1982), *Gündeste* and *Ayna Merdiven* (1986), *Düşbükü* (1988), *Kahraman Bakkal Süpermarkete Karşı* (1991), *İngilizce Bilmeden Hepinizi I Love You* (1992), *Güle Güle Godot ve Denemeler* (1993), *Oteller Kitabı* (1996), *Falınızda Rönesans Var* (1998), *Kalemimin Sapını Gülle Donattım* (2001), *Rum Memet* (2002), *Eşeğin Fikri ve Hacı Komünist* (2005), *Elveda SSK* (2007), *Seçme Sapan Şeyler* (2010) and has acted in the following films; *Kızını Dövmeyen Dizini Döver* (1977), *Büyük Yalnızlık* (1990), *Şans Kapıyı Kırınca* (2005), *Pardon* (2005) and *Son Ders* (2008).
Considered to be the mark of mastery in Turkish theatre's tradition of comedy, Bald Hasan Efendi's Turban (Kel Hasan Efendi'nin Kavuğu), has been passed from İsmail Dümbüllü to Münir Özkul in 1968, and from Münir Özkul to Ferhan Şensoy in 1989. Ferhan Şensoy has earned a distinctive place in Turkish theatre history with his unique, original and head-spinning works. He has written and staged unusual plays that have criticized current events using humour elements often based on language subtleties to the point of pushing the boundaries of the Turkish language, with a style that carries traces from various styles ranging from traditional Turkish theatre to epic theatre.

ONUR ÖDÜLLERİ | HONORARY AWARDS

METİN DENİZ

ONUR ÖDÜLLERİ
HONORARY AWARDS

■ 1940 İstanbul doğumlu sahne tasarımcısı Metin Deniz, uygulamalarında çok değişik malzemeleri kullanan bir sanatçı. Haydarpaşa Lisesi'nde eğitim gören Deniz, 1957'de Güzel Sanatlar Akademisi (şimdi Mimar Sinan Üniversitesi) Resim Bölümü'ne girdi ve Halil Dikmen, Cevat Dereli ve Zühtü Müridoğlu'nun öğrencisi oldu. 1961'de İstanbul Şehir Operası'nda dekoratör yardımcısı olarak göreve başladı. İlk dekor çalışmasını 1962'de İstanbul Şehir Tiyatrosu'nda Zihni Küçümen'in yönettiği Orhan Kemal'in *İspinozlar* oyununda yaptı. Aynı yıl operanın dekoratörü oldu ve bu işi öğrenciliği boyunca sürdürdü. 1965'te Akademiden mezun oldu, Operadan ayrıldı ve özel tiyatrolarda dekoratör olarak çalışmaya başladı. 1974'te Şehir Tiyatrosu'na bağlı Deneme Sahnesi'nin kurulma çalışmasına katıldı. Muhsin Ertuğrul'un desteklemesiyle oluşturulan bu tiyatroda Beklan Algan'la birlikte alışılmış anlamdaki sahneyi ortadan kaldırarak, seyircilerle oyuncular arasındaki karşılıklı alışverişin daha güçlü olacağı bir mekân düzeni kurmaya çalıştı. Bu tiyatroda sahneye konan Brecht'in *Cesaret Ana*, Peter Weiss'ın *Marat/Sade* ve Shakespeare'in *Bahar Noktası* oyunlarının çalışmalarına katıldı. 1975'te Şehir Tiyatrosu'nda Brecht'in *Galileo Galilei* oyununu sahneye koyarak tiyatro yönetmenliğini de denedi. Metin Deniz, Fransa'da çoğunu Mehmet Ulusoy'un sahnelediği oyunların dekorlarını yaptı. Ayrıca Gerard Gelas'la Avignon Festivali'nde çalıştı: 1974'teki *Kafkas Tebeşir Dairesi*, 1977'deki *Dans les eaux glacees du calcul egoiste* (Bencil Hesapların Buzlu Sularında), 1979'daki *Macbeth* bunlar arasındadır. Ayrıca 1980'de Paris'te Luiz Menase'nin yönettiği *1001 Gece Masalları*'nın ve 1984'te Avignon'da Gerard Gelas'ın yönettiği Yaşar Kemal'in *Bin Boğalar Efsanesi*'nin de dekorlarını Deniz hazırlamıştır.
Metin Deniz, sanat yaşamı boyunca tiyatroda dekora, "dekorasyon" sözcüğünün çağrıştırdığı "süsleme" anlamının üstünde bir anlam yüklenmesi gerektiğini savundu: Dekoru, bir bütün olan tiyatro sanatını oluşturan çeşitli öğelerden biri olarak ele aldı; bu bütünlüğü sağlayabilmek için yöneticiden müzikçiye, oyuncudan dekorcuya kadar bu öğeleri gerçekleştiren herkesin ortak bir çalışma yürütmesi, yani tiyatroyu ortaklaşa yaratması bir gereklilikti. Bu görüşten yola çıkarak gerçekleştirdiği çalışmalarında Deniz'in çok çeşitli malzemeler kullanarak farklı etkiler uyandırmaya çaba gösterdiği izlenir. Örneğin Dostlar Tiyatrosu'nun hazırladığı Sabotaj Oyunu için eski gramofon plaklarını ısıtarak masklar yapmış, yine aynı topluluğun bir maden ocağındaki olayları konu alan *Alpagut Olayı* oyununda da dekoru, tüm sahneyi kömürle kaplayarak oluşturmuştu; ayrıca *Bahar Noktası*'nda ip ve bez parçalarını kullanması da bu türden bir denemedir. Metin Deniz tiyatro, opera ve bale sahneleri için yaklaşık 200 dekor çalışması gerçekleştirdi, 1982'de Güzel Sanatlar Akademisi Osman Hamdi Salonlarında, bütün bu çalışmalarının bir araya toplandığı ve *İki Kalas Bir Heves* adını verdiği bir toplu sergi açtı. Başta Fransa olmak üzere İsviçre ve İngiltere'de konuk sanatçı olarak çalışmalarını sürdürdü ve çeşitli filmlerde sanat danışmanlığı ve reji asistanlığı da yaptı.
Metin Deniz, son yıllarda çalışmalarını tiyatro sahne ve salon iç tasarımları ile müze tefriş ve tasarımlarına yönlendirdi. (Caddebostan Kültür Merkezi, İzmir Sanat, Kültür Park Arkeoloji Müzesi Projesi, Kent Arşivi Müzesi, Fulya Sanat Konser Salonu, Mustafa Kemal Kültür Merkezi vb.) Kadıköy'de Süreyya Operası'nın sahne ve salon iç tasarımını, Mardin Sakıp Sabancı Kent Müzesi'nin tasarımını ve gerçekleştirilmesini yaptı. Halen kültür merkezi, uluslararası sergiler ve müze projeleri üzerine çalışmalarını sürdüren sanatçının hakkında Nihal Koldaş tarafından yazılmış *Metin Deniz, Tiyatroda Mekân ve İnsan* adlı kitap vardır.
Başlıca yapıtları arasında, *İspinozlar* (1962), *Teneke* (1965-1966), *Palto* (1966-1967), *Kurban* (1966-1967), *İttihat ve Terakki* (1969), *Durdurun Dünyayı İnecek Var* (1970), *Rosenbergler Ölmemeli* (1970), *Alpagut Olayı* (1974), *Kafkas Tebeşir Dairesi* (1974), *Galileo Galilei* (1975), *Dans les eaux glacees du calcul egoiste* (Bencil Hesapların Buzlu Sularında, 1977), *Cesaret Ana* (1978), *Marat/Sade* (1978), *Macbeth* (1979), *1001 Gece Masalları* (1980), *Bahar Noktası* (1981), *Kabare* (1983-1984) bulunuyor.

■ Stage designer Metin Deniz, born in Istanbul in 1940, is an artist who uses a wide variety of materials in his work. After studying at Haydarpaşa High School, Deniz entered the Department of Painting at the Fine Arts Academy (now Mimar Sinan University) in 1957 and became a student of Halil Dikmen, Cevat Dereli and Zühtü Müridoğlu. In 1961, he started working as an assistant decorator at the Istanbul City Opera. His first stage design was for Orhan Kemal's play İspinozlar (The Finches), directed by Zihni Küçümen in 1962 at the Istanbul City Theatres. During the same year, he became the decorator of the opera and continued to work there throughout his education. He graduated from the Academy in 1965, left the Opera and began working as a decorator in private theatres. In 1974, he participated in the establishment of Deneme Sahnesi, a new theatre attached to the City Theatres, founded with the support of Muhsin Ertuğrul. At this new theatre, working together with Beklan Algan, Metin Deniz tried to eliminate the usual sense of the stage and create a space where the mutual exchange between the actors and audience was made possible. At this theatre, he has worked on Brecht's Mother Courage and Her Children, Peter Weiss's Marat/Sade and Shakespeare's A Midsummer Night's Dream. In 1975, he tried out directing by staging Brecht's Life of Galileo at the City Theatres.
Metin Deniz has prepared the stage decorations of several plays in France, most of which were staged by Mehmet Ulusoy. He has also worked with Gerard Gelas at the Avignon Festival, including in plays such as The Caucasian Chalk Circle in 1974, Dans les eaux glacees du calcul egoiste in 1977, and Macbeth in 1979. Deniz has also prepared the decorations of One Thousand and One Nights directed by Luiz Menase in Paris in 1980, and Yaşar Kemal's Legend of The Thousand Bulls directed by Gerard Gelas in Avignon in 1984. Throughout his art life, Metin Deniz has stated that the decor in theatre should be given a meaning above that of decoration, which is associated with "ornamentation". He approached decor as one of the integral elements that makes up a theatre play; and has maintained that in order to achieve a play with integrity, it is necessary for everyone who realizes these elements, from the director to the musician, from the actor to the decorator, to carry out a collaborative work, in other words, that they create the theatre jointly. Given this point of view, it is easy to see in Deniz's work that he strives to evoke different effects by using a wide variety of materials. For example, for Sabotaj Oyunu staged at Dostlar Theatre, he made masks by heating old gramophone records, and for Alpagut Olayı, which was a play staged at the same theatre about the events at a mining quarry, he created the decor by covering the whole scene with coal. As a similar artistic trial, he has used ropes and pieces of cloth for the décor of A Midsummer Night's Dream. Metin Deniz has prepared the decors of almost 200 theatre, opera, and ballet scenes. In 1982, he opened an exhibition where all of these works were gathered together called 'İki Kalas Bir Heves' (Two Wooden Boards, Enthusiasm in Hoards) in the Osman Hamdi Halls of the Academy of Fine Arts. He has been invited as a guest artist to France, Switzerland and England and has also worked as an art consultant and assistant director for various films.
In recent years, Metin Deniz has been working on the design of theatre stages and theatre hall interiors, and museum furnishings and designs. (Caddebostan Culture Center, İzmir Art, Culture Park Archaeology Museum Project, City Archives Museum, Fulya Art Concert Hall, Mustafa Kemal Culture Centre etc.)
Deniz has designed the stage and theatre hall interior design of Süreyya Opera House in Kadıköy, and the design and realization of Mardin Sakıp Sabancı City Museum. He continues to work on cultural centres, international exhibitions and museum projects. Metin Deniz has a book written about him by Nihal Koldaş titled *Metin Deniz, Tiyatroda Mekân ve İnsan*.
His most notable works include *İspinozlar* (The Finches, 1962), *Teneke* (Tin, 1965-1966), *The Overcoat* (1966-1967), *Kurban* (Sacrifice, 1966-1967), *İttihat ve Terakki* (1969), *Stop The World, I Want To Get Off* (1970), *Les Rosenberg ne doivent pas mourir* (1970), *Alpagut Olayı* (The Alpagut Incident, 1974), *The Caucasian Chalk Circle* (1974), *The Life of Galileo* (1975), *Dans les eaux glacees du calcul egoiste* (1977), *Mother Courage and Her Children* (1978), *Marat/Sade* (1978), *Macbeth* (1979), *One Thousand and One Nights* (1980), *A Midsummer Night's Dream* (1981), and *Cabaret* (1983-1984).

EMMANUEL DEMARCY-MOTA

ONUR ÖDÜLLERİ
HONORARY AWARDS

■ Portekizli oyuncu Teresa Mota ile Fransız yönetmen ve oyun yazarı Richard Demarcy'inin oğlu olarak 19 Haziran 1970'te doğan Emmanuel Demarcy-Mota; 1988'de Compagnie des Millefontaines tiyatro topluluğunu kurdu. 2002-2008 yılları arasında La Comédie de Reims, Centre Dramatique National'de yönetmenlik yapan sanatçı; 2008'den bu yana Théâtre de la Ville Paris'in artistik direktörlüğü ve 2011'den beri de Paris'te düzenlenen Festival d'Automne'un genel yönetmenliğini sürdürmekte.

Demarcy-Mota'nın yönettiği pek çok eser arasında Shakespeare'in *Aşkın Çabası Boşuna* (Blanc Mesnil ve Théâtre de la Ville, 1998-1999), Pirandello'nun *Altı Kişi Yazarını Arıyor* (2001), Ionesco'nun *Gergedanlar* (Théâtre de la Ville, 2004-2006, yeniden sahnelemesi 2011), Brecht'in *Adam Adamdır* (Théâtre de la Ville, 2007), Horváth'ın *Kasimir ile Karoline*, Fabrice Melquiot'nun eserleri *Wanted Petula* (Théâtre de la Ville, 2009) ve *Bouli année zero* (Théâtre de la Ville, 2010), Roger Vitrac'in *Victor or Power to the Children* (Théâtre de la Ville, 2012), Balzac'ın *Le Faiseur* (Mercadet, Théâtre de la Ville-Abbesses, 2014), Fabrice Melquiot'nun Lewis Carroll'un *Alice Harikalar Diyarında* ve *Aynanın İçinden*'den yola çıkan eserleri *Alice And Other Wonders* (Théâtre de la Ville, 2015) ve *Alice Crosses The Mirror* (Théâtre de la Ville-Espace Cardin, galası Aralık 2019), Arthur Miller'ın *Cadı Kazanı* (Théâtre de la Ville-Espace Cardin, 2019) adlı oyunları sayılabilir.

■ Emmanuel Demarcy-Mota was born on June 19, 1970, the son of Portuguese performer Teresa Mota and French director and playwright Richard Demarcy. He founded the Compagnie des Millefontaines in 1988 and was director of La Comédie de Reims, Centre Dramatique National (CDN) from 2002 to 2008. He has directed Théâtre de la Ville since 2008, and has served as general director of the Festival d'Automne in Paris since 2011.

Among the many works Demarcy-Mota has directed for the stage are *Love's Labour's Lost* by Shakespeare (Blanc Mesnil and Théâtre de la Ville, 1998-1999); *Six Characters in Search of an Author by Pirandello* (2001); *Rhinoceros* by Ionesco (Théâtre de la Ville, 2004-2006, restaging in 2011); *Man Is Man* by Brecht (Théâtre de la Ville, 2007); *Casimir and Caroline* by Horváth and *Wanted Petula* (Théâtre de la Ville, 2009) *Bouli année zero* (Théâtre de la Ville, 2010), both by Fabrice Melquiot; *Victor or Power to the Children* by Roger Vitrac (Théâtre de la Ville, 2012); *Le Faiseur* (Mercadet) by Balzac (Théâtre de la Ville-Abbesses, 2014); *Alice and Other Wonders* (Théâtre de la Ville, 2015) and *Alice Crosses The Mirror* (Théâtre de la Ville-Espace Cardin, premiere in December 2019), both by Fabrice Melquiot and respectively after *Alice's Adventures in Wonderland* and *Through the Looking-Glass* by Lewis Caroll ; and *The Crucible* by Arthur Miller (Théâtre de la Ville-Espace Cardin, 2019).

GOLDEN MASK İSTANBUL'DA
GOLDEN MASK IN ISTANBUL

Golden Mask 1994'te kurulan, drama, opera, bale, modern dans, operet, müzikal ve kukla tiyatrosu da dahil olmak üzere tiyatro sanatının her alanındaki yapımlara verilen ulusal tiyatro ödülü ve ayrıca, her yılın ilkbaharında Moskova'da düzenlenen ve Rusya'nın dört bir yanından gelen en önemli gösterilerin sunulduğu Rus Sahne Sanatları Festivali'nin de ismidir.
Golden Mask Festivali 2019 yılında 25. yılını kutluyor.
Golden Mask sadece saygın bir tiyatro ödülü değil, aynı zamanda tiyatro için stratejik görevler gerçekleştiren önemli bir kültürel kurum. Golden Mask tarihi, tüm önemli eğilimleri ile birlikte çağdaş Rus tiyatrosunun tarihçesidir. Festival ve ödül töreni, Golden Mask yönetim ekibinin ana faaliyetidir. Festival ekibi bunun dışında uluslararası davetlilere hitap eden Rus tiyatrosunun yıllık seçkin bir sunumu olan Russian Case de dahil olmak üzere bir dizi önemli etkinlik ve kültürel proje başlattı. Uluslararası ve yurtiçi turne projelerinin organizasyonu, Golden Mask yönetim ekibinin bir diğer önemli faaliyetidir. 2005'ten beri her yıl Estonya ve Letonya'da Rus tiyatrosunun en iyi yapımlarının gösterildiği festivaller düzenlenmekte; Rus tiyatrosunun en iyilerinin sunumları Polonya, Belarus, Litvanya ve İsrail'de gerçekleşmektedir. Kasım 2018'de Golden Mask, İstanbul Tiyatro Festivali işbirliğiyle *Hamlet | Collage* isimli, Golden Mask Ödülü adayı olan yapımı gerçekleştirdi. İki festival başarılı ortaklıklarına 2019'da da devam ederek, etkileyici ve renkli programlarında Rusya'dan yeni tiyatro yapımları sunuyor.

The Golden Mask is the National Theatre Award established in 1994 and given to productions in all genres of theatre art: drama, opera, ballet, modern dance, operetta, musical, and puppet theatre. Golden Mask is also an all-Russian Performing Arts Festival that takes place in Moscow in the spring of each year presenting the most significant performances from all over Russia.
In 2019 the Golden Mask Festival celebrates its 25th anniversary.
The Golden Mask is not only a reputable and prestigious theatre award, but also an important cultural institution, performing a complex of key strategic tasks for the theatre. The history of the Golden Mask is a chronicle of contemporary Russian Theatre, including all of its major development trends. Organisation of the festival and the awards ceremony is the main activity of the Golden Mask management team. Apart from that, the festival team has initiated a number of significant events and cultural projects including the Russian Case – an annual showcase of Russian theatre addressed to international guests. Organisation of international and domestic touring projects is another important activity of the Golden Mask management team. Since 2005, festivals of the best of Russian theatre are annually held in Estonia and Latvia; presentations of the best of Russian theatre have taken place in Poland, Belarus, Lithuania and Israel.
In November 2018 the Golden Mask in collaboration with the Istanbul Theatre Festival presented the production *Hamlet | Collage* of the Theatre of Nations (Moscow), a Golden Mask Award nominee. In 2019 the two festivals continue their successful partnership presenting an impressive and varied program of new theatre productions from Russia.

GOLDEN MASK
Russian Performing Arts Festival and National Theatre Award

GOLDEN MASK DESTEKÇİLERİ
GOLDEN MASK SUPPORTERS

МИНИСТЕРСТВО КУЛЬТУРЫ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ

СОЮЗ ТЕАТРАЛЬНЫХ ДЕЯТЕЛЕЙ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ

GAZPROM

ROSATOM

© ALEXANDER KABANOV

HER YOL KUZEYE ÇIKAR
EVERY DIRECTION IS NORTH

BALLET MOSCOW

Koreografi Choreography:
Karine Ponties

Özgün Müzik Original Music:
David Monceau

Sahne Tasarımı Set Design:
Guillaume Toussaint Fromentin

Kostüm Tasarımı Costume Design:
Sergey Illarionov

Dansçılar Dancers:
Ilya Karpel, Roman Mustafin, Andrey Ostapenko, Alexey Narutto, Andrey Tihonov, Ilya Romanov, Alexander Shuisky

ZORLU PSM TURKCELL PLATINUM SAHNESİ

18 KASIM NOVEMBER
PT. MO. 20.30

19 KASIM NOVEMBER
SA. TU. 20.30

Yaklaşık 55' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 55'; no intermission.

+12 yaş için uygundur.
Suitable for ages 12+.

Biletler Tickets 150, 100, 75 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ Koreograf Karine Ponties'in 2 Temmuz tarihinde Meyerhold Tiyatro Merkezi'nde prömiyeri gerçekleşen *Her Yol Kuzeye Çıkar*'ı sadece baleseverler değil, sıradışı, sembolik ve ayrıksı olanın peşindeki modern sanat meraklılarına da hitap ediyor.
Bu yapımı nasıl tarif edeceğimize gelirsek, öncelikle bu, sözcükler olmadan anlatılan bir hikâye: akıl almaz duygular, ruh halleri, ruhani dürtüler, hobiler, sinir krizleri, tahrik ve ıstırapla dolu bir yaşamın güncesi. İzleyici burada sadece seyirci değil, aynı zamanda katılımcı: yüreği ve aklıyla yaklaşmanın ötesinde, bir yandan tanıdık bir yandan da yepyeni bir şeyle manevi anlamda bütünleşebiliyor.
Büyüme ve bir kişiliğe sahip olmanın öyküsü böylesine çekincesiz ve pervasızca anlatılınca insanın tüyleri ürperiyor. Her şeyi görebiliriz burada: mücadele ve tevazu, farkındalık ve kendini inkâr, hiddet ve neşe, dayanışma ve ihanet, arkadaşlık, duyguların ifadesi, hakikat arayışı, korku, coşku, taşkınlık, tutku, heyecan... Sanki insana dair tüm duygular bir araya gelip sanatçıların anlattığı bu hikâyenin içine taşarak akmış gibi.
Sahnedeki her dansçının apayrı ama birbiriyle ilişkili birer hikâyesi var. Bu çatı altında birbirlerini tamamlıyorlar ve hikâyelerini birbirinden ayırarak sunmak mümkün değil. Karakterlerin her biri diğerlerine benzemediğini fark etse de bir sistemin içinde kalmaya razı geliyor; bu da hareket ve bilince dair bir yanılsamaya neden oluyor. Hepsi belli nedenler ve yargılar dolayısıyla vazgeçmeyecekleri durumlar, psikolojik engeller, kuşkular ve önyargıların tutsağı olmuş durumda. Önümüze serilen bu aydınlatıcı ve etkileyici tablo, yapımın psikolojik altyapısını vurgulayan ışık efektleriyle izleyiciye pek çok şey anlatıyor.
Oyuna eşlik eden müzik de hayli dikkate değer. Fransız besteci David Monceau, her dansçının hareketlerini sarmalayarak adeta her birine apayrı bir aura katan mükemmel bir parça yaratmış. Müziğin her notası benzersiz ve etrafında olup bitenle çarpıcı bir ahenk içinde ilerliyor. Bu melodiler izleyiciyi atmosferin içine çekmekle kalmayıp onunla konuşuyor: performansın altında yatan felsefeyi anlatırken izleyici ve sanatçılar arasındaki tüm engelleri de ortadan kaldırıyor. Bu müzik adeta yüreğinizden kopup çıkıyor. Performansı müzikten ayrı tahayyül etmek neredeyse mümkün değil. Hele o düet ile ona eşlik eden melodiyi görüp nedenselliği ve ahengini gördükten sonra, hiç...
Karine Ponties'in bu işini kavramak epey zor. *Her Yol Kuzeye Çıkar,* izleyicinin ruh haline göre beklenmedik ve farklı etkiler yaratabilir ve kesinlikle görülmesi gerek. Gündelik yaşamda nadiren konuşulan konulara yepyeni ve cüretkâr bir yorum getirirken, sizi potansiyelini henüz değerlendirememiş bireyler olarak kendinizi anlama çabasının içine itiyor. Performansı seyrederken ortaya çıkan karışık ve güçlü duygular, izleyicinin içine işliyor ve ruh halini tepetakla edebilir. Boyunuzun ölçüsünü almak için hayatınızda bir kereliğine bile olsa, bu duyguları yaşamanız gerek.

■ On July 2 the premiere of *Every Direction is North* by choreographer Karine Ponties took place at the Meyerhold Theatre Centre. This event appealed not only to ballet lovers, but also to connoisseurs of modern art - peculiar, figurative, exceptional.
How can this production be described? First of all, this is a story told without words. Chronicle of a life's journey, full of incredible emotions, moods, spiritual impulses, hobbies, paroxysms, agitations and internal torments. Viewers have an opportunity to only to observe, but partake, not only to capture it in their heart and mind, but unite spiritually with something so familiar and at the same time new.
A story of growing up and becoming a personality shown so vividly and freely makes literally shudder. We see everything: struggle and humility, self-awareness and absolute rejection of oneself, anger and joy, mutual help and betrayal, friendship, expression, pursuit of truth, fear, enthusiasm, frenzy, passion, excitement - as if all human feelings gathered and as one irresistible stream broke into the story told by these artists.
Each young performer on stage has his own unique story, which is linked and that makes them sound well in unison, complementing each other/ these stories cannot be presented separately. Once each character realizes that he is not like others, but at the same time he is eager to remain part of a certain system, which creates an illusion of movement or consciousness. They are all captives of their frameworks, psychological barriers, doubts and prejudices, which they won't abandon due to certain reasons or prejudgments.
Before our eyes we see an illustrative and impressing picture: it is accompanied by lighting effects that emphasize the psychologism of the production and explain a lot to viewers.
Special attention should be driven to the musical accompaniment of the play. French composer David Monceau has created an excellent piece that surrounds each dancer's movement with a halo. Each note in his works sounds unique and at the same time blends in a stunning consonance with everything else. These melodies do not just immerse us in the atmosphere - they speak to us, they explain the philosophy of the performance, they break down all the barriers between the audience and the artists. It seems that the music comes straight from your heart. It is hard to imagine what it would look like without music; it's worth seeing this duet of dance and melody once and right away grasp their cause-and-effect link and harmony.
Karine Ponties' work turned out to be difficult to understand. The effect *Every Direction is North* produces can be unexpected and change depending on the psychological state of the viewer. It is definitely a must see. A new, bold interpretation of topics, which are rarely discussed in everyday life, leaves you trying to understand oneself as a person whose potential is not developed yet. Mixed, strong feelings, which evolve after watching the performance, permeate the whole being of a spectator and can even turn one's attitude upside down. It is worth experiencing such feelings at least once in your life to find out what your soul is capable of. ■

YÜKSEK KATKIDA BULUNAN MEKÂN SPONSORU
VENUE SPONSOR WITH THE HIGHEST CONTRIBUTION
ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ
GOLDEN MASK Russian Performing Arts Festival and National Theatre Award
GOLDEN MASK DESTEKÇİLERİ
GOLDEN MASK SUPPORTERS
МИНИСТЕРСТВО КУЛЬТУРЫ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
GAZPROM
ROSATOM
DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
39th ballet MOSCOW

© IRA POLYARNAYA

SİRK
THE CIRCUS

THEATRE OF NATIONS

Yöneten Directed by:
Maxim Didenko

Libretto:
Konstantin Fyodorov, Maxim Didenko

Kostüm & Dekor Tasarımı
Costume and Set Design:
Maria Tregubova

Tasarım Asistanı Designer Assistant:
Olga Kuznetsova

Işık Tasarımı Lighting Designer:
Ivan Vinogradov

Besteci Composer:
Ivan Kushnir

Koreografi Choreography:
Vladimir Varnava

Koreografi Asistanı Choreography Assistant:
Polina Mitryashina

Video Sanatçısı Video Artist:
Ilya Starilov

Oynayanlar Performers:
Ingeborga Dapkunaite *(Marion Dixon, Amerikalı oyuncu an American actress)*, **Stanislav Belyaev** *(Ivan Petrovich Martynov, Sovyet oyuncu a Soviet actor)*, **Sergey Epishev** *(Frantz von Kneishitz, girişimci entrepreneur)*, **Andrey Fomin** *(Lyudvig Osipovich, sirk müdürü director of a circus)*, **Natalia Nozdrina** *(Raechka, sirk müdürünün kızı daughter of the director of the circus)*, **Gladston Mahib** *(Jimmy, Afrika kökenli çocuk, Marion'un oğlu little African, son of Marion)*, **Roman Shalyapin** *(Skameykin, mucit inventor)*, **Anton Eskin** *(Kaptan Captain Yazychnikov)*, **Danila Rassomakhin** *(Belka)*, **Pavel Rassomakhin** *(Strelka)*, **Alexey Miranov** *(Fratz'ın yardımcısı Assistant to Frantz)*, **Armen Poghosyan** *(Piyano Piano)*, **Ilya Movchan** *(1. Keman 1st Violin)*, **Ivan Muratidi** *(2. Keman 2nd Violin)*, **Vartan Darakchan** *(Viyola Viola)*, **Anton Bulkin** *(Viyolonsel Cello)*

ZORLU PSM
TURKCELL SAHNESİ

19 KASIM NOVEMBER
SA. TU. 20.30

Yaklaşık 105' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 105'; no intermission.

Rusça; Türkçe ve İngilizce üstyazılı.
Russian with Turkish & English surtitles.

Biletler Tickets 250, 200, 150, 120, 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

Oyun Sonrası After the Play:
Roman Doljansky moderatörlüğünde yaratıcı ekip ile söyleşi.
Q&A with the creative team moderated by Roman Doljansky.

YÜKSEK KATKIDA BULUNAN MEKÂN SPONSORU
VENUE SPONSOR WITH THE HIGHEST CONTRIBUTION

ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ

GOLDEN MASK
Russian Performing Arts Festival and National Theatre Award

GOLDEN MASK DESTEKÇİLERİ
GOLDEN MASK SUPPORTERS

МИНИСТЕРСТВО КУЛЬТУРЫ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ

GAZPROM

ROSATOM

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF

ТЕАТР НАЦИЙ
художественный руководитель народный артист России Евгений Миронов

■ Bu gösteri Grigoriy Alexandrov'un filmini çocukluğunda görenler ve Theatre of Nations'daki gösteride filmin adını ilk kez duyanlar için tasarlanmış. Prodüksiyonun türünü "retrofütürizm" olarak tanımlayan yönetmen, 1936'da yapılan filmin olaylar örgüsündeki sürprizleri aynen koruyor. Amerikalı sirk divası Marion Dixon *Aya Yolculuk* adlı gösteriyle Moskova'ya gelir. Burada yeni bir aşka tutulur ve kendisini çok özel bir sırrını–bir siyahi bir çocuğu olduğunu–açıklamakla tehdit eden patronuyla cebelleşir.
Maxim Didenko eski filmin senaryosuna yaptığı müdahaleyle öyküyü zamansızlaştırıyor: olan bitenler 1930'lar, 1950'ler veya anlatıcının bize söylediği gibi yakın gelecekte geçiyor olabilir. Ingeborga Dapkunaite, Marion Dixon'ın yanı sıra ünlü filmin Sovyet yıldızı Lyubov Orlova'yı da canlandırıyor. Sirkin müdürü devrim lideri Lenin'e benzetilmiş ve olayları, henüz uzaya gitmemiş olan Belka ve Strelka adındaki uzay köpekleri yönlendiriyor. *Sirk*, uzayın keşfinde ABD ile bir mücadele halinde olan Rus Uzay Araştırmaları Merkezi'ne dönüştürülmüş.
Sahne tasarımcısı Maria Tregubova tıpatıp aynı mavi rengiyle dünyayı gözler önüne seriyor. Dünyayı iki daire birleştiriyor: oditoryuma doğru eğilmiş olanı sirk arenası, dünya ve ışıklı bir çocuk oyuncağını temsil ederken, ilkinin üzerinde duran diğer daire eski ve fütüristik bir Moskova'nın belgesel görüntülerini görebileceğiniz bir ekran. Hep birlikte gösteriyi müzik eşliğinde bir sessiz filme dönüştürüyorlar.
Didenko ile diğer prodüksiyonlarında da birlikte çalışmış olan besteci Ivan Kushnir'in eski filmden alarak kullandığı şarkıyı cesurca söyleyen Ingeborga Dapkunaite de aynı zamanda dans ediyor, sirk numaraları yapıyor ve gerçek bir Broadway divası gibi havada uçuyor. Kushnir, *Sirk* filmi için yazılmış olan popüler Sovyet şarkısı Vast is My Country üzerinde de deneysel işlere girişmiş ve sözlere dokunmamakla beraber müziği öylesine değiştirmiş ki, bu tanıdık ezgiyi zar zor yakalayabiliyorsunuz. Şarkı, düşsel ve görsel bir karaktere bürünerek, tıpkı filmde de olduğu gibi, prodüksiyonun simgesine dönüşüyor. Bu düşünceyi koreograf Vladimir Varnava'nın tasarladığı müstehzi ve grotesk sahne hareketleri de tamamlıyor.
Didenko, *Sirk*'te Kremlin'deki Hayalperest'in (ünlü Amerikalı yazar Herbert Wells Lenin'e bu adı takmıştı) Amerikalıları yenerek Ay'a daha önce gitmesine izin veriyor. Marion Dixon oraya sevgilisi Petrovich ve birdenbire yetişkin bir siyahi adama dönüşen Jimmy ile birlikte uçuyor. Uçuşlarında çalan müzik ise filmin müziğini bestelemiş olan Dunaevsky'nin nahif ve parlak ezgisi yerine Kushnir'in aksak ve gergin parçası.

— Vedomosti gazetesi

■ The performance is designed for those who first saw Grigory Alexandrov's film in their childhood as well as for those who heard about it for the first time coming to see the performance at the Theatre of Nations. The director defined the genre of the productions as "retro-futurism". He kept the main plot twists of the film made in 1936. American circus diva Marion Dixon arrives in Moscow with the show called "The Flight to the Moon". In Moscow she finds a new love, fights the challenges of being blackmailed by her boss von Kneishitz, who threatens to reveal the secret of her personal life – the fact that she has a black child.

by the space dogs Belka and Strelka, which have not yet flown into space. The Circus is turned into the Russian Space Research Centre, which is opposed to the US in the struggle for the leading position in space exploration. The set designer Maria Tregubova invents the world, flawless in its blue colour. The world is united by two circles. One is tilted to the auditorium and represents a circus arena, the Earth and a children's luminous toy. The other circle, hanging over the first one, is the screen that shows documentary footage of the old and futuristic Moscow and online video. Altogether it turns the performance into a silent movie accompanied by music.

The composer Ivan Kushnir has previously collaborated with Didenko on his other productions. In this one he uses the song from the old movie bravely sung by Ingeborga Dapkunaite while she dances, performs circus stunts and flies in the harness like a real universal Broadway diva. Kushnir is also experimenting with the popular Soviet-time song "Vast is my country" composed for the film "Circus". Without changing a word, he transforms it musically so that one can only vaguely catch the familiar tune. In the production it acquires a phantasmagoric character, as it does in the movie, turning into its emblem. The same idea is supported by the sarcastic, grotesque stage movement image, developed by choreographer Vladimir Varnava.

In *The Circus* Didenko allows the "Kremlin dreamer" (as Vladimir Lenin was nicknamed by the famous American writer Herbert Wells) to beat the Americans in getting to the Moon first. Marion Dixon flies there with her beloved Petrovich and Jimmy who all of a sudden becomes a grown-up black man. In the flight they are accompanied by the broken and nervous music composed by Kushnir instead of the naive and bright tune by Dunaevsky (composer of the movie). ■

— Vedomosti newspaper

Maxim Didenko adds to the old film script a new plot, elegantly arranging the story in the universal timeframe: the story can easily be taking place in the 1930s, in the 1950s, nowadays or, as the narrator tells us, in a distant future. Ingeborga Dapkunaite is not just playing Marion Dixon, but also Lyubov Orlova, the great Soviet film star of the famous film. The director of the Circus is given the appearance and burr of the Revolution leader Vladimir Lenin, and the action is driven

© DMITRY DUBINSKY

YEVGENİ ONEGİN
EUGENE ONEGIN

EUGENE VAKHTANGOV THEATRE

Yazan Novel by:
Alexander Pushkin
Fikir, Kompozisyon ve Sahneleme Concept, Composition and Staging:
Rimas Tuminas
Sahne Tasarımı Stage Design:
Adomas Jacovskis
Kostüm Tasarımı Costume Design:
Maria Danilova
Müzik Music:
Faustas Latenas
Koreografi Choreography:
Angelica Cholina
Işık Tasarımı Lighting Design:
Maya Shavdatuashvili
Müzik Direktörü Music Director:
Tatiana Agayeva
Oynayanlar Performers:
Sergeiy Makovetsky, Aleksei Guskov, Victor Dobronravov *(Yevgeni Onegin Eugene Onegin)*, **Artur Ivanov** *(Emekli Hussar Retired Hussar)*, **Oleg Makarov, Vasily Simonov** *(Vladimir Lensky)*, **Eugenia Kregzhde** *(Tatyana Larina)*, **Irina Kupchenko** *("Tatyana'nın Düşü" "Tatyana's Dream")*, **Maria Volkova, Natalia Vinokurova** *(Olga Larina)*, **Katerina Kramzina** *(Domralı gezgin Wanderer with domra)*, **Lyudmila Maksakova** *(Dadı, dans hocası Nanny, dancing master)*, **Pavel Tekheda – Kardenas** *(Dans sınıfı eğitmeni Tutor of the dancing classes)*, **Olga Borovskaya, Adelina Gizatullina, Maria Shastina, Ekaterina Simonova, Irina Smirnova, Yana Sobolevskaya, Alexandra Streltsina, Natalia Vinokurova, Maria Volkova** *(Dans sınıfındaki kızlar Girls the dancing class)*, **Olga Borovskaya, Yana Sobolevskaya** *(Anisya, hizmetçi Anisya, housekeeper)*, **Elena Melnikova, Alexey Kuznetsov** *(Larin'in eşi Larin spouses)*, **Sergey Bataev, Yuriy Kraskov, Artem Parhomenko, Valery Ushakov** *(Larin ailesinin komşuları Neighbours of Larin family)*, **Artem Parhomenko** *(Ulan)*, **Maria Rival** *("Bunny")*, **Elena Sotnikova** *(Moskova'daki kuzen Moscow cousin)*, **Liubov Korneva** *(Kuzen Cousin)*, **Yury Shlykov** *(Prens Prince)*

ZORLU PSM TURKCELL SAHNESİ

21 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.00

22 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.00

Ara dahil yaklaşık 205' sürer.
Lasts app. 205' with an intermission.

Rusça; Türkçe ve İngilizce üstyazılı.
Russian with Turkish & English surtitle.

Biletler Tickets 300, 250, 180, 120, 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

GÖSTERİ SPONSORU PERFORMANCE SPONSOR
ENKA VAKFI

YÜKSEK KATKIDA BULUNAN MEKAN SPONSORU VENUE SPONSOR WITH THE HIGHEST CONTRIBUTION
ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ

GOLDEN MASK DESTEKÇİLERİ GOLDEN MASK SUPPORTERS
GOLDEN MASK Russian Performing Arts Festival and National Theatre Award
GAZPROM
ROSATOM

© VALERY MYASNIKOV

■ Rimas Tuminas, *Yevgeni Onegin* prodüksiyonunda Puşkin'in romanının tam bir uyarlamasına girişmekten ziyade, ana tema olarak Tatyana'nın Onegin'e duyduğu ve bir prologu ve epilogu olan bir hikâyeyi seçiyor.

Performans, Puşkin'in karakterlerinin belleği ve imgeleminde gözler önüne seriliyor. Onegin'in sayfiye malikânesindeki odasından Larin'in hemen yakındaki evine, oradan Moskova'ya ve son olarak da yine Onegin'in odasına geçiyoruz. Olayların çapı sürekli değişiyor: tantanalı kutlamalardan gözden uzak tefekkür anlarına, kalabalık sahnelerden tek başına anılara dalma sahnelerine, hepsi Tatyana'nın çerçevelenip Onegin'in koltuğunun yanındaki duvara asılmış olan aşk mektubunun parçaları gibi geçmişten çekilip alınmış.

Bellekteki imgeler geçmişle gelecek, gerçekle imgelem arasında bölünmüş durumda. Bundan dolayı sahnede de iki Onegin var: biri yirmi beş yıl sonra olan biteni hatırlayan olgun bir adam, diğeri de bu olup bitende yer alan genç Onegin. Benzer şekilde iki tane de Lensky var: biri tüm olaylar sırasında orada olan ve bir düelloda yaşamını yitiren genç Lensky, diğeri de öldürülmese Onegin'in yoldaşı olacak kır saçlı, hayali bir Lensky. Bir de Puşkin'in yazmadığı, tıpkı Onegin gibi yaşlanmış ve Puşkin'in gençliğinden, Rus kültürünün altın çağından, çıkıp gelmiş gibi duran bir karakter daha var. Bu, havalı ama savaşta sakatlanmış, zeki ama bezmiş, aklına gelen her şeyi kuran emekli bir süvari. Yazarın sesi ve "aklın donuk imaları ile acı çeken bir yüreğin tuttuğu kayıtları" söylemek için müdahale etme hakkı da bu karaktere verilmiş.

Yevgeni Onegin 19. yüzyılda "Rus yaşamının bir ansiklopedisi" olarak görülüyordu: başkentteki Rusların günlük yaşamından sahneler, fikirleri, ruh halleri ve alışkanlıkları Puşkin'in ana temalarında kendini buluyordu. Rimas Tuminas'ın prodüksiyonu ana hikâyenin de ötesine geçiyor. Örneğin, Tatyana'nın isim yortusu kutlaması melankoliye boğuluyor: bu Tatyana'nın sevgilisine duyduğu özlemin yanı sıra varoluşsal bir "Rus melankolisi". Bu durumu kederli, derin bir nostaljiye boğulmuş ve en saf haliyle bir Rus halietiruhiyesi olarak gören pek çok şair ve felsefeciye derin bir düşünce malzemesi olmuş bir hal bu.

Performansın sınırları alabildiğince açık: ana olay örgüsüne iki yan öykü eşlik ediyor. *Yevgeni Onegin*'in ana karakterlerinin yanı sıra Puşkin döneminde başkentte, kırsalda ve hatta ormanda yaşayan karakterlerden oluşan bir "koro" da bulunuyor. Yorucu Moskova yolculuğu sırasında Larinlerin arabasının önünden bir beyaz tavşan geçer; bu yorgun yolcuların akıllarının oynadığı bir oyun ya da gerçekten yabani bir hayvan olabilir. O dönemin Rusya'sında yolda bu hayvana rastlamak kötüye alamet olarak yorulurdu (günümüzde kara kedide olduğu gibi). Bir söylentiye göre 1825 Aralık'ında çara karşı bir ayaklanmaya katılmak üzere St Petersburg'a giderken Puşkin'in önünden de bir beyaz tavşan geçmiş. Bunun üzerine geri dönen Puşkin, sürgün ve belki de ölüm cezasından kurtulmuş. Bu olayın anısına, o yola üzerinde bir tavşan resmi ve "Senato Meydanı'nda 416 kilometre" yazılı bir tabela dikilmiş...

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ АКАДЕМИЧЕСКИЙ ТЕАТР ДРАМЫ ЕВГ. ВАХТАНГОВА

■ Rimas Tuminas in his production of *Eugene Onegin* does not aim at a full scenic adaptation of Pushkin's novel in verse. For his main theme he chooses a story of Tatyana's love for Onegin, a story with prologue and epilogue.

The performance unfolds in the memory and imagination of Pushkin's characters. We are transferred from Onegin's room into his country estate, then into the Larin's house nearby, then to Moscow – and finally back to his room. The scale of events constantly changes: from noisy celebrations to secluded contemplation, from crowd scenes to lonely recollections, all of which are drawn together from the past just like the fragments of Tatyana's love letter, framed and hung on the wall next to Onegin's arm-chair.

The images in memory are split between past and present, between reality and imagination. Therefore, there are two Onegins on stage: the mature one recalling the events a quarter of century later and the second, younger one who takes part in them. There are two Lenskys on stage as well: the very young one as he was during the events, which led to his death in a duel and the second an imaginary white-haired companion of Onegin, the one whom Lensky could have become if he had not been killed. There is another character, not written by Pushkin but as if transported from the times of Pushkin's young years, from the golden age of the Russian culture – and aged just like Onegin. This is a retired hussar, dashing but crippled by war, intelligent but down-and-out, a drunkard reasoning about everything. He is granted the author's voice and the right to intervene in the action in order to deliver "... reason's icy intimations, and records of a heart in pain".

Eugene Onegin was called "an encyclopedia of Russian life" in the XIX century: the scenes of everyday life, ideas, moods and habits of the Russian people in the capital and provinces are seen through Pushkin's main storylines. Rimas Tuminas' production also reaches out beyond the main plot. For instance, Tatiana's name day celebration is enveloped in melancholy: it is Tatiana's longing for her beloved as well as existential "Russian melancholy", the subject of deep reflection for many poets and philosophers who perceived it as an expression of a sad, deeply nostalgic and purely Russian state of mind.

The horizons of the show are as wide as possible; the main plot is accompanied by the side storylines; and next to the main characters of *Eugene Onegin* there is a "chorus" created out of characters of the Pushkin epoch, the inhabitants of the capital, the countryside and even ... the forest. During the exhausting journey to Moscow, a white hare crosses the path of the Larins' carriage, either an apparition in the mind of the weary travelers or a real wild animal. To meet it on the road was considered a bad omen in Russia (just like a black cat nowadays). According to legend, a hare like this one ran across the road in front of Pushkin himself when he was going in a carriage to St Petersburg in December of 1825 to take part in the uprising against the tsar. Pushkin turned back, and by doing so avoided exile or even the death sentence. In memory of this event a road post was erected with the depiction of a hare on it and a sign reading "416 miles to the Senate Square"... ■

© İRA POLYARNAYA

İRAN KONFERANSI
IRAN CONFERENCE

THEATRE OF NATIONS

Yazan Written by:
Ivan Vyrypaev

Yöneten Directed by:
Viktor Ryzhakov

Sahne Tasarımı Set Design:
Nikolay Simonov

Kostüm Tasarımı Costume Design:
Viktor Ryzhakov, Anna Khrustalyova

Işık Tasarımı Lighting Design:
Maxim Biryukov

Ses Tasarımı Sound Design:
Yan Kuzmichyov

Video Sanatçısı Video Artist:
Vladimir Gusyev

Oynayanlar Performers:
Vladimir Bolshov *(Philip Rasmusen, Prof., Kopenhag Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı, Beşeri Bilimler Anabilim Dalı Professor and Chair of International Relations at the University of Copenhagen, Division of the Humanities)*, **Igor Gordin** *(Daniel Christensen, Prof., Aarhus Üniversitesi, Beşeri Bilimler; Avrupa İslam Hareketi aktivisti Professor of the Humanities at Aarhus University; activist of European Islam, an international movement)*, **Ilya Isaev** *(Oliver Larsen, Prof., Kopenhag Üniversitesi, İlahiyat Professor of Theology at the University of Copenhagen)*, **Alexei Vertkov** *(Magnus Thomsen, Politik analist, günlük gazete Politiken'de yazar Political analyst, staff writer at Politiken, a daily newspaper)*, **Marina Drovosekova** *(Astrid Petersen, Bağımsız gazeteci, küresel sıcak noktalar uzmanlık alanı Freelance journalist who covers global hot spots)*, **Svetlana Ivanova-Sergeeva** *(Emma Schmidt-Poulsen, Danimarka Başbakanının Eşi; uluslararası bir yardım kuruluşu olan InterAction'ın başkanı. Geçmişte, tanınmış bir TV sunucusu Wife of the Prime Minister of Denmark; president of InterAction, an international charity. In the past, a well-known TV host)*, **Ravshana Kurkova** *(Shirin Shirazi, İranlı şair ve tanınmış kişi, Nobel Edebiyat Ödülü sahibi Iranian poet and public figure; laureate of the Nobel Prize in Literature)*, **Andrey Kuzichev** *(Gustav Jensen, Danımarkalı yazar ve felsefeci Danish author and philosopher)*, **Igor Khripunov** *(Father Augustine, Danimarka Evanjelik Lüteriyen Kilisesi rahibi. Prof., Kopenhag Üniversitesi, İlahiyat Priest of the Evangelical Lutheran Church in Denmark. Professor of Theology at the University of Copenhagen)*, **Veniamin Smekhov** *(Pascual Andersen, Danimarka Ulusal Senfoni Orkestrası sürekli şefi Principal Conductor Emeritus at the Danish National Symphony Orchestra)*

ZORLU PSM TURKCELL PLATINUM SAHNESİ

23 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30

Yaklaşık 120' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 120'; no intermission.
Rusça; Türkçe simultane çeviri ile.
Russian with Turkish simultaneous translation.
Biletler Tickets 250, 180, 120 TL
Öğrenci Student 15 TL

Oyun Sonrası After the Play:
Yönetmen ile söyleşi. Q & A with the director Viktor Ryzhakov.

YÜKSEK KATKIDA BULUNAN MEKÂN SPONSORU
VENUE SPONSOR WITH THE HIGHEST CONTRIBUTION
ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ

GOLDEN MASK DESTEKÇİLERİ
GOLDEN MASK SUPPORTERS
GOLDEN MASK Russian Performing Arts Festival and National Theatre Award
МИНИСТЕРСТВО КУЛЬТУРЫ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
GAZPROM
ROSATOM

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
ТЕАТР НАЦИЙ
художественный руководитель народный артист России Евгений Миронов

İvan Vyrypaev'in *İran Konferansı* oyunu, aşağı yukarı Shakespeare'in Elsinore'sininki ile aynı Danimarka'da geçiyor. Yönetmen Viktor Ryzhakov yazarın ima ettiği şeyin peşinden giderek olaylar başlamadan önce *Hamlet*'ten bazı dizeleri ekrana yansıtıyor. Alıntılanmış veya alıntılanmamış tüm dizeler arasında en uygunu herhalde "Kelimeler, kelimeler, kelimeler" olurdu. Vyrypaev'in karakterleri konuşmayı pek seviyorlar; hatta kelimelerden başka bir şeye sahip olmadıkları da söylenebilir. Zaman zaman kısaltılmış bir diyaloga dönüşen on monolog dinliyoruz. Mikrofon başına geçen herkes "İran sorununu" konuşmak istese de, neredeyse hemencecik kendi sorunlarıyla ilgili konuşur buluyoruz onları. Ağzı sıkı bir İslam âlimi epey ileri giderek kendi "iç matrisi"nden söz ederken, bugün ülkenin başkanının eşi olan göz alıcı bir eski gazeteci ülkesinde yaşayanların mutluluk hissinden uzak olduklarını söylüyor. Ateşli bir aktivist gezegende yaşayan herkesin dört temel hakkının tanınmasını talep ediyor. Tatlı dilli bir rahip Tanrı ve dinin insanlara ne gibi kısıtlamalar getirdiğini açıklıyor diğerlerine. Bir yazar, müstehzi bir ifadeyle olup bitene daha rahat bakmak gerektiğini söylüyor. Şiirsel ve biraz umut kırıcı konuşmasına başlamak için diğerlerinden çok daha fazla beklemek zorunda kalan bir konuk adı kalıp kendisi olmayan bir problemi, neredeyse çocuksu dizeleri yüzünden yirmi yıl ev hapsinde tutulan İranlı bir kadın şairi ele alıyor.

Oyunun dramaturjisi sadece olaylar değil, sonsuza dek tekrar tekrar üretilebilecek iç zıtlaşmaları da kapsıyor: kişisel korkular, bozulmalar, önyargılar ve nevrozlara sahip kişiler insanlar ve uygarlıkların kaderiyle ilgili düşüncelerin içinde boğuluyor. Viktor Ryzhakov yönetimindeki performansta her monolog duyarlı bir portreye dönüşüyor; bunu başarmak için de yönetmen sadece parlak bir oyuncu topluluğu değil, adeta bir oyuncular galaksisini bir araya getirmiş. Her karakterin geçmişi dosdoğru ve detaylı; tipler ve kişilikler hemen tanınabiliyor. *İran Konferansı*, kelimenin tam anlamıyla, bir oyuncunun iki saatlik saf bir teatral mutluluk veren performansı diyebiliriz. Ancak asıl avantajı, ekipteki her oyuncunun bunun bir grup portresi olduğunun ve genel kompozisyonun, her ne kadar dünya ile uyumsuz olsa da, sürekli olarak bu dünyadaki yeri üzerine düşünen günümüz insanının kolektif bir imge ya da kolektif bir dramından oluştuğunun farkında olması.

Kendini metinlerinden ayırmakta ustalaşmış olan Vyrypaev, kahramanları hakkında ne düşündüğünü anlamamıza yardımcı olabilecek hiçbir ipucu ya da işaret vermiyor bize. Bunlar bir nevrotikler, ikiyüzlüler ve demagoglar takımı mı, yoksa zamanımızın yaraları üzerine ciddi ciddi konuşan insanlar mı? Ayrı ayrı ve dikkatle dinlediğinizde, her karakterin konuşması kendi içinde özgün bir klişeler bütünü, bir kamuoyu tartışmasının sahnedeki devamı olarak görülebilir. İslam mensuplarının inanç anlayışı, Batı dünyasınınkinden farklı: herkes aynı haklara sahip. Batı'nın bireysel özgürlük anlayışı aldatıcı: fakir zenginden daha mutlu olabilir; aşk her zaman galip gelir. Samimiyetle bakıldığında, bunlar ne yeni ne de bilgece sözler. Oyuncular, Theatre of Nations prodüksiyonunda enerjileri ve cazibelerini öylesine ustaca kullanıyorlar ki, en az bir dakikalığına haklı ya da en azından kayıtsız şartsız ikna edici olduklarına inanıyorsunuz. İzleyici de şaşkınlıkla onaylayıp bir sonraki monologa geçerken, yenisinin bir öncekiyle çeliştiğini fark etmiyor bile. Viktor Ryzhakov'un *İran Konferansı* bize dünyanın kalkınma kurallarının

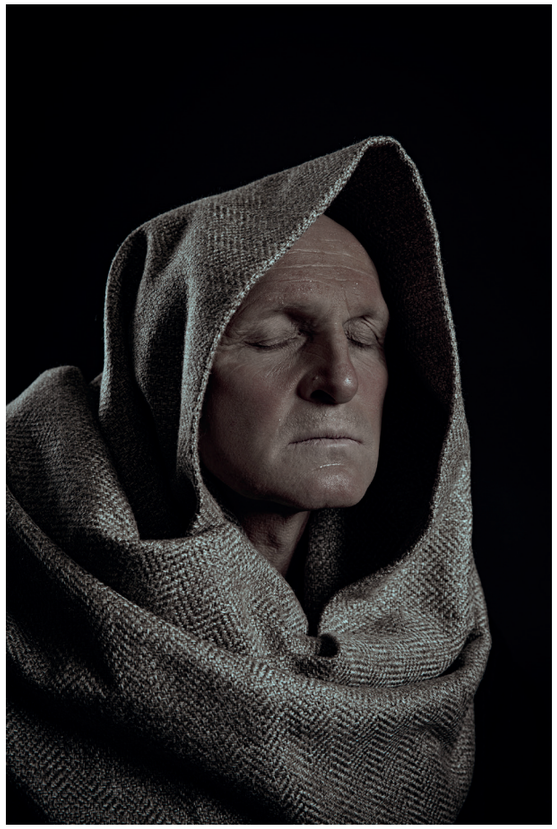

bireysel doğru ve yanlışların bir sonucu olmadığını anlatıyor. Ama bunun da ötesinde, gerçek bir oyuncunun bizi sadece aşkın her şeye kadir olduğuna değil, gökyüzünün de yeşil olduğuna ikna edebileceğini gösteriyor. Bu da duyulmamış bir şey değil, ama her halükârda, insan ömrünün sonuna kadar tiyatroya gidebilir.

— *Olga Fedyanina*, Kommersant

■ *Iran Conference* by Ivan Vyrypaev is set in Denmark, this is roughly the same imaginary Denmark as Shakespeare's Elsinore. Director Viktor Ryzhakov follows this author's connotation: before the action starts, the lines from Hamlet flash on the screen. Of all the lines, quoted and non-quoted, the most appropriate here would be sacramental: "Words, words, words." Vyrypaev's characters are wordy, or rather they have nothing apart from words. Before us there are ten monologues, only occasionally turning into a reduced dialogue. Everyone going to the microphone intends to discuss the "Iranian problem", but from the first words he stumbles upon his own. A reserved Islamic scholar goes overboard, talking about his "inner matrix", a radiant former journalist, now the country's first lady, states that she and her fellow citizens lack sensation of happiness, a fierce activist demands recognition for every inhabitant of the planet of four basic rights, a smooth tongued priest explains to others what restrictions God and religion impose on a person, a cynical writer insists on looking at things more easily. The guest, who waits for her entry – both poetic and discouraging – longer than the rest literally embodies the very titular "problem": the Iranian poetess, who spent 20 years under house arrest for her almost childish verses.

The dramaturgy here does not consist of events, but of an infinitely reproducible internal contradiction: people consisting of personal fears, deformations, prejudices and neuroses, are immersed in thoughts about the fate of peoples and civilizations. Each monologue in the performance by Viktor Ryzhakov turns into a delicate portrait, and for the sake of this he assembled not just a brilliant acting ensemble, but an entire galaxy of actors. All registers of each character work accurately and in detail, types and personalities are instantly recognizable. *Iran Conference* is an actor's performance in a good meaning of the word, two hours of pure theatrical joy. But its main advantage is that all the cast members know that this is a group portrait and the overall composition is formed into a collective image - or a collective drama - of a modern person who constantly reflects on his place in the world, still being fatally disproportionate to this world.

Vyrypaev, who mastered the ability to remove himself from his texts, diligently avoids any sign that would make us understand what he, in fact, considers his heroes: a bunch of neurotics, hypocrites and demagogues, or people who seriously speak out the sore points of our time. The speeches of each of the characters, if one takes them separately and listens closely, sound like a more or less originally packaged collection of clichés, a continuation of a public debate of a certain kind on the stage. People in Islam have a different concept of faith than in the Western world, all people have the same rights, the Western world's personal freedom is illusory, poor people can be happier than the rich, love always wins - all of this, hand on heart, is no news, and not great wisdom. In the Theatre of Nations production, the actors so generously share their energy and charm with the characters that each of them turns out to be right for at least one minute throughout the performance. Or, at least, unconditionally convincing. And the spectators bewilderedly nod to the next monologue, not noticing that it contradicts the previous one. *Iran Conference* by Viktor Ryzhakov is a story telling us that the laws of world development do not result from individual right or wrong. But first of all, that a real actor can convince you of anything: not only that love is omnipotent, but that the sky is green. This truth is also not very original, but for the sake of it, in any case, one can go to the theatre all one's life. ■

— *Olga Fedyanina*, Kommersant

ULUSLARARASI YAPIMLAR
INTERNATIONAL PRODUCTIONS

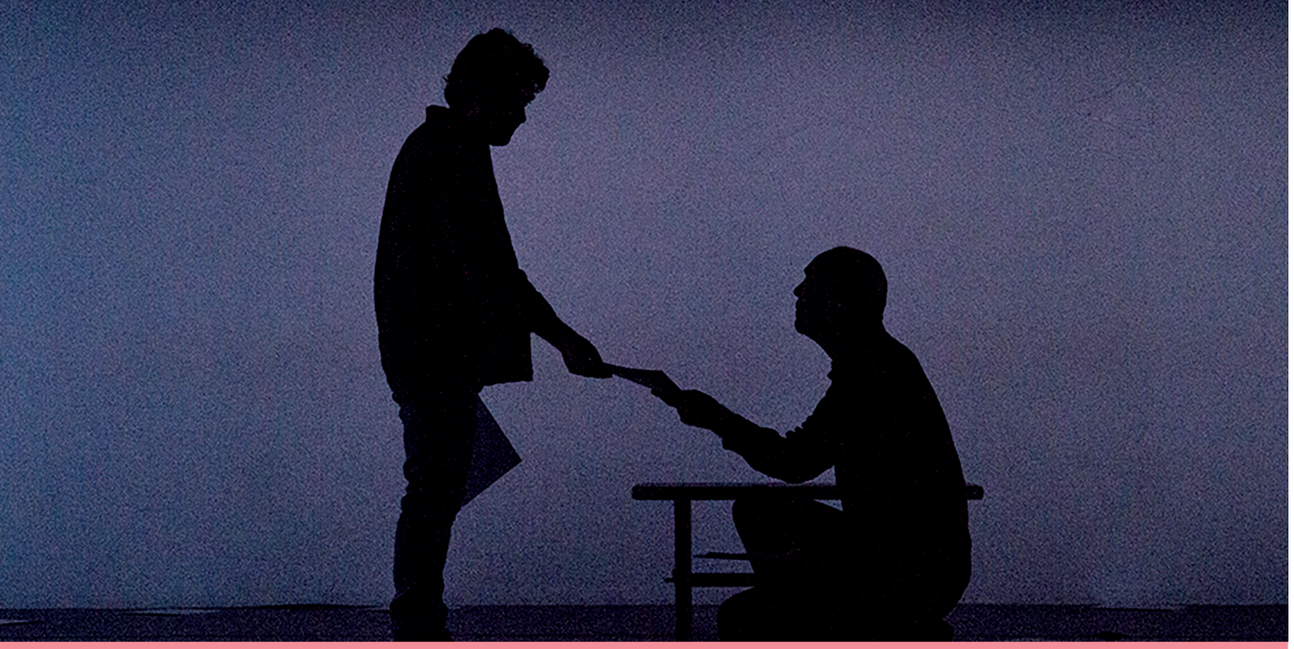

TARİHE NOT DÜŞMEK
TAKING STOCK

ÖNEMLİ NOT: *Fransa Başkonsolosluğu'nun kararı uyarınca bilet alan seyircilerimizin gösteri tarihinden en geç bir hafta öncesine kadar rezervasyon.iksv.org/tiyatrofestivali2019 adresinden kendileri ve eşlikçileri için kayıt yaptırarak adlarını konuk listesine ekletmeleri gerekmektedir. Girişler sırasında seyircilerimizden biletleriyle birlikte fotoğraflı kimlik belgelerini göstermeleri istenecek ve sadece adı konuk listesinde bulunan seyirciler mekâna girebilecektir. Web sitesi üzerinden rezervasyon işlemini tamamlamayan seyircilerimiz, biletleri olsa dahi mekâna giremeyecek ve bilet iadesi mümkün olmayacaktır.*

IMPORTANT NOTICE: *In accordance with the order issued by the French Consulate General, viewers are required to register their names and the names of their companions on the guest list at rezervasyon.iksv.org/tiyatrofestivali2019 at least one week before the show. Audiences will be asked to show their tickets and a photo identification during the entrance of the event. Only viewers on the guest list will be granted admission to the venue. Audiences who have not completed the reservation process on the website will not be admitted even if they hold tickets, and their tickets will not be refunded.*

FRANSIZ KÜLTÜR MERKEZİ

14 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.30

15 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.30

Yaklaşık 65' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 65'; no intermission.
Fransızca; Türkçe üstyazılı.
French with Turkish surtitles.

Biletler Tickets 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

FEYDRA TONNERRE PRODUCTION

M. Riboulet ve P. Boucheron'nun *Prendre Dates adlı kitabından uyarlanmıştır (Éd. Verdier).*
Based on **M. Riboulet** *and* **P. Boucheron**'s *book Prendre Dates (Éd. Verdier).*

Yöneten Directed by:
Delphine Ciavaldini

Işık Tasarımı Lighting Design:
Jean-Luc Chanonat

Oynayanlar Performers:
Marc Citti, Serge Renko

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
INSTITUT FRANÇAIS Turquie
Français du monde

■ İnsan gibi bazen toplumlar da kırılır, eğilir-bükülür, bölünür ve hatta parçalanır. Her toplumu farklı derecede etkileyen toplumsal olaylar, bazen bir yıkıntıdan yeniden ve başka bir şekilde doğuma da olanak sağlar. Riboulet ve Boucheron'nun Prendre Dates adlı kitabı işte bu toplumsal kriz anlarına, bu anların öncesine ve sonrasına eğiliyor. Gerçekleri kaydetmek, tarihe bir kayıt düşmek amacıyla yazılan Prendre Dates'tan yola çıkarak yönetmen Delphine Ciavaldini, tarihin ve tiyatronun diyalog halinde olduğu Tarihe Not Düşmek'i sahneye koydu. Tiyatro güncel olanın kaydını nasıl tutar? Gerçek ve güncel olanla ilişkisinin sınırları nelerdir? Bu soruları tartışmak, farklı açılardan bakmak ve yeni anlamlar yakalamak için iki disiplinin, tiyatro ve tarihin karşılaştığı Tarihe Not Düşmek sizleri bekliyor.

■ Sometimes societies, like human beings, break, bend, divide and even shatter. Social events that influence each society at a different level, sometimes also enable a revival or rebirth from devastation. Riboulet and Boucheron's book, *Prendre Dates*, focuses on these moments of social crisis, and the moments before and after. Director Delphine Ciavaldini based *Taking* Stock, a play in which history and theatre are in dialogue, on *Prendre Dates*, which was written to document the facts and to make a record in history. How does theatre keep a record of current events? What are the limits of theatre's relationship with the real and the current? *Taking* Stock, where two disciplines –theatre and history– meet, is waiting for its audience to discuss these questions, look at them from different perspectives and discover new meanings. ■

TRAPTOWN

ULTIMA VEZ

Ortak Yapımcılar Co-production:
KVS (BRÜKSEL BRUSSELS) & C-MINE (GENK)

Yöneten, Film & Koreografi Direction, Film & Choreography:
Wim Vandekeybus

Yaratım & Performans Created with & Performed by:
Maria Kolegova, Tanja Marín Friðjónsdóttir, Kristina Alleyne, Sade Alleyne, Kit King, Flavio D'andrea, Alexandros Anastasiadis, Mufutau Yusuf

Metin Text:
Pieter De Buysser

Öyküleme Story Line:
Wim Vandekeybus & Pieter De Buysser

Müzik Music:
Trixie Whitley & Phoenician Drive

Sahneleme Scenography:
Gijs Van Vaerenbergh & Wim Vandekeybus / Ultima Vez

Hareket Asistanı Movement Assistant:
German Jauregui, Milan Herich & Máté Mészáros

Dramaturji Dramaturgy:
Jerry Killick, Angelo Dello Spedale & Anabel Lopez

Sanat Asistanı Artistic Assistant:
Aïda Gabriëls

Işık Tasarımı Lighting Design:
Nicolas Olivier & Wim Vandekeybus

Kostüm Tasarımı Styling:
Isabelle Lhoas

Kostüm Tasarımı Asistanı Assisted by:
Lieve Meeussen

Teknik Koordinasyon Technical Coordination:
Davy Deschepper

Ses Mühendisi Sound Engineer:
Bram Moriau

Sahne Yönetimi Stage Manager:
Tom De With

Yapım Production:
Ultima Vez

Desteğiyle With the support of:
Tax Shelter Measure of The Belgian Federal Government, Casa Kafka Pictures Tax Shelter Empowered by Belfius.

UNIQ HALL

16 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30

17 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 15.00

18 KASIM NOVEMBER
PT. MO. 20.30

Yaklaşık 110' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 110'; no intermission.
İngilizce; Türkçe üstyazılı.
English with Turkish surtitles.

Biletler Tickets 180, 120, 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

* Hiçbir hayvan zarar görmemiştir. No animals were harmed.

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
PANGEA
Vlaanderen verbeelding werkt

Kadim ruhlar. Yeni Mitler.

■ Günü gelir de, bugünün küresel dünyasına dair mitler gelecekte yazıya dökülecek olursa, büyük olasılıkla konu; insanüstü görevler üstlenen yalnız kahramanlarla karanlık ormanlarda ya da ıssız çöllerde değil, yoğun nüfuslu kentlerde geçecek. Zamanımızın mücadeleleri giderek daha sıradan ve gerçekçi hale geldi. Üçüncü binyılın başlangıcında "kent hali"ne daha da bağlı hale gelen insanoğlunun büyük bir çoğunluğu şehirlerde yaşıyor artık. Amerikalı kent sosyoloğu Lewis Mumford'un bilindik sözlerini yineleyecek olursak, medeniyetimiz şehirlerde şekillenmekle kalmıyor sadece, aynı zamanda sınanıyor da. Bu nedenle de tür olarak geleceğimiz, kentin kaderine koşut olarak tehlikede. Çeşitliliğe ve çokkültürlülüğe sahip mega kentlerimiz; bugüne değin coğrafi, tarihi, ırksal ve etnik kökenler gibi ayrımlarla birbirinden farklılaşan birey ve kültürlerin, güce dayalı ve eşitlikten yoksun ilişkiler içerisinde bir arada yaşamaya mecbur bırakıldığı, dünyanın temas bölgeleri haline geldi. Bir kentin sakinleri artık aynı öyküleri, geçmişi, gelenekleri, dili ve dini paylaşmıyor. Suriye'deki savaştan kaçan bir mültecinin yaşadığı savaş ve çatışma temelli travmatik deneyimle, Kuzey Afrika'dan ekonomik nedenlerle göçen bir göçmenin karşılaştığı ayrımcılığın acı öyküsü; Belçika'da doğan ve yetişen birinin yaşantısıyla nasıl karşılaştırılabilir? Paylaştıkları tek şey aynı mekân, kent ve bir de gelecek özlemi. Bu anlamda da kent, şimdiye değin olduğundan daha fazla laboratuvar haline gelmiş durumda; farklılıkların bir arada yaşamak zorunda olduğu, başarısızlıkla da sonuçlanabilecek bir deney.

Wim Vandekeybus bir grup dinamiğinden hareketle; bir grubu bir arada tutan ve dağılmasına neden olan etkenlerle, bir grubun kendisiyle nasıl uzlaştığı ve bunun sonucu olarak yaptığı fedakârlıklar konusu etrafında ilk defa ifade etmiyor kendisini. Bunu daha önce bir topluluğun korkularını, arzularını, bilinçaltını ve içsel şiddetini konu alan *Puur* (2006) *Menske* (2007) ve *Mockumentary of a Contemporary Saviour* (2017) adlı yapımlarında gerçekleştirmişti. Vandekeybus *TrapTown*'un senaryosunu yazması için yazar Pieter De Buysser'i davet etti, De Buysser de günümüz toplumunda mevcut gerginliklerin adı konmadan hissedilebilir hale geldiği, mitik boyutu da olan bir fabl kaleme aldı. Bu fabl, esere bir düşün muzipliğini, büyüleyiciliğini ve uçuculuğunu kazandıran yoğun kelime oyunları, hareketler, imgeler ve seslerle örülü. Italo Calvino'nun *Görünmez Kentler*'i, kentler ve düşler arasında çarpıcı bir karşılaştırma yapar; "Kentlerle ilişkimiz rüyalarla olduğu gibidir: hayal edilebilen her şey aynı zamanda düşlenebilir, oysa en beklenmedik rüyalar bile bir arzuyu, ya da arzunun tersi, bir korkuyu gizleyen resimli bir bilmecedir. Kentleri de rüyalar gibi arzular veya korkular kurar; söylediklerinin ana hattı gizli, kuralları saçma, verdiği umutlar aldatıcı, her şey, başka bir şeyi gizliyor olsa da." Belki bu da *TrapTown*'un anlamlarından biridir, bir rüyada da olduğu gibi tuzağa düşebileceğiniz bir kent.
Vandekeybus'un bireyler ve gruplar arasındaki gerginliklerin fiziksel tezahürü olan koreografisi; performans, film imgeleri ve canlı müzik arasındaki bağlantıların omurgasını oluşturur. Vandekeybus müzikler için Trixie Whitley ve Phoenican Drive'la

İstanbul Tiyatro Festivali, Belçika merkezli Platform 0090 ve Flaman Kültür Bakanlığı arasındaki işbirliği bu yıl da sürüyor. Flaman Kültür Bakanlığı, bu festivalde Ultima Vez ve Voetvolk dans toplulukları ile Begüm Erciyas'ın işlerini destekliyor.
The collaboration between the Istanbul Theatre Festival, Belgium-based Platform 0090 and the Flemish Ministry of Culture continues in 2019. Flemish Ministry of Culture is contributing to the festival this year by supporting the dance companies Ultima Vez and Voetvolk, and the work of Begüm Erciyas.

çalışıyor. Bu bağlamda, Trixie Whitley'in müziği daha tinsel bir boyutu temsil ederken, Phoenician Drive'ın müziği ise Orta Doğu, Kuzey Afrika ve Balkan geleneklerinin kesiştiği çok kültürlü bir kavşakta duruyor. Yapımın iki ana teması müzikte buluşuyor: bağımsızlık ve özgürlük arzusuyla kültürlerin karşı karşıya gelişi. Kent insan varoluşunun ufkudur; bu metaforun *TrapTown*'da kelime anlamıyla anlaşılması gerekiyor. Kentin ötesinde bir şey yok, başlığın da sezdirdiği gibi, bu ufuk burada bir hapishaneye dönüşmüş durumda. Kent çıkışı olmayan dev bir labirenttir, çözülemeyen resimli bir bilmece. Labirentin dışarısında hiçbir şey yok ve kentte yaşayanlar birbirleriyle yaşamaya mahkumlar. Birlikte yaşamanın başka bir yolu ve kentten başka bir seçenek yok. Tek açıklık yukarı, göğe, gökyüzüne, kuşların özgürlüğüne doğru. Vandekeybus, mimar ikili Gijs Van Vaerenbergh'in Genk'te hâlâ yerinde duran, C-Mine'ın onuncu yıldönümü için yarattıkları labirentte film çekimleri yaptı. Ayrıca bu ikiliden sahne tasarımlarını yapmasını istedi. Onlar da farklı yüksekliklerde çeşitli platformlardan oluşan, üzerine yansıtılan film imgeleriyle oynama yanı sıra sahnedeki dansçıların filmdeki karakterlerle etkileşime girmesine de olanak tanıyan bir fon inşa ettiler. Vandekeybus kontrastlarla oynuyor: yatay/dikey, yüksek/alçak, büyük/küçük, canlı/dijital ve diğerleri... Bu gerilimleri kullanarak performansın kelime dağarcığını ve sözdizimini oluştururken, karakterler perdeden sahneye ve geri perdeye atlıyor. Öykü "sınırlar" üzerine olmasına karşın anlatıdaki ortamlar arası sınırlar akışkan ve ritmik hareketlerle sürekli olarak aşılıyor.

Bir geçiş döneminde yaşıyoruz; belirli anlarda, bu döneme eşlik eden belirsizlik ve korku bir kıyamet tonu kazanıyor. Bu his daha çok, dünya ve kendi dünyamıza dair anlattığımız öyküler birbiriyle uyuşmamaya başladığında ortaya çıkıyor. Küreselleşme dediğimiz olgu ve etkileri, dünyayı temelden değiştirdi; ancak özümsemeyi bir yana bırakalım daha bu değişimleri anlatabilen öykülerimiz bile yok. Hayatta olmak öykülerle yaşamak anlamına geliyor. Ne bireyler ne de topluluk olarak öyküler olmadan var olamayız. Geçmişte, birlik ve anlam sağlayan öyküler; geçmişi geleceğe bağlıyor ve yaşanılan ana yön veriyorlar, toplulukları bir arada tutuyorlardı. Kökenlerini ve gelişimini anlatıyorlardı topluluklara, her bir bireye bir yer ve her olaya bir anlam kazandırıyorlardı.

Bu geçiş döneminin karmaşasında yalnız çatışmaların ve gerilemenin öykülerini anlatabiliyoruz sadece; yeni dediğimiz, yalnız eskinin parçalanmasıyla somutlaşabiliyor.

Wim Vandekeybus ve Pieter De Buysser *TrapTown* için bu geçiş dönemine dair mitos bir öykü yazdı. Askeville kentinde iki "kabile" yaşar: Odinese ve Mythricianlar. Bu isimler antik Yunan ve İskandinav mitlerini anıştırır, oysa pekâlâ Ursula LeGuin'in bir bilim-kurgu romanından da çıkmış olabilirler. Bu iki kabile, süt ve bal üzerinden yaşanan bir çatışmanın tarihi olan, Odineselerin hakimiyeti ele geçirerek Mythricianları bastırdıkları ve köleleştirdikleri dört bin yıllık ortak bir geçmişi paylaşır. Vandekeybus ve De Buysser çağdaş bir kentin ya da toplumsal, etnik ve dini gerilimlerin günümüzde geçen bir öyküsünü tercih etmedi. Mit ve fablın mesafeliliğini seçtiler. Bir varmış bir yokmuş... uzun zaman evvel... ve çok uzak bir diyarda... ya da günün birinde... bir zamanlar... gelecekte bir gün... Bu mesafe hayal gücüne ve birden fazla yoruma yer açıyor. Çatışma nasıl başladı? Tam olarak nereden çıktı? Hangi noktada farklılık eşitsizliğe ve baskıya dönüştü? Tam tersi de olamaz mıydı? Çünkü bu arada iki kabile birbirine karışmış ve saflıktan söz etmek artık olanaksız hale gelmiş olabilir. Mitin gücü yalınlığıdır, derinlik biçimini alan bir yalınlık. Günümüzün politik, ekonomik ve toplumsal çatışmaları, asırlık örüntülere demirlemiş zamansız bir derinlikte yatar.

Askeville, Vali Lars Oncré tarafından yönetilir, kendisi Odinese'dir. Kentin tarihini bilmekle kalmaz Mythricianlara yönelik tarihi adaletsizliğin de farkındadır. Annesi Mythrician olan oğlu Marduk, açıktan açığa ezilenlerin tarafını tutar; Mythicianların özgürleşmesi için kendi kimliğinden vazgeçmeye hazırdır. Babası bir pragmatist ayrıca nihilist ("Hiçbir canlının tartışılmaz hakları yoktur. / Yalnız ölüm ve sessizlik gerçektir ve sadece ölümün ve sessizliğin hakları vardır."). Oğlu ise enternasyonalist ve idealist ("Adalet yoksa barış yok... Sivil itaatsizlik ahlaki görevimdir"). Arkaik bir örüntü gibi; oğul babasına, yeni dünya eskisine kafa tutar. Modern toplumumuzun çatlak ve acı meseleleri; baba ve oğul arasındaki konuşmalarda duyulur, görülür hale gelir. Biz (Avrupalılar, batılılar) baskı, ayrımcılık ve sömürgecilik tarihimizle nasıl hesaplaşabiliriz? Atalarımızın acımasız eylemleri, bizi ne kadar suçlu kılar? Kendi "beyaz kimliğimizin" eleştirisinde ne kadar ileri gitmeli ve ezilenlerle nasıl gerçek bir dayanışma sergilemeliyiz?

Marduk, Mythricianlarla dayanışmasını ilan etmek ister ancak ona yabancı gibi davranırlar; Odineseler ise onu bir vatan haini olarak görürler. Ölümü kaçınılmazdır, sonsuz gel git döngüsünde

başkalarının yolunu açacağını anladığı bir ölüm. "Tamam, o zaman, yer açayım da çark dönmeye devam etsin."

Hem babanın hem de oğulun, onları kendileri dışına çıkaran bir boyutu vardır; Marduk, Trixie Whitley'in canlandırdığı Themis'e âşıktır. Ama o gerçekten bir karakter midir? İçindeki bir ses değil midir? Seçimler yapması için onu yüreklendiren bir ses? Olağanüstü anlarda baba bir kartala dönüşür. Hayvanlar ve hayvan doğası Vandekeybus'un çalışmalarına yabancı değildir. İnsanın ve yapabileceği seçimlerin sınırı olarak, çalışmalarında doğa; kültürün çöküşünün karşısında sınır olmuştur her zaman. Vandekeybus içinde kendi çöküşünü barındıran bir dünya yarattı. İki kabilenin karşılıklı olarak birbirlerini ortadan kaldırması olasılığıyla değil, yüzeyde ansızın belirerek yakınlarındaki her şeyi yutan açıklanamaz deliklerle. Bunlar gerçekliğin kaçış noktalarıdır. Bu Askeville'in nihai kaderidir.

— Erwin Jans

Ancient souls. New myths.

■ If new myths about our present globalised world are written in the future, there is a considerable chance that they will be set in densely populated cities and no longer in dark forests or inhospitable deserts with solitary heroes and superhuman tasks. The challenges of our times have become more ordinary and down to earth. At the start of this third millennium, the human condition has become increasingly dependent on the 'urban condition'. The vast majority of mankind now lives in cities. In the city, human civilisation is both shaped and put to the test, to use once again the familiar words of Lewis Mumford, the American sociologist of the city. Our future as humans is thus at stake in parallel with the city.

Our multicultural and highly diverse cities have become the world's contact zones, in which cultures and people that have until now been separated have been forced by geography, history, race, ethnicity etc. to live together in the same space, always in the context of power and uneven relations. The inhabitants of a city no longer share the same stories, the same history, the same traditions, the same language, the same religion. In fact it's rather the contrary: how can the traumatic experiences of a refugee from the war in Syria, the painful story of exclusion of an economic migrant from North Africa and the life of someone born and bred in Belgium be compared to each other? What they share is the same space. The city. And the longing for a future. In this sense, the city is more of a laboratory than ever. An experiment in living together, with the differences. An experiment that may also fail.

It is not the first time that Wim Vandekeybus explains himself through the dynamic of a group, with what ties the group together and what divides it, with what a group reconciles itself with and what sacrifices have to be made as a result. He has previously done this in *Mockumentary of a Contemporary Saviour* (2017), *Menske* (2007) and *Puur* (2006), productions that portrayed the fears and desires, the unconscious and the internal violence of a community. For *TrapTown*, Vandekeybus invited the author Pieter De Buysser to write a script. De Buysser wrote a fable with a mythical dimension in which the tensions of contemporary society are palpable without being named. This fable is interwoven with an intense interplay of words, movement, images and sounds, which gives the whole piece the whimsicality, fascination and elusiveness of a dream. In *The Invisible Cities*, Italo Calvino makes a striking comparison between cities and dreams: "With cities, it is as with dreams: everything imaginable can be dreamed, but even the most unexpected dream is a rebus that conceals a desire or, its reverse, a fear. Cities, like dreams, are made of desires and fears, even if the thread of their discourse is secret, their rules are absurd, their perspectives deceitful, and everything conceals something else." Perhaps this is also one of the meanings of *TrapTown*. A city where, as in a dream, you can walk into a trap. Vandekeybus' choreography – the physical manifestation of the tensions between individuals and groups – is the backbone of the performance and the link between the film images and the live performance. For the music, Vandekeybus is collaborating with Trixie Whitley and Phoenician Drive. In this context, Trixie Whitley's music represents a more spiritual dimension, while the music of Phoenician Drive stands at the multicultural crossroads of Middle-Eastern, North-African and Balkan traditions. The two main themes of the production meet in the music: the desire for emancipation and freedom and the confrontation of cultures.

The city is the horizon of human existence. In *TrapTown*, this metaphor has to be taken literally. There is nothing beyond the

city. As the title already suggests, this horizon has here become a prison. The city is a gigantic labyrinth with no exit. A rebus that cannot be resolved. Outside the labyrinth there is nothing. The people who live in the city are condemned to live with each other. There is no alternative way of living together. There is no alternative to the city. The only opening is upwards, to the sky, the heavens, to the freedom of the birds. Vandekeybus filmed in the labyrinth that the architect duo Gijs Van Vaerenbergh created for the tenth anniversary of C-mine in Genk and which is still in place. He also asked this duo for the stage design. They built a backdrop with various platforms at different heights, which makes it possible to play ingeniously with the film images projected onto it, as well as an interaction between the characters in the film and the live dancers. Vandekeybus plays with contrasts: vertical/ horizontal, high/low, large/ small, live/digital and so on. He builds up the vocabulary and syntax of the performance using these tensions. Characters leap out of the cloth onto the stage and back. Live characters speak with characters in the film. Although the story is about 'boundaries', in its narration the boundaries between the media are constantly crossed in a fluid, rhythmical movement.

We are living in a transitional period. At certain moments, the uncertainty and fear that go with it assume an apocalyptic tone. This feeling arises when the world and the stories we tell about our own world no longer correspond. What we call globalisation, and its many effects, have profoundly changed the world. But we do not yet have the right stories for these changes, let alone assimilate them. Living means living with stories. Without stories we do not exist. Neither as individuals nor as a group. In the past, stories provided cohesion and meaning. They linked the past to the future and gave direction to the present. They kept a community together. They told of its origins and development. They gave each individual a place and every event a meaning. In the confusion of a transitional period, we can only tell stories of conflicts and decline. The new becomes tangible only in the smashing of the old.

For *TrapTown*, Wim Vandekeybus and Pieter De Buysser wrote a mythical story about this transitional period. The city of Askeville is inhabited by two 'tribes': the Odinese and the Mythricians. These names are reminiscent of ancient Greek and Norse myths, but they might equally be names from a science-fiction novel by Ursula Le Guin. The two tribes share a long history of four thousand years, a history of conflict over milk and honey whereby the Odinese gained dominion and oppressed the Mythricians, making slaves of them. Vandekeybus and De Buysser did not opt for a contemporary city and a present-day story of social, ethnic and religious tensions. They have chosen the detachment of myth and fable. Once upon a time... long ago... and far away... or one day... at some time... somewhere in the future... This distancing leaves room for the imagination and for several interpretations. How did the conflict start? What exactly was it all about? At what point did the difference turn into inequality and oppression? And could it not just as well have been the other way round? Because in the meantime the two tribes have intermingled and it may no longer be possible to talk about purity. The power of the myth is its simplicity. A simplicity that takes the form of depth. The countless current political, economic and social conflicts lie at a timeless depth, anchored in age-old patterns. Askeville is governed by Lars Oncré, the mayor. He is Odinese. He knows the history of the city and is aware that a historical injustice has taken place with regard to the Mythricians. His son Marduk, whose mother is Mythrician, openly takes the side of the oppressed. He is prepared to give up his own identity for the emancipation of the Mythricians. His father is a pragmatist, but also a nihilist (*'No living creature has any unambiguous right. / Only death and silence are right, and only death and silence have rights'*), while the son is a universalist and an idealist (*'No justice, no peace. ... Civil disobedience is my moral duty'*). The son takes a stand against the father. The new world against the old. It is a classic conflict. An archaic pattern. But the fault lines and painful issues of our contemporary society also become audible and visible in the conversations between father and son. How can we (Europeans, westerners) deal with a history of oppression, exclusion and colonisation? How guilty are we of the deeds of our ancestors? How far should we go in the criticism of our 'white identity'? How can we show genuine solidarity with the oppressed?

Marduk wants to declare his solidarity with the Mythricians, but they treat him as an outsider. The Odinese see him as a traitor. His death is inevitable. A death which in the end he understands as making way for others in the eternal cycle of coming and going: 'Well, here, I'll make space, so the wheel can keep going.'

Both the father and the son have a dimension that takes them outside themselves. Marduk is in love with Themis, played by Trixie Whitley. But is she actually a character? Isn't she a voice inside him? A voice that exhorts him to make choices? At extreme moments, the father in his turn transforms into an eagle. Animals and animality are never far off in Vandekeybus' work. As a limit to man and the choices he can make. In his work, nature has always been the limit in the face of which culture breaks down. Vandekeybus has created a world that already bears within it its own downfall. Not in the possibility of the total mutual destruction of the two tribes, but in the form of inexplicable holes that suddenly appear in the surface, which suck into the ground everything in the vicinity. These are the vanishing points of reality. That is the ultimate fate of Askeville. The city vanishes. There are forces and catastrophes that lie beyond any human scale. ■

— *Erwin Jans*

© BEA BORGERS

SESLENEN PARÇALAR
VOICING PIECES

ÖNEMLİ NOT: *Gösteri birbirinden bağımsız tek kişilik girişlerden oluşmaktadır. Toplamda 30 dakika sürecek gösteri için belirtilen zaman aralıkları içerisinden 10 dakikada bir içeriye 1 (bir) seyirci alınır. Gösteri tek kişiliktir ve ayakta izlenir. Gösteriye kesinlikle geç giriş yapılmaz; seyircilerimiz mekâna gösterinin başlangıç saatinden en geç yarım saat önce gelmelidir. Geç gelen seyircilerimizin içeriye girmesi mümkün olmayacak ve bilet iadesi yapılmayacaktır. Seyircilerimizin gösteriye gelirken yanlarında büyük çanta getirmemelerini rica eder ve mont ya da paltolarını vestiyere bırakmaları gerekeceğini önemle hatırlatırız.*

IMPORTANT NOTICE: *The show consists of independent single-person entries. Only 1 person will be admitted every 10 minutes at specified intervals to the show that lasts 30 minutes in total. The show is for one person and will be viewed standing. Late arrivals will not be accepted; audiences should arrive at the venue no later than thirty minutes before the show. Audiences who arrive late will not be admitted and tickets will not be refunded. We would like to remind our audience not to bring large bags, and that they will be asked to leave their coats in the cloakroom.*

SALON İKSV

20, 21, 22, 23, 24 KASIM
NOVEMBER

Gösteri saatlerinin listesi için 104. sayfaya bakınız.
For a list of showtimes please see page 104

Türkçe. Turkish.

Biletler Tickets 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

BEGÜM ERCİYAS, PLATFORM 0090

Ortak Yapımcılar Co-production:
WPZIMMER, STUK LEUVEN, TANZFABRIK BERLIN / TANZNACHT

Kavramsal Çerçeve Concept:
Begüm Erciyas

Yapım Gerçekleştirme Realization:
Begüm Erciyas & Matthias Meppelink

Dramaturji Dramaturgy:
Marnix Rummens

Canlı Operasyon Live-Operation:
Eric Desjeux, Marc Melià, Begüm Erciyas

Metin Text:
Matthias Meppelink, Begüm Erciyas, Jacob Wren

Sahne Uygulama Set Realization:
Tim Vanhentenryk

Sanatsal İşbirliği Artistic Collaboration:
Jean Baptiste Veyret-Logerias

Yapım Production:
Begüm Erciyas, Platform 0090

Yapım Yönetimi ve PR Production Management and PR:
Barbara Greiner

Araştırma Desteği / Sanatçı Ağırlama Programı Research Support/Residency:
Kunstencentrum BUDA Kortrijk, Q-O2, FrankfurtLAB, Tanzrecherche NRW, Goethe Institut – Villa Kamogawa

Destekleyen Supported by:
Hauptstadkulturfonds Berlin

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
Vlaanderen
verbeelding werkt

■ Begüm Erciyas'ın *Seslenen Parçalar*'ı inanılmaz bir deneyim. Birkaç basit metni kendi sesinizden size dinletirken, dünyanızı da tepetakla ediyor.

Kafanızı içi boş bir şeye üç kez sokuyorsunuz. İlki kaba saba bir meteor parçasına, ikincisi büyük bir keseye, üçüncüsü de uzun bacalı, fütüristik bir fırına benziyor. Her birinde kulaklığınıza bağlı bir mikrofona okumanız gereken bir metin var.
Bu kulaklıktan, söylediğiniz ve bağlamını yavaş yavaş çözeceğiniz sözcükler ve cümleleri kendi sesinizden duyuyorsunuz. Bu haliyle performans okuma eylemine çok benziyor: gözleriniz harfler ve satırları tararken bir şeyler görmeye başlıyor ve giderek kendinizi öykünün içinde kaybediyor ve sonra tekrar buluyorsunuz.
Bu performansın en hayret verici tarafı okuma deneyimini yoğunlaştırması. Sesiniz bazen belli belirsiz, bazen kontrollü, bazen de çarpıtılmış bir şekilde duyuluyor. Zaten sesinizin bir kaydını dinlemek yeterince tuhafken, tekrar tekrar sesiniz kadar sizden ve size ait bir şeyin gerçekte ne kadar yabancı olabileceğini fark ediyorsunuz.

Sarhoş Bir Yazar Gibi Mırıldanmak

Ne kadar içi dışı bir birisiniz? Bu karmaşa hissi işte bu noktada çığırından çıkıyor. İlk istasyonda durum kontrolünüz altında; bir kitabın sayfalarını çevirip basit cümleler okuyorsunuz. Bir nevi yankılama efekti ses testi gibi.
İkinci istasyonda metinler otomatik olarak görünüp yok oluyor. Ama artık ritmin kontrolü sizde olmadığı için iş zorlaşıyor. Tekrar tekrar birden sekize kadar sayan sesinizi dinlerken ritme yeni sözcükler eklemeniz gerekiyor. Bilmediğiniz bir notayı seslendirmek gibi... Sonunda da sesiniz kendinizi içinde kaybedeceğiniz bir kalabalığa dönüşüyor. Son istasyona geldiğinizde ise tamamen kaybolmuş bir durumdasınız. Biçare bir sarhoş yazar hakkında bir şeyler okurken sesiniz zayıflıyor ve gevelemeye başlıyorsunuz. Bütün dünyayı sarmalayan bir sesin vahşi tasavvuruna kapılıp heyecanla bu parçanın nasıl da kendisinin bir yansıması olduğu düşüncesiyle sona varıyorsunuz. Sadece yarım saat sürse de, bu uzun bir yolculuk ve nihayetinde sizi kendinize, kendi sesinize döndürüyor, bir daha asla aynı şekilde duyulmamak üzere... Büyüleyici!

— Pieter T'Jonck

İstanbul Tiyatro Festivali, Belçika merkezli Platform 0090 ve Flaman Kültür Bakanlığı arasındaki işbirliği bu yıl da sürüyor. Flaman Kültür Bakanlığı, bu festivalde Ultima Vez ve Voetvolk dans toplulukları ile Begüm Erciyas'ın işlerini destekliyor.
The collaboration between the Istanbul Theatre Festival, Belgium-based Platform 0090 and the Flemish Ministry of Culture continues in 2019. Flemish Ministry of Culture is contributing to the festival this year by supporting the dance companies Ultima Vez and Voetvolk, and the work of Begüm Erciyas.

■ *Voicing Pieces* by Begüm Erciyas is an incredible experience. It lets you listen to your own narration of a few simple texts, briefly turning your world upside down.

You stick your head into a hollow space three times. The first space resembles a rough meteorite, the second a large pouch, the third a futuristic oven with a tall chimney. In each space there is a text you just have to read out, speaking into a microphone attached to your headset.
Through this headset you can hear yourself saying words and sentences, the context of which you only discover little by little. In this respect, the performance is very similar to the act of reading: As you let your eyes glide over the letters and lines, you start seeing things, and you gradually lose yourself in the story – until you find yourself again.
The amazing thing about the performance is that it intensifies the reading experience. The rendering of your voice is sometimes imperceptible, sometimes controlled and distorted. Hearing a recording of your own voice is strange enough as it is: You realize, over and over again, that something as familiar and intimate as your voice sounds very strange in reality.

Babbling Like a Drunk Writer

Just which heart are you wearing on your sleeve then? This feeling of confusion is driven to its head here. At the first stop, you still have control of the situation. You yourself turn the pages of a book and read simple sentences – a voice test with echo effects of sorts.
In the second hollow space, the texts appear and disappear automatically. But just as you no longer determine the rhythm yourself, you are being challenged even more. While you hear your own voice counting from one to eight over and over again, you have to add words to the rhythm. It's like singing an unknown score. In the end, your own voice becomes a crowd in which you gradually lose yourself.
By the time you reach the last station you are completely lost. Your voice drops and babbles as you read about an inconsolable drunk writer. You are caught up in a wild vision of a voice which encompasses the world, and, all worked up, you end up in a reflection on how this piece was an echo of itself.
It is a long journey, although it lasts only half an hour, which eventually brings you back home to yourself, to your own voice. And it will never sound the same again. Magical. ■

— Pieter T'Jonck

BEING FAUST – ENTER MEPHISTO

BİLET ALMADAN ÖNCE OKUNMASI GEREKEN ÖNEMLİ NOTLAR

IMPORTANT NOTES TO BE READ BEFORE BUYING A TICKET

- *Oyuna katılım için Android veya iOS tabanlı akıllı bir telefona sahip olmalısınız. Uygulama sizden kişisel verilerinizi kullanmayı ve e-posta adresinizi talep edecektir. To participate in the game you need an Android or iOS based smartphone. The application will ask you to use your personal data and your e-mail adress.*
- *Oyuna katılmadan önce lütfen telefonunuzun şarjını kontrol ediniz; performansınızın kesintiye uğramaması için telefonunuzun şarjı %80'in üzerinde dolu; telefonunuzun internet bağlantısı ise 3G veya 4G olmalıdır. Katılımcılarımız, oyunda kaldıkları süre boyunca telefonlarındaki internet paketini (5 MB) kullanacaklar ve telefonlarına oyun için haricen bir internet paketi tanımlanmayacaktır. Before you participate in the game please check your smartphone's battery level; in order to avoid interruptions during the game your battery should be charged over 80% and your internet connection should be 3G or 4G. Our participants will be using their own internet package (5 MB) during the game and no other internet packages will be provided for the play.*
- *Oyuna katılabilmek için oyun günü etkinlik mekânına gelmeden önce mutlaka Google Play ya da AppStore'dan* ***Enter Mephisto*** *isimli uygulamayı telefonunuza indirmeniz gerekmektedir. In order to participate in the game, you need to download the* ***Enter Mephisto*** *app beforehand either from Google Play or App Store.*
- *Katılımcılarımız, kayıt işlemleri için etkinliğimizin başlama saatinden en geç yarım saat öncesinde mekânda bulunmalıdır. Participants should be present at the venue at least half an hour before the event starts for registry purposes.*
- *Oyunda oturma düzeni yoktur; her katılımcı oyunu ayakta ve mekânın içinde dolaşarak oynayabilir. There is no seating arrangement; each participant may play the game either standing or walking around in the venue.*

ZORLU PSM STUDIO

20 KASIM NOVEMBER
ÇA. WE. 18.30 | 21.00

21 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 18.30 | 21.00

22 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 18.30 | 21.00

23 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 18.30 | 21.00

24 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 18.30 | 21.00

Yaklaşık 80' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 80'; no intermission.

Türkçe ve İngilizce.
Turkish and English.

+16 yaş için uygundur.
Suitable for ages 16+.

Biletler Tickets 120 TL
Öğrenci Student 15 TL

GÖSTERİ SPONSORU
PERFORMANCE SPONSOR

Allianz

YÜKSEK KATKIDA BULUNAN MEKÂN SPONSORU
VENUE SPONSOR WITH THE HIGHEST CONTRIBUTION

ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF

GOETHE INSTITUT

TASARLAYAN CREATED BY:
GOETHE INSTITUT & NOLGONG

Johann Wolfgang von Goethe*'nin Faust'undan uyarlanmıştır.*
Based on **Johann Wolfgang von Goethe***'s drama Faust.*

Uyarlayan Adapted by:
Benjamin von Blomberg

Oyunu Yöneten Game Directed by:
Peter Lee

Oynayan Performer:
Yiğit Özşener (Mr. M.)

— Sizce tiyatronun özü/ruhu nedir? Çağdaş tiyatroyu bugün nasıl tanımlarsınız?
Peter Lee: Geleneksel olarak tiyatro, bir merak alanını temsil eder. Başka bir deyişle, tiyatro, gündelik olmayanı deneyimleyebileceğiniz bir alandır. Sinemanın daha güçlü bir etkiye sahip olduğu bu dijital çağda bile, tiyatro dramatik ve tematik bir alan olarak kendine özgü özelliklerini koruyor. Bunun tiyatronun ruhu olduğuna inanıyorum. Onun kendi kimliği. Çağdaş tiyatroya gelince, değeri özünde aynı. Bununla birlikte, tiyatro sınırlı erişilebilirliği ile karşı karşıya kal. Çeşitli medyalar, başkalarına ulaşma kapasiteleri sayesinde güç kazanıyorlar ancak tiyatronun fiziksel bir mekân olarak sahip olduğu kendine has özelliği onun gücünü sınırlıyor. Dramatik deneyim ve gösteri mekânının değeri değişmez.

— Sanatın dönüştürücü gücüne inanıyor musunuz? Nasıl?
Peter Lee: Evet. Sanat, bireyin kendini ifade eden doğasını biçimlendirir. Bu, bireylere kendilerini dönüştürmeleri için bir fırsat sağlamaya yardımcı olur. Öte yandan, sanat çok kişisel bir deneyimdir. Sanatsal bir bağlantı sağlandığında, sanat aktif olarak insanlarla etkileşime girer ve onları belirli bir yöne doğru iter.

— Dünyanın mevcut durumunu her anlamda göz önünde bulundurduğunuzda, bir sanatçı olarak sizin için en önemli ve acil sorun nedir?
Peter Lee: Artan siyasi gerilimler, mülteciler, ABD-Meksika sınırı gibi ulusal ihtilaflar, Brexit meselesi, iklim değişiklikleri; tüm dünyada karşılaştığımız sayısız sorun var. Son zamanlarda, *segye-in* (Korece "dünya vatandaşı") yerine *jigu-in* (Korece "dünya insanı") kelimesini kullanma fikrinden ilham aldım. Bunun nedeni, "dünya vatandaşı" teriminin, birbirinden ayrıştırılmış ulusları ima etmesi, oysa karşılaştığımız sorunlar bizim uluslar-ötesi bir eyleme geçmemizi gerektiriyor. Ancak aramızda çeşitli duvarlar var; bazıları nefret veya korkudan, bazıları da elde edilen kazançları korumak için oluşturulmuş. Kolektif bir uluslar-ötesi eylem için, kırılmış duyguların bu duvarlarını yıkmaya yönelik bir çalışmaya öncelik tanınmalı.

— Bir yapıt üzerinde çalışırken, hangi kaynaklar size ilham veriyor? Rüyalarınız işlerinizde rol oynuyor mu?
Peter Lee: Her şey ilham verici. Genellikle bir projeye odaklanırken, ya o proje hakkında rüyalar görürüm ya da hiç uyumam. (Gülüyor)

— Eğer zaten halihazırda bir adı yoksa, üzerinde çalışmış olduğunuz bir yapıta adını vermeye ne zaman karar veriyorsunuz?
Peter Lee: Genelde bir projeye belli bir başlıkla başlarım. Bir projenin gerçekten tasarlanmış ve planlanmış, öngörülen bir vizyonu vardır ve bu vizyon başlığı ile birlikte ortaya çıkar. Tabii ki de başlıklar son ürünle birlikte değişirler, ancak bir işin her zaman bir başlığı vardır.

— Bu gösterideki favori repliğiniz veya anınız hangisi ve neden?
Peter Lee: "Verweile doch! du bist so schön!" (Bir süre kal! Çok güzelsin!) Bu replik, orijinal hikâyenin ve aynı zamanda performansın en önemli kısmı. Hikâyede bu, Faust'un tamamen tatmin olduğu ve şeytanla, yani Mefisto'yla olan sözleşmesini bitirmeye karar verdiği an. Aslında Faust sözleşmeyi sona erdirme kararını alan kişi ve bu kararın öznesi. Performansta, bu öznellik anı iki kez ortaya çıkıyor; oyunu oynayan oyuncu en el üstünde tutulan değerleri seçtiğinde ve önemsediği arkadaşlarını satışa çıkardığında. Her iki durumunda özneleri, vazgeçtikleri şeylerin karşılığında ne alacaklarına karar veriyorlar. Seçimin ne anlama geldiğini ve onun ağırlığını fark edip kabul ediyorlar. Soyut duygularla fiziksel eylemlerin her ikisinin de öznel bir karar neticesinde kavrandığı an bu.

— *Being Faust - Enter Mephisto* aynı zamanda interaktif bir mobil uygulaması olarak da tanımlanıyor, ancak hangi özelliği onu bir performans kılıyor?
Peter Lee: *Being Faust - Enter Mephisto* mobil cihazlarla gerçekleşen etkileşimleri kullanan bir performans. İnteraktif mobil deneyim sayesinde izleyiciler sahne üzerindeki oyunculara, seçimlerle hareketler de tematik sahnelerdeki ifadelere dönüşüyorlar. Mephisto&co'da insanlar değerleri arayıp, birbirleriyle etkileşime geçiyorlar. Bu eylemler, duyguların ifade edildiği bir performansa dönüşüyor. Bu performans nihayetinde sahneyi tamamlıyor Mephisto&co'yu. Oyuncular yokken sahnede sadece bir monolog var. Ancak şimdi, Mefisto'nun (Mefistofeles) bir muadili olan seyirci konuşuyor ve Mefisto(feles) geri cevap veriyor.

— Bu yapımda hangi sanal öğeler kullanılıyor?
Peter Lee: Bu yapımda mobil teknoloji, dijital arayüz ve oyun/game deneyiminin hepsi bir arada kullanılıyor. Ancak bu karma yapım, temsili veya sanal değil; görünmez fakat yine de gerçek.

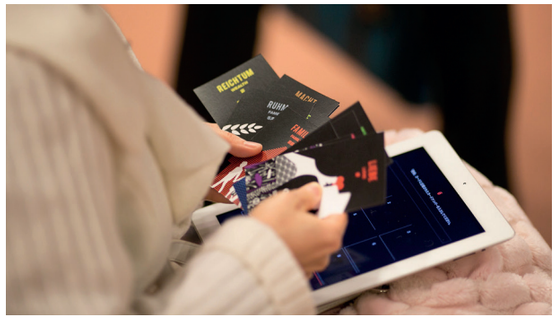

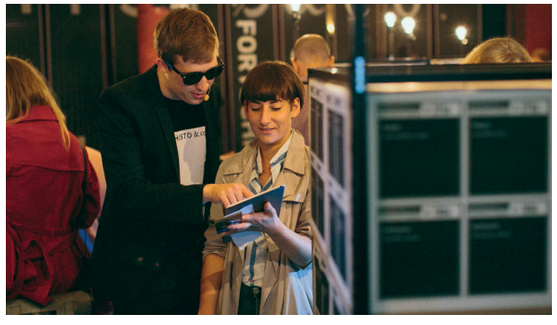

Oyun boyunca ortaya çıkan ve ifade edilen, deneyimlenmemiş duygular da gerçek. Başka bir deyişle, oyun gerçek bir seçimler yapma anı sağlıyor; gerçekliğin temsil edilen anlarını değil.

— Dijital çağda Mefisto kim?
Peter Lee: Mefisto bir şeytan, ama yine de iyi ve kötü, onu tanımlamakta yetersiz. Mefisto sadece farklı yaşam biçimleri ve seçimlere dair bir sorgulama. Aslında, dijital çağda, her türlü dijital hizmet bizi sayısız seçimi yararak ilerletiyor. Ve bu seçimlerin de ayrıca iyiyle ve kötüyle ilgisi yok. Diyelim ki dijital Mefisto'larla çevriliyiz; arzularımızı yerine getirmek için ne kadar ileri gidebiliriz?

— İnsanlara bu gösteriyi görmeden önce söylemek istediğiniz herhangi bir şey var mı? İstanbul izleyicisine söylemek istediğiniz özel bir şey var mı?
Peter Lee: Ne arzuluyorsunuz? Ne pahasına olursa olsun bedelini ödemeye hazır mısınız? Faust bize tüm arzuların bir bedeli olduğunu söyler. Biz de bu fikir üzerinde düşünmek için sizlere bir deneyim sunmayı umuyoruz.

Söyleşi: Ayşe Draz ve Mehmet Kerem Özel
Unlimited Publications tarafından 25 Ekim 2019'da unlimitedrag.com üzerinde yayınlanmıştır.
Çeviren: Ayşe Draz

— What is the spirit of theatre in your opinion? How do you define contemporary theatre today?
Peter Lee: Traditionally, theatre represents a space of wonder. In other words, theatre is a space where you can experience non-dailiness. Even in this digital era, in which the cinema wields a stronger influence, the theatre still maintains its own unique characteristics as a dramatic and thematic space. I believe that is the spirit of the theatre. Its very own identity. Regarding the contemporary theatre, the value in itself remains. However, the theatre is challenged by its limited accessibility. Various media are gaining strength through the power to reach, but the theatre's particular trait as a physical space limits its power. The value of dramatic experience and spectacle space is unchanging.

— Do you believe in the transformative power of art? How?
Peter Lee: Yes. Art formalizes an expressive nature of oneself.

This helps to provide an opportunity to individuals to transform themselves. On the other hand, art is a very personal experience. When an artistic connection is achieved, art actively engages with people and pushes them towards a certain direction.

— When you consider the current state of the world in every sense, what is the most important and urgent issue for you as an artist?
Peter Lee: Rising political tensions, refugees, national conflicts like the US-Mexican border, the Brexit issue, climate changes; there are numerous issues we face around the whole world. Recently, I was inspired by the idea of using the word "jigu-in" (Korean meaning people of the earth) instead of the word "segye-in" (Korean meaning citizen of the world). The reason was that the term "citizen of the world" implies separated nationalities, while the problems we face calls for a trans-national action. However, there are various walls between us; some of them are formed from hatred or fear, some of them are formed to protect the gains. For a collective trans-national action, a work to tear down these walls of broken emotions must be preceded.

— When you are working on a piece, what sources inspire you? Do dreams play a role in your works?
Peter Lee: Everything is inspirational. Usually when focusing on a project, I whether dream about that project, or don't sleep at all. (laughs)

— When do you decide to give a title to a work you are working on if it already does not have one?
Peter Lee: I usually start a project with a title. A project literally has a projected vision, and the vision comes up with the title. Of course, titles change with the final product, but there is always a title to a work.

— What's your favourite line or moment in this performance, and why?
Peter Lee: "Verweile doch! du bist so schön!" (Stay awhile! You are so beautiful!) The line is the most important part of the original story, and the performance as well. In the story, this is the moment at which Faust is fully satisfied and is determined to expire the contract with the devil, Mephisto. In fact, Faust is the subject one deciding to end the contract. In the performance, this moment of subjective-ness occurs twice; when the player selects the most cherished values and when the player puts the player's cared friends on sale. The subjects of both situations decide what to take, in return for what they have decided to give up. They acknowledge what the choice means and how much the choice weighs. It is the moment in which abstract emotions and physical actions are both perceived through a subjective decision.

— *Being Faust - Enter Mephisto* is defined also as an interactive mobile application but what element makes it also a performance?
Peter Lee: *Being Faust - Enter Mephisto* is a performance that utilizes interactions through mobile devices. Through the interactive mobile experience, the audience becomes the performer on stage, and the choices and movements become expressions in the thematic scenes. At the Mephisto&co., people look for values and interact with one another. These actions become a performance in which emotions are expressed. This performance eventually completes the stage, Mephisto&co. Without the players, there is only a monologue on stage. However, now, the audience as a counterpart of Mephisto(pheles) speaks, and Mephisto(pheles) answers back.

— What virtual elements does this production make use of?
Peter Lee: In the production, mobile technology, digital interface, and game experience are all combined. However, the combined production is not representational or virtual; it is invisible and yet real. Unexperienced emotions emerged and expressed throughout the game are real as well. In other words, the game provides a real moment of choices; not a represented moment of reality.

— Who is Mephisto in the digital age?
Peter Lee: Mephisto is a devil, and yet good and evil is insufficient in defining him. Mephisto is merely a challenge to different paths and choices. In fact, in the digital age, all kinds of digital services push us through numerous choices. These choices also have nothing to do with good and evil. Say that we are surrounded by digital Mephistos; how far would we go to satisfy our desires?

— Is there anything in particular you want to tell people before they see this show? Is there anything particular you would like to tell the Istanbul audience?
Peter Lee: What do you desire? Are you prepared to pay whatever cost? Faust tells us that all desires have a cost. We hope to present an experience to ponder on this idea.

Interview: Ayşe Draz & Mehmet Kerem Özel
Turkish version was published by Unlimited Publications on October 25, 2019 on unlimitedrag.com, and for English version please visit danzon2017.blogspot.com.

© JEAN LOUIS FERNANDEZ

IONESCO DOSYASI
IONESCO SUITE

THÉÂTRE DE LA VILLE, PARIS

Based on texts by **Eugène Ionesco**'nun metinlerinden uyarlama

Yöneten Directed by:
Emmanuel Demarcy-Mota

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director:
Christophe Lemaire

Müzik Music:
Jefferson Lembeye, Walter N'Guyen

Sahne ve Işık Tasarımı Set and Lighting Design:
Yves Collet

Kostüm Costumes:
Fanny Brouste

Oynayanlar Performers:
Charles-Roger Bour, Céline Carrère, Jauris Casanova, Sandra Faure, Stéphane Krähenbühl, Walter N'Guyen, Gérald Maillet

Makyaj Make-up: Catherine Nicolas

Kostüm Tasarım Asistanı Assistant Costume Designer:
Alix Descieux-Read

Yönetmen 2. Yardımcısı Second Assistant Director:
Julie Peigné

DasDas

22 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.30

23 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 15.00 | 20.30

Yaklaşık 75' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 75'; no intermission.
Fransızca; Türkçe üstyazılı.
French with Turkish surtitles.

Biletler Tickets 150, 100 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ Emmanuel Demarcy-Mota, çok büyük sahneler için tasarlanmış olan *Gergedan, Love's Labor's Lost* ve *Altı Kişi Yazarını Arıyor* gibi bir dizi çalışmayı yönettikten kısa bir süre sonra bütün oyuncularını Ionesco metinlerini okumak üzere Reims'da bir araya getirdi. Bir masanın etrafında sağlı sollu dağılan oyuncular burada metinleri okudu, doğaçlama yaptı ve seçtikleri satırları paylaştı. Bense öylece oturup onları dinledim, metinlerin her birini tekrar keşfetmenin tadını çıkardım ve o gün hiçbir amacım, sahne için acilen bir iş tasarlama zorunluluğum veya bir açılış telaşım olmadan hayranlıkla izledim olan biteni. Bunun üzerine Emmanuel Demarcy-Mota bu deneye devam edip Ionesco etrafında dönen ve her oyuncunun kendi duyguları ve hayal gücünü geliştirmesini sağlayacak bir araştırma başlatmaya karar verdi. Oyuncuların seyirciyle yakın temasta olabileceği bir tasarım öngörüyordu. Ben de onları yakından seyretmek, aralarına sızmak, seyirciyi aramızda hayal etmek, herkesin özgürce deneylere girişmesini sağlamak, öngörülemeyen ve benzersizi yakalamaya kalkışmak, asla kendilerine teklif edilemeyebilecek bir rol için ellerinden geleni yapmalarını izlemek istiyordum.
Başka bir cinsiyet, yaş ve dünyadan birilerini canlandırmakta serbesttiler. Bu da bizi şaşırtmalarına, onlardan daha önce görmediğimiz ve hatta olduğunu düşünmediğimiz şeyleri göstermelerine fırsat sağladı. Şöyle demiştim onlara: önerin, hayal edin; form arkasından gelir. Sonuçta araştırmamız bir performansın malzemesi ve sahneye konduğunda da bir toplaşmanın nesnesi haline geldi. *Ionesco Dosyası* altı saat sürebilirdi. Bazı temalar seçildi: burada farklı yemeklerle temsil edilen sosyal buluşmalar (aile, düğün, doğum günü), var olma, birlikte olma, yalnız olma, konuşma, birbirini duymama korkusu... Bunların hepsi bizi yönlendiren adımlar oldu ve sonunda ilk versiyonu ortaya çıkardık ve tabii ki diğerlerini. Şu an beşinci versiyon üzerinde çalışıyoruz ve hâlâ değişiyor, gelişiyor. *Ionesco Dosyası* Emmanuel Demarcy-Mota'nın on yılı aşkın süredir birlikte çalıştığı topluluğun bir kısmını bir araya getiriyor. Çoğu 1998'de Shakespeare'in *Love's Labor's Lost*'unda yer alıyordu ve hemen hepsi Pirandello, Brecht, Horvath, Vitrac veya Melquiot yapımlarında rol almıştı.

— *Colette Godard*

22 Kasım'daki gösterinin ardından Emmanuel Demarcy-Mota'ya Onur Ödülü sunulacaktır.
Emmanuel Demarcy-Mota will be presented with the Honorary Award after the performance in 22 November.

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
INSTITUT FRANÇAIS + MAIRIE DE PARIS

© AGATHE POUPENEY

■ Shortly after having directed *Rhinoceros, Love's Labor's Lost,* and *Six Characters in Search of an Author*—a series of works designed for very large stages—Emmanuel Demarcy-Mota brought together all his actors in Reims to read texts by Ionesco. The actors were seated around a table, some chairs right and left, reading, improvising, sharing lines; I just sat listening, watching them and taking pleasure in rediscovering each one of them, letting myself be fascinated and loving them, with no particular goal that day, no obligation to immediately produce a work for the stage, no scheduled opening. Emmanuel Demarcy-Mota then decided to continue this experiment and launch a research process around Ionesco, through which each actor could develop their own feelings and imagination. He suggested a design in which the actors would be in close contact with the audience. I wanted to watch them closely, to become intimate, to imagine the audience amongst us, and to let everyone experiment freely, dare the unforeseen and the unprecedented, experiment in the part which they might never be offered.
They were free to play another sex, another age, another world. This allowed each one of them to surprise us, to show things we had never seen in them, that we didn't suspect. I told them: suggest, dream, the form will follow in due time. In the end our research became the very material for a performance and once put on stage, the object of public gathering. *Ionesco Suite* could have lasted six hours. Some themes were selected: Social conventions, which are here connected with different meals (family, wedding, birthday), the fear of being, of being together, alone, of speaking, of not hearing one another... all this guided our steps, one after the other, until we put together a first version, then another and yet another. We have reached the fifth version which is still evolving.
Ionesco Suite has brought together a part of the company which Emmanuel Demarcy-Mota has been working with for over 10 years. Many of them were part of the staging of Shakespeare's *Love's Labors Lost* in 1998, almost all have taken part in his productions of Pirandello, Brecht, Horvath, Vitrac, or Melquiot. ■

— *Colette Godard*

© MARCO MARTINS

KAYIP KİMLİK
PROFIL PERDU

ARENA ENSEMBLE

Ortak Yapımcılar Co-production:
S. LUIZ TEATRO MUNICIPAL, LISBOA; TEATRO NACIONAL S. JOÃO, PORTO; CENTRO CULTURAL VILA FLOR, GUIMARÃES; CINE-TEATRO LOULETANO, LOULÉ

Yöneten Directed by:
Marco Martins (With) Beatriz Batarda & Romeu Runa (ile) From texts by **Sophie Calle, Siri Hustvedt, Franz Kafka, Édouard Louis, Peter Kubelka, George Oppen, Richard Tuttle, Sylvia Plath, Philip Roth, Sophocles, William Shakespeare**'in metinlerinden yararlanarak

Müzik Music:
Tiago Cerqueira

Sahne Tasarımı Set Design:
Fernando Ribeiro

Işık Tasarımı Light Design:
Nuno Meira

Işık Tasarımcısı Asistanı Light Designer Assistant:
Ricardo Campos

Ses Tasarımı Sound Design:
Sérgio Milhano

Ses Tasarımcısı Asistanı Sound Designer Assistant:
Tomé Silva

Yönetmen Yardımcısı Director Assistant:
Rita Quelhas

İllüzyon Danışmanı Magic Consultant:
Hélder Guimarães

Tap Dansı Danışmanı Tap Dance Consultant:
Marinela Mangueira

Prodüksiyon Yöneticisi Production Director:
Mariana Brandão

Desteğiyle With the support of
Artworks

Konuk Sanatçı Ağırlama Programı Artistic Residencies:
dVIR/CAPa, Faro; Cine-Teatro Louletano, Loulé; CENTQUATRE, PARIS; O Espaço do Tempo, Montemor-o-Novo

Teşekkürler Acknowledgments
Pro.Dança, Ministério dos Filmes, Pro.Dança, Sara Pereira da Silva

DasDas

28 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.30

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.

Portekizce; Türkçe üstyazılı.
Portuguese with Turkish surtitles.

Biletler Tickets 120, 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

"Tek bir insan onu bir katedral olarak kafasında canlandırdığında, bir taş yığını taş yığını olmaktan çıkar."
— Antoine de Saint-Exupéry

■ İki oyuncu bilinmeyen bir seyircinin huzurunda.
Bilinçli ve bilinçdışı bir yığın düşüncenin birbirine geçtiği bir anılar deposu olarak iki beden. Çocukluk anıları ve ebeveynlikle ilişkilerini dramaturjik yapının merkezine alan oyuncular, birçok karakteri, "ben"leri bünyelerinde toplayarak alışılmadık ilişkiler ve köprüler kuruyorlar.
Çıkış noktaları ehlileştirilebilir ve ehlileştirilemez olan arasındaki gerilim sonucu ortaya çıkan mekânlar, zamanlar ve ruh hallerinin kendini gösterdiği bir inşaat alanı ve arena olarak aile yaşamı.
Performans, aile yaşamını ele almak için evlat olma durumu, toplumsal cinsiyet, gerçek ve kurgunun temsili arasındaki sınırlar ve kesişen dilleri mercek altına alıyor.
Beatriz Batarda ve Romeu Runa'nın kişisel anıları ile onların yolculuklarıyla bir rezonansa giren ya da yolculuklarını zorlaştıran metinleri bir araya getiren Marco Martins, belirgin karakterleri veya mekânları olmayan zamansız bir drama inşa ediyor. Tanımları reddeden bir insan, bir kadın, bir erkek, bir baba veya bir baba olmanın anlamı ve sorunluluğu üzerine derin düşünceler denebilir.

© MARCO MARTINS

Bu, gerçekten kalpten söylüyorum, benim hatam olmalı. Ama bu durumu, meselenin tamamını çok utanç verici buluyorum. Son derece utanç verici. Benim hatam. [...]

"Bir insanın olgunluğunu itiraf etmeyi reddetmesinde görürüm. Yetişkin olmak belli bazı şeyleri başkalarıyla paylaşmamaktır."
— George Steiner

Teatral performans formları üzerindeki arayışını sürdüren yönetmen, oyuncuları çocukluk anıları, bunların nasıl algılandıkları ve soy anlayışımız ve deneyimimizi nasıl sınırlandırdıkları üzerine düşünen bir oyun kurmak üzere kullanıyor.
Marco Martins, bir savaş alanı olarak evden çıkıp bedenler ve hareketlerin muhtelif insan ve hayvan formları aldığı, pek de doğrusal olmayan bir belgesel kurguluyor.
Odak noktası evin fiziksel mekânı: değerlerin aktarıldığı, soy, sülale ve evlat olmanın gizli anlamlarının sorgulandığı bir duygulanım alanı olarak ev. Ev oyun içinde dönüştükçe ve biyografik veriler, günlüklere yazılanlar ve birçok yazarın (Kafka'dan Édouard Louis'ye, Sylvia Plath'tan Gene Kelly'ye, David Lynch'ten Jean-Luc Godard'a, George Steiner'dan Saint-Exupéry'ye) yapıtları ekseninde şekillendirilip, yıkılıp, yeniden inşa edildikçe, günümüzde her ikisi de birer ebeveyn olan oyuncular da hem kendileri hem de başkalarının çocukluğunu birer çocuk olarak yaşıyor.

"Zamanların en iyisi, zamanların en kötüsüydü, akıl çağı, ahmaklık çağıydı, inanç dönemiydi, aydınlığın mevsimi, karanlığın mevsimiydi, umudun baharı, umutsuzluğun kışıydı."
— Charles Dickens, *İki Şehrin Hikâyesi*

Marco Martins, çocukluk anılarımızın yaşandığı, gerçeklik ve kurgu arasındaki puslu sınırları yeniden keşfetmek için film, tiyatro, dans gibi farklı disiplinleri bir araya getirdiği yeni oyununda, bizi bugünün duygusal dünyasına davet ediyor.

"A Pile of Rocks ceases to be a rock pile when somebody contemplates itwith the idea of a Cathedral in Mind"
— Antoine de Saint-Exupéry

■ Two actors stand before an unknown audience.
The body as a repository of memories, where a multitude of conscious and unconscious reflections intermingle. With their childhood memories and their relationship with parenthood as the dramaturgical nucleus, both actors embody the path of various characters, other selves, creating unexpected relationships and bridges.
Their starting point is domesticity, as a building yard and arena in which spaces, times, and states made of the tension between what is domesticable and what is untameable come into play, the show explores issues of filiation, gender and the boundaries of representation between reality and fiction, intersecting languages to address family life issues.
By engaging the flow of Beatriz Batarda and Romeu Runa's personal memories and texts that resonate and confront their journeys – which form the matrix of the play –, Marco Martins builds a timeless drama, one without defined characters or spaces. These are reflections on the meaning and responsibility of being a person, a woman, a man, a father or a mother that defy definitions.

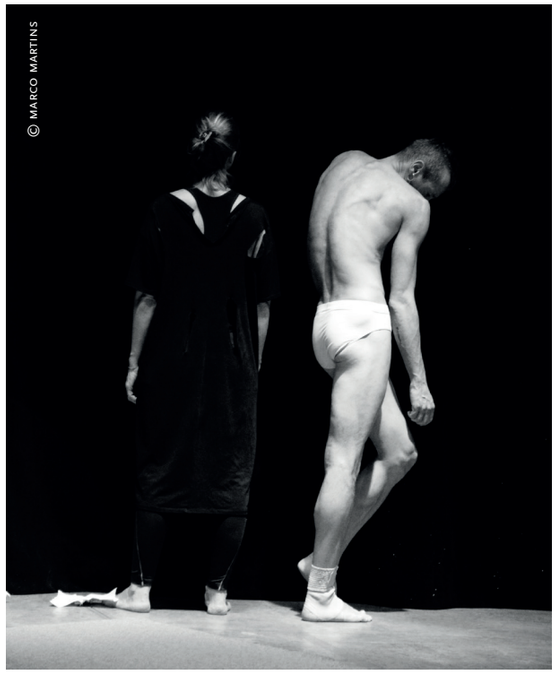
© MARCO MARTINS

In this new play, the first residency period of which took place in November 2018, Marco Martins uses several mechanisms (film, theatre and dance) to explore the hazy boundaries between fiction and reality, of which our filial memories are made, by simultaneously addressing and stepping into the emotional and affective landscape of the contemporary world. ■

It must be, and I mean this from the heart, my fault but I find this deeply embarrassing, the whole occasion.
Deeply embarrassing. My fault. [...]
I judge the maturity of a human being, by the refuse to confess.
To be grown up is not to share certain things with others.
— George Steiner

Continuing his exploration of forms of theatrical performance, the director uses these two actors to devise a play that reflects on childhood memories, how they are perceived and how they limit our notions and experiences of lineage.
Marco Martins departs from the house as a battle field to build a sort of non-linear documentary collage, in which the bodies and actions take on various human and animal forms.
The focal point is the physical space of the house: the house as a place of affection, where values are passed on and where ancestry, lineage and the meanings implicit in filiation are questioned. As the house is transformed throughout the play, while also being shaped, destroyed and built also through biographical data, diary entries and works by various authors (from Kafka to Édouard Louis; Sylvia Plath to Gene Kelly, David Lynch to Jean-Luc Godard, George Steiner to Saint-Exupéry, among others), the actors go through their (and other) childhoods as children, in the present day, in which both are parents.

"It was the best of times, it was the worst of times, it was the age of wisdom, it was the age of foolishness, it was the epoch of belief, it was the epoch of incredulity, it was the season of Light, it was the season of Darkness, it was the spring of hope, it was the winter of despair."
— Charles Dickens in A Tale of Two Cities

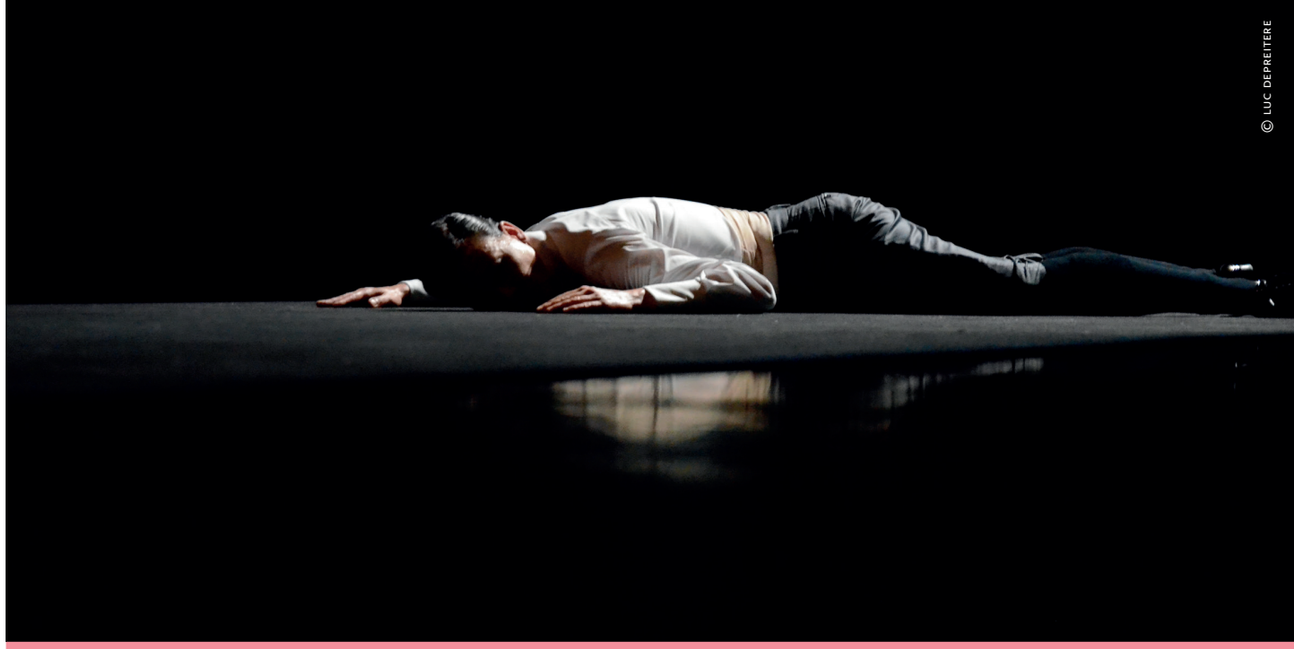
© LUC DEPREITERE

DAHA DA BETER VE BETER VE BETER OLACAK ARKADAŞIM
IT'S GOING TO GET WORSE AND WORSE AND WORSE, MY FRIEND

VOETVOLK VZW

Ortak Yapımcılar Co-productions:
GRAND THEATER GRONINGEN, TROUBLEYN/JAN FABRE, THEATER IM PUMPENHAUS AND ANDWHATBESIDE(S)DEATH

Kavramsal Çerçeve, Koreografi ve Performans Concept, Choreography & Performance:
Lisbeth Gruwez
Kompozisyon, Ses Tasarımı ve Asistan Composition, Sound Design & Assistant:
Maarten Van Cauwenberghe
Kostüm Styling:
Veronique Branquinho
Sanat Danışmanı Artistic Advisor:
Bart Meuleman
Işık Tasarımı Lighting Design:
Harry Cole & Caroline Mathieu
Teknik Yönetim Technical Director:
Caroline Mathieu
Yapım Yönetimi Production Manager:
Anita Boels

Desteğiyle With the support of:
Province of West Flanders, Province of Antwerp, Flemish Community, Arcadi Île-de-France/Dispositif d'accompagnements

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ
29 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.30
30 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30
Yaklaşık 50' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 50'; no intermission.
Biletler Tickets 150, 120, 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ Dar beyaz bir gömlek ve gri bir pantolon giymiş olan Lisbeth sahneye girer. Saçları arkada toplanmış ve dudağında tuhaf bir gülümseme var. Öne doğru ilerler, durur, gözleri önündeki manzarayı seyreder. Güçlü duruşu ve atletik yapısı bana avını gözetleyen bir kaplanı hatırlatıyor. İlk hareketi, elini net ve dosdoğru öne uzatışı: alanını kesin bir şekilde belirlerken bize de sanki susmamız için işaret veriyor. Kontrol tamamen onda. Meşum bir sesle çevrelenen görünüşü henüz tam olarak nereye gideceğini anlatmıyor.
Performansın teması programda açık seçik izah edilmiş: gözlerimin önünde bir konuşmanın nereye varacağını göreceğim. O hayli ciddi ve ağırbaşlı açılışın ardından hem ses hem de hareketler anlamında performansın çapı genişledikçe adeta tutsağı oluyorum: kalbim küt küt atıyor, nefes alıp verişim sıklaşıyor, çenem kilitleniyor... Hiddet. Hiddet olabilir mi bu? Sıradışı bir dansçıyı seyrettiğim koltuğumda güvende hissetsem de, bedenim yenilmez ve bilinmeyen bir düşmanın üstüne

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
KADIKÖY BELEDİYESİ
Vlaanderen verbeelding werkt

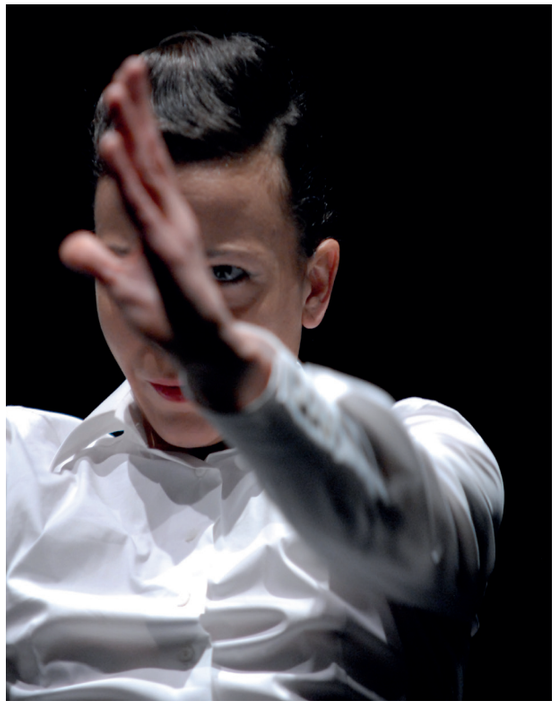

atılmaya hazırlanıyor gibi. Otuz dakikadan kısa bir sürede, Lisbeth tüm alana yayılan keskin hareketleri ve beklenmedik şekilde yükselen sesle birlikte en küçük bir tahrikte size saldırmaya hazır bir askere dönüşüyor adeta.
Lisbeth ve ses tasarımcısı, beden dilinin ustaca manipülasyonu ve canlı bir sesin temel duyguları nasıl da tetikleyip insan usunun en korunaklı alanlarına nasıl girilebileceğini gösteriyor seyirciye. Ama parça burada bitmiyor; Lisbeth sınırı daha da zorlayarak bizi gizlenen başka bir şeye götürüyor. Onun vücudu titreyip sallandıkça, bastığım zemin ve sonra da bedenim sarsılıyor. Yere çöküp kaldığında içi boş gibi görünüyor, sanki her şeyini vermişi tüketmiş gibi. O boşluğu ben de hissediyorum. Yine de içinde daha çok, daha büyük bir şey var, tasavvur edebileceğimden çok daha büyük.

— Nadia Riterman

■ Wearing a tight white-collar shirt and grey pants, Lisbeth enters the stage, her hair pulled back, her lips fashioned in a curious smile. She marches towards the front, stops, her eyes taking in the view in front of her. Her powerful stance and athletic figure remind me of a tiger surveying his prey. Her first movement is of a steady hand, gliding horizontally in front her, creating a clear boundary, as if she is signalling us to quiet down: she is now in control. Her presence shrouded in an ominous sound, not yet clearly denied.
The theme is stated clearly in the program; I am about to watch the power of a speech unfold in front me. And as the craftily demure opening gradually begins to grow in dimension, both in sound and movement, I begin to feel my body as captive; heart – pounding, breath – shallow, jaw clenching. Rage. Can it possibly be rage? I am safe in my seat, watching an exceptional dancer, yet my body prepares to pounce on an invincible and unknown enemy. In less than 30 minutes, through sharp, overarching movement and sound unexpectedly growing louder, Lisbeth creates a soldier that can attack on slightest provocation.
Lisbeth and her sound partner clearly demonstrate how skilful manipulation of body language and exhilarating loud sound can trigger basic emotions, overriding the stronghold of a human intellect. But she doesn't end the piece there, she takes it further and further to the edge, and there, something else is lurking. And as her body shakes, gradually the floor underneath me shakes, and then my body shakes. When she collapses, she appears empty, as though she has given it all – All of herself. The emptiness is mine as well. And yet within it there is something more, something much bigger, bigger than I can imagine. ■

— Nadia Riterman

İstanbul Tiyatro Festivali, Belçika merkezli Platform 0090 ve Flaman Kültür Bakanlığı arasındaki işbirliği bu yıl da sürüyor. Flaman Kültür Bakanlığı, bu festivalde Ultima Vez ve Voetvolk dans toplulukları ile Begüm Erciyas'ın işlerini destekliyor.
The collaboration between the Istanbul Theatre Festival, Belgium-based Platform 0090 and the Flemish Ministry of Culture continues in 2019. Flemish Ministry of Culture is contributing to the festival this year by supporting the dance companies Ultima Vez and Voetvolk, and the work of Begüm Erciyas.

© CHRISTINA GEORGIADOU

TEMİZ ŞEHİR
CLEAN CITY

EUROPOLY PROJECT: ONASSIS STEGI-ATHENS & GOETHE-INSTITUT

Ortak Yapımcılar Co-produced by:
ONASSIS STEGI & GOETHE-INSTITUT, EUROPOLY projesi kapsamında in the context of **EUROPOLY** project Turne

Araştırma, Metin ve Yöneten
Research, Text & Direction:
Anestis Azas & Prodromos Tsinikoris
Dramaturji Dramaturgy:
Margarita Tsomou
Sahne Tasarımı ve Kostüm
Set Design & Costumes:
Eleni Stroulia
Sahne Tasarımı ve Kostüm Asistanı
Assistant to the Set Design and Costumes:
Zaira Falirea, Andreas Andreou
Işık Lighting:
Eliza Alexandropoulou
Müzik Music:
Panagiotis Manouilidis
Video:
Nikos Pastras

Yönetmen Yardımcıları Assistant Directors:
Ioanna Valsamidou, Liana Taousiani
Yapım Yönetimi Production Management:
Vasilis Chrysanthopoulos
Kukla Yapımı Puppet Construction:
Yiannis Katranitsas
Video Oyuncusu Appearing in Video:
Nelly Kambouri
Oynayanlar Performers:
Mabel Matshidiso Mosana, Rositsa Pandalieva, Fredalyn Resurreccion Hellrung, Drita Shehi, Valentina Ursache

Desteği Touring Support:
Onassis STEGI

ZORLU PSM TURKCELL PLATINUM SAHNESİ

30 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30
1 ARALIK DECEMBER
PA. SU. 18.00

Yaklaşık 75' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 75'; no intermission.
Yunanca; Türkçe üstyazılı.
Greek with Turkish surtitles.
Biletler Tickets 180, 120, 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

Oyun Sonrası After the Play:
Yönetmenler ve oyuncuların katılımı ile söyleşi. Q & A with directors and performers. (30 Kasım November)

YÜKSEK KATKIDA BULUNAN MEKÂN SPONSORU
VENUE SPONSOR WITH THE HIGHEST CONTRIBUTION
ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ

■ *Temiz Şehir* Yunanistan'da temizlikçi olarak çalışan göçmenlerin günlük yaşamını kayıt altına alan gerçek bir prodüksiyonun tiyatrosu. Sahneye "gerçek insanları" taşıyor.
Bu projenin çıkış noktası, birkaç yıl önce, ekonomik kriz doruğa ulaşmışken, "ortalığı temizlemek" sloganıyla Yunan toplumunun günah keçisi arayan bir kısmının ülkede yaşayan yabancılar, göçmenler ve mültecileri hedef alması oldu.
Yunan toplumunda son dönemde görülen muhafazakârlığa kayış, halihazırda ülkedeki azınlıkların yaşadığı baskıyı daha da artırdı.
Bu performansı, "temizlik" ve ötekilik kavramlarından yola çıkarak, otuz yılı aşkın süredir bir şekilde Yunanistan'da temizlikçi olarak çalışan kadınların yaşam öyküleri üzerine kurguladık.
Yunanistan'daki göçmenler gelişen orta sınıfın evlerinden tren istasyonları ve vagonlarına varıncaya kadar ülkenin dört bir yanındaki o kimsenin istemediği temizlik işini yapageldiler.
Peki kimdir bu evlerimizin en mahrem alanlarını ve günlük yaşamlarımızı emanet ettiğimiz bu kadınlar ve bunca yıl sonra Yunanistan'ı nasıl görüyorlar? Mevcut ekonomik krizden nasıl etkilendiler? Yunan toplumu içinde ne ölçüde asimile oldular ve ne ölçüde hâlâ yabancılar? Bu insanların yaşam öykülerinde gizli kalan hikâyeler ne? Bireysel anlatıları dünya tarihinin kargaşa ve karmaşasıyla nerelerde kesişiyor? Azas ve Tsinikoris'in önceki yapıtlarında da olduğu gibi, bu performans da belli bireyler, onların toplumsal rolleri ve yaşam öykülerini konu alıyor. Sahnede duyulan sözlere ses ve görüntü kayıtları eşlik ediyor. Beş oyuncu Yunanistan'da yaşayan farklı kuşakları "temsil edecek" ve günümüz Yunanistan'ının toplumsal gerçekleri içinde yaşadıkları farklı dünyalara dair deneyimlerini aktaracak.
Yunanistan'a geldiği günden bu yana Ekali'de (Atina'nın zengin bir banliyösü) çalışmış Filipinli bir kadın; 1990'larda buraya gelip orada burada çalışmış Moldovyalı bir soprano; Yunan felsefesi ve kültürü üzerine eğitim almaya gelen, daha sonra eşini ve iki çocuğunu Yunanistan'a kaçıran bir Arnavut kadın; bir Yunanla evlenip buraya gelmiş Güney Afrikalı bir kadın; Onassis Merkezi'nde çalışan pek çok temizlikçiden biri olan Bulgar bir kadın...
Dışarıdan başlayıp işçi sınıfının sembolü olarak görülebilecek olan temizlik işinin içine dalan Azas ve Tsinikoris son yıllarda Yunanistan'ın istihdam kanunlarında meydana gelen değişiklikler ve bunların ülkenin işçi kesimi üzerinde etkilerine de ışık tutuyor.

■ *Clean City* is a theatre of the real production which documents the everyday life of immigrants who work as cleaners in Greece. It puts "real people" on stage.
The idea for this project arose a few years ago, when at the peak of the economic crisis sounded the slogan "to clean up the place" and a part of Greek society, which needed scapegoats, targeted foreigners, immigrants or refugees who live in our country. A shift towards the conservative in Greek society has further compounded the already huge pressures facing the country's minorities.
Taking notions of 'cleanliness' and the condition of Otherness as our starting point, the performance is based on the life stories of women who have worked in Greece as cleaners of one sort or other over the last thirty years. Greece's immigrants have always undertaken the dirty job of cleaning the country everywhere from the homes of the up-and-coming middle class to the natinon's railway stations and trains.
But who are these people to whom we have entrusted access to our most private spaces, and how do they view Greece after so many years? To what extent have they been affected by the current financial crisis? How far have they been assimilated into Greek society, and to what degree do they remain aliens? What stories lie hidden behind the biographical facts of these people's lives, and at what points do their personal narratives intersect with the tumult of world history? As in the previous works of Azas and Tsinikoris, the performance is rooted in the specific individuals, their actual social roles and their life stories. The words delivered on stage are supplemented by audio and video recordings; On stage, five performers will 'represent' different generations of immigrants who live in Greece and can convey their lived experience of different worlds within the social realities of modern Greece. A Filipino woman who came to Greece to work in Ekali (Athens' wealthy suburb) ever since; A Moldavian soprano who arrived in the 1990s and worked here and there as a cleaner; An Albanian woman who came to study Greek philosphy and culture and later on smuggled her husband and her two kids into Greece; A South-African woman who came to Greece because of her marriage with her Greek husband; A Bulgarian woman who is one of the many cleaners who work at the Onassis Centre.
Working outwards from their research into cleaning jobs, which could be seen as symbolizing the working class, Azas and Tsinikoris are also interested in shedding light on the radical changes that have occurred in Greek employment law in recent years and their impact on the working people of Greece. ■

EUROPOLY, Avrupa'da bulunan Goethe Enstitülerinin Münchner Kammerspiele, Onassis STEGI, Sirenos – Vilnius Uluslararası Tiyatro Festivali, Teatro Maria Matos Lizbon ve Tiger Dublin Fringe ile işbirliği içinde yürüttüğü bir projedir.
EUROPOLY is a project of the Goethe-Institutes in Europe in cooperation with the Münchner Kammerspiele, Onassis STEGI, Sirenos -Vilnius International Theatre Festival, Teatro Maria Matos Lisbon and Tiger Dublin Fringe.

TEMİZ ŞEHİR | CLEAN CITY

YERLİ YAPIMLAR

LOCAL PRODUCTIONS

© NİLGÜN KURTAR

IO

STUDIO OYUNCULARI

Yazan ve Yöneten Written & Directed by:
Şahika Tekand

Sahne ve Kostüm Tasarımı
Art Director & Costume Design:
Esat Tekand

Işık Tasarımı Light Design:
Şahika Tekand

Dramaturji Dramaturgy:
Verda Habif

Kratos ve Bia Hareket Düzeni
Coreography of Kratos and Bia Parts:
Gizem Bilgen

Koro Lideri Chorus Leader:
Nilgün Kurtar

Prodüksiyon Amiri Production Manager:
Murat Ersan

Yönetmen Yardımcıları
(alfabetik sırayla alphabetical order)
Director's Assistants:
Verda Habif, Nilgün Kurtar

Yönetmen 2. Yardımcıları
(alfabetik sırayla alphabetical order)
Director's 2. Assistants:
Hilal Altıntaş, Emre Denizoğlu, Betül İngin

Oynayanlar Performers
(alfabetik sırayla alphabetical order):
Gizem Bilgen *(Bia)*, **Deniz Karaoğlu** *(Kratos)*, **Gökhan Küçük** *(Hermes)*, **Yiğit Özşener** *(Prometheus)*, **Şahika Tekand** *(Io)*

Koro Chorus
(alfabetik sırayla alphabetical order):
Anıl Doğan Albayrak, Huriye Aliefendioğlu, Selinay Duman, Aren Fındık, Mehmet Bahattin Genç, Verda Habif, Altay İcimsoy, Bilal Yiğit İnal, Betül İngin, Seda Kandemir, Buket Koyuncu, Nilgün Kurtar, Gökhan Özcan, Can Özmen, Cihat Parıltı, Bulut B. Sezer, Burcu Bacanak Şahin, Onur Tanyeri, Gizem Tileylioğlu, Nazlı Deniz Mercan, Burak Zafer

Işık Masası Oyuncusu Light Board Player:
Melike Durukan

UNIQ HALL

13 KASIM NOVEMBER
ÇA. WE. 20.30

30 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30

Yaklaşık 75' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 75'; no intermission.
Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.
+13 yaş için uygundur.
Suitable for ages 13+.
Biletler Tickets 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

GÖSTERİ SPONSORU
PERFORMANCE SPONSOR
TEKFEN
TEKFEN HOLDİNG

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
PANGEA

■ Şahika Tekand, mitolojiyi başka bir ele alışla yeniden okuduğu tragedyası *Io* aracılığıyla, Olympos ve Zeus'la hesaplaşıyor. Oyun, bugün de hükmünü sürdüren ataerkil dünya düzeni, hafızası ve sorgulama yetisini gittikçe daha çok terk eden günümüz modern insanının tragedyasını, şiirsel bir aksiyon düzeni ile seyirci karşısına getiriyor.

Zeus ve Hera tarafından topraklarından kovularak, dünyayı dolaşmak zorunda bırakılan Io; Prometheus'un kehanetlerinin gerçekleşeceği ve Zeus'un bir gün hesap vereceği umuduyla zorlu bir yaşam sürdürmüştür. Kehanetler bir türlü gerçekleşmeyince, Io; zorlu hayatının sonunda hiç değilse topraklarında ölebilmek adına kendi şehrine geri döner. Şehrinin insanlarıyla karşılaşan Io, kendi hikâyesinin bu insanlar tarafından tamamen yanlış bilindiğini görür. Halk, gerçeği bilmek yerine, kendilerine anlatılanlarla ve verilen kadarı ile huzurlu bir hayata kavuşacaklarına inanmaktadır. Kendisi ile ilgili doğruları anlatmak ve ölmeden önce adının önüne eklenmiş sıfatları temizlemek üzere orada kalmak arzusundadır; ancak Zeus, Io'nun bu isteğinin gerçekleşmesine, insanlığın unuttuğu geçmişin hatırlanmasına ve sorgulanmasına neden olacağı için izin vermeyecektir. Zeus'un temsilcileri ve Io arasında giderek tansiyonu yükselen bir tartışma yaşanır. İnsanlar bu tartışmaya tanıklık ederken karar vermek zorunda bırakılır. Io'nun, kendisi suçlu olduğu halde bütün suçu ve cezayı Io'ya yükleyen Zeus'la hesaplaşmasını konu alan bu çağdaş tragedyada, günümüz dünyası ve çağdaş insanının hafızasızlığı sorgulanır. Io ve Zeus'un temsilcileri olarak karşımıza çıkan mitolojik karakterler arasında geçen zorlu tartışma ve koronun buna verdiği tepki, oyun metnindeki gerilimi var ederken, sahne üzerinde ve şimdiki zamanda fiilen görünürlük ve işitilebilirlik mücadelesine dönüşen sahne performansı da bu gerilimi "şimdiki zaman" gerçekliğine dönüştürür.

Işık, ses ve hareketin dinamik ve gerilimli birlikteliği ile yürüyen oyunda, hareket düzeni hareketin müziğini görünür kılarken, konuşma düzeni de dilin müziğini esas alarak müzikal bir dinleti niteliği kazanır.

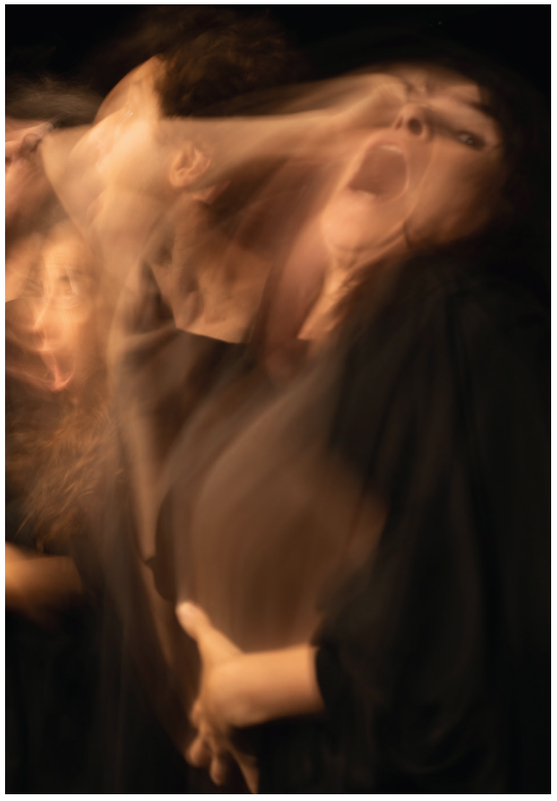

■ Interpreting mythology, Şahika Tekand reckons with Olympos and Zeus through *Io* in her new tragedy. With a poetic arrangement, she presents the prevailing patriarchal world order and the tragedy of mankind who gradually abandon their memory and ability to question.

Banished and forced to roam around the world by Zeus and Hera, Io led a difficult life in the hope that the prophecies of Prometheus would come true and Zeus would be held accountable one day for what he did. Prophecies have never been fulfilled. At the end of her tough life, Io returns to Argos to die in her homeland. Here, she first encounters the people of her city. Io realizes that her story was mistold and the people of Argos prefer to believe what's been told to them and live in peace, instead of finding out about the truth. Upon this, she wants to stay in Argos to tell the truth about herself and clear her name before she dies. However, Zeus does not allow it, as it would lead to the remembrance and questioning of the past that humanity has forgotten. This leads to a heated debate between the representatives of Zeus and Io. Witnessing this argument, the people are forced to make decisions.

In this contemporary tragedy about Io's reckoning with Zeus, the lost memory of modern man and today's world is being questioned. The controversy between Io and the mythological characters that emerge as the representatives of Zeus, and the reaction of the chorus to the heated debate portrays the tension of the text. Stage performance that turns into a battle of visibility and audibility transforms this tension into a "present time" reality.

With the dynamic and tense combination of light, sound and movement of the play, the arrangement of movement makes the music of the movement visible, while the arrangement of speech acquires a musical quality as it is grounded on the music of the language. ■

DÜNYANIN ORTASINDA BİR YER
SOMEWHERE IN THE MIDDLE OF THE WORLD

TUŞBA KENT TİYATROSU

Yazan Written by:
Özen Yula

Yöneten Directed by:
Adnan Tönel

Dramaturji Dramaturgy:
Banu Ayten Akın

Dekor ve Kostüm Tasarımı Stage & Costume Design:
Işıl Çelik

Işık Tasarımı Light Design:
Tezcan Altuğ

Koreografi Choreography:
Necip Çetin

Müzik Music:
Mehmet Kınık *(Bağlama)*

Ritim Rhythm:
Abdullah Karabacak *(Erbane)*

Asistan Assistant:
Sercan Yılmaz

Oynayanlar Performers:
Gonca Akyel Yılmaz *(Ahten)*, **Barış Öker** *(Emre Bey Mr. Emre)*, **Hekim Aslan / Sercan Yılmaz** *(Usta Master Workman)*, **Fulya Özben** *(Rana)*, **Buket Tanış** *(Sena)*, **İlknur Beşinci** *(Melek Angel)*, **Elif Özek** *(Yaşlı Kadın Elderly Woman)*

Irgat Kadınlar Korosu Labourer Women Chorus:
Sibel Tartut, Berrin Bozyiğit, Başak Kayaçelebi

ENKA ODİTORYUMU

14 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.30

15 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.30

Yaklaşık 65' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 65'; no intermission.
Biletler Tickets 65 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ Doğu Anadolu Kalkınma Ajansı (DAKA) ve İKSV işbirliğiyle yürütülen proje kapsamında; Van'da, bir yıl boyunca tiyatro eğitimi alan bölge gençlerinin katılımıyla Tuşba Kent Tiyatrosu hayata geçirildi. Topluluk, Özen Yula'nın yazdığı *Dünyanın Ortasında Bir Yer* adlı oyununu sahneye taşıyor.
Dünyanın ortasında bir yer... Yer, gök, su ve ateşin duru biçimde algılandığı, insanın doğayla anlamlandırıldığı zamandan; ataerkinin kadını erkeğin zulmü ve hükmü altında konumlandırdığı zamana kadar anlatılan tüm söylenceler var bu oyunda. Bir cinayetin ardından zorla eş edilen, sabrı çatlayana dek aşkının peşinde koşan, kendini buna adayan kadınların yazgısı koro ve bir korobaşının kurduğu oyun düzeninde seyirciyle buluşuyor. Suyun hafızası, zulümden ve ölümden kaçmaya çalışırken kaçınılmaz erkek silahıyla kuşanmak durumunda kalan kadınları bir bir döküyor sahneye. Anlatıları dile getiren ekip Van'da tiyatro yapmanın heyecanının yanı sıra, o söylenceleri doğuran toprakların, bir başka deyişle dünyanın orta yerlerinden bir yerlerin, sesini duyurma isteğiyle sahneye çıkıyor. Van, Tuşba'dan; kılavuzu tiyatro olan bir sesleniş bu...

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
DAKA DOĞU ANADOLU KALKINMA AJANSI

■ Tuşba City Theatre was brought to life with the participation of local youth who went through theatre training for a year as a part of the project organised with the collaboration of Eastern Anatolia Development Agency (DAKA) and IKSV. The company opens its curtains with a new adaptation of the play *Somewhere in The Middle of the World* by Özen Yula.
Somewhere in the middle of the world... This play contains all the tales starting from the times when people were defined by nature and could sense earth, air, water and fire with clarity, to the times when patriarchy forced women into men's rule. One by one, the memory of water reveals the stories of women who had to inevitably arm themselves with masculine weapons while escaping oppression and death. The team depicting these tales take the stage with the excitement of making theatre in Van, as well as the desire to make the voice of the lands that bore those myths heard. This is a call guided by theatre from Tuşba, Van... ■

© BORA CENGİZ

BARAKALAR VE SARAYLAR (LEONCE İLE LENA ÜZERİNE BİR ÇALIŞMA)
SHACKS AND PALACES (A RE-WORKING OF LEONCE AND LENA)

TİYATRO PERA

Yöneten, Tasarlayan ve Çeviren Directed, Designed & Translated into Turkish by:
Yücel Erten
Kostüm Tasarımı Costume Design:
Fatma Öztürk Dönmez
Müzik Tasarımı Music Design:
Nesrin Kazankaya
Yönetmen Yardımcısı ve Işık Tasarımı Assistant Director & Light Design:
Zeynep Özden
Dekor Uygulama Stage Realisation:
Pınar Demir
Işık ve Ses Kumanda Light & Sound Control:
Muhammet Saki
Prodüksiyon Asistanları Production Assistants:
Lara Orhon, Uğurtan Denizaltı
Oynayanlar Performers:
Aydın Sigalı, Alican Yılmaz, Melih Düzenli, Selin Sevdar, Nurşin Durmaz, Doruk Akçiçek, Gökçe Burcu Zümrüt, Nazmi Karaman, Vakur Pehlivan, Ege Gritcu

TİYATRO PERA

15 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.30

16 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 15.00 | 20.30

17 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 18.00

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.

Biletler Tickets 65 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ Dramaturjisi Yücel Erten'e ait olan *Barakalar ve Saraylar*, Alman yazar Georg Büchner'in 1834 yılında, Fransız Devrimi'nden etkilenerek kaleme aldığı *Hessenli Köy Postacısı* başlıklı bildiriyle, 1835 yılında yazdığı *Leonce ile Lena* adlı oyunun iç içe geçmesinden oluşmuş özgün bir düzenleme.
Barakalara Barış! Saraylara Savaş! üst başlığını taşıyan bildiri, sömürü düzeni ve mutlak monarşiye ağır bir eleştiri getirir. Politik bir manifesto karakterini taşıyan bildiri, Büchner'in yayımcı arkadaşı Weidig tarafından Temmuz 1834'te 150 adet basılır. Ancak Büchner'in arkadaşları bildirileri dağıtamadan tutuklanırlar, hapse girip, işkenceden geçerler. Büchner ülkesini terk eder.

Eğer bildiriler dağıtılabilseydi ve bir yıl sonra yazılan *Leonce ile Lena* oyunundaki insanlarla buluşabilseydi acaba neler olurdu? Popo ülkesinin kralı, oğlu Leonce'yi komşu Pipi ülkesinin prensesi Lena ile siyaset gereği evlendirmek ister. Kral mutlak güç ve yetkisini evlilikle birlikte oğluna bırakacaktır. Varoluşunu sorgulayıp canı sıkılan, yaşam amacını bulamadığı için nihilizm kıyılarına vuran Leonce, çareyi yardımcısı ve akıl hocası Valerio ile kaçmakta bulur. Leonce ile evlendirilmek istenen prenses Lena da zorla evlendirileceği için mutsuzdur ve o da çareyi dadısıyla kaçmakta bulur. Leonce ve Lena rastlantı sonucu karşılaşırlar ve kim olduklarını bilmeksizin birbirlerine âşık olurlar. Düzenin istediği evlilik bir yazgı gibi gerçeğe dönüşür. Bu sırada ülkenin dört bir yanında bir bildiri elden ele dolaşmaktadır. Kralların ağır vergi yüküyle halkı nasıl açlık ve yoksulluğa mahkûm ettiğini; soyluların refah içinde yaşayabilmeleri için köylülerin nasıl sömürüldüğünü anlatan, haksız vergileri ve devlet israfını somut sayılarla açıklayan bildiri, sosyal devrim özlemini dile getirir. Bu yazılar, yoksul insanlardan saray erkanına hatta krala dek ulaşmakta ve herkesi bir biçimde kuşatıp etkisi altına almaktadır. Devletin önlemi açık ve kesindir: Bildiri her kimin üzerinde bulunursa idam edilecektir. Oyun mutlu bir evlilikle sonlansa da, mutlak monarşinin gölgesinde herkes için bir mutlu son olabilecek midir?

Büchner, *Leonce ile Lena* oyunuyla çağının önünde giden modern ve cesur bir dramaturji sergilemekle kalmaz, oyunun bazı bölümleriyle 100 yılı aşan bir süre öncesinden absürt tiyatro akımına öncülük etmektedir. Oyun, siyasal vurgularını komedi ve masalımsı bir atmosfer içinde aktarmakla birlikte, modern trajikomik oyunların yapısal özelliğini de taşımaktadır.
Yücel Erten'in, absürt sınırlarda dolaşan bir komedi yaklaşımıyla ve canlı müzik eşliğinde sahnelediği oyun, seyirciyi, bir yol hikâyesinin yolcularından biri olmaya davet ediyor.

■ *Shacks and Palaces* is an original arrangement by Yücel Erten of two Georg Büchner scripts; the declaration inspired by the French Revolution titled *Der hessische Landbote* (*The Hessian Courier*) written in 1834, and the play titled *Leonce and Lena* written in 1835. The declaration published with the main heading Peace to the shacks! War on the palaces! severely criticised the system of exploitation and absolute monarchy. 150 copies of the declaration, which was also a political manifest in nature, were printed by Büchner's publisher friend Weidig in July 1834. Büchner's fellows were not only apprehended but also jailed and brutally tortured before they could even distribute the pamphlets. Büchner had to flee his country.
What would have happened if the pamphlets could have been distributed and could have met the people in the play *Leonce and Lena* written a year later? The king of the land of Popo wants to arrange a political marriage between his son Leonce, and Lena, the princes of the land of Pipi. This is not an ordinary wedding, with the marriage the king will pass down his absolute power and authority to his son. Opposed to the ambitions of his father, Leonce, who is bored, stranded on the shores of nihilism upon questioning his existence and failing to find a reason to live, finds resort in running away with his companion and mentor Valerio. Meanwhile, Leonce's bride to be Lena is extremely upset that she is going to be wed against her will and escapes with her governess. Leonce and Lena meet by chance and fall in love, unaware of each other's identities. As if fated, the marriage desired by the system turns into reality. Meanwhile, a declaration that started as a whisper and turned into an avalanche spreads around from hand to hand all over the country. This declaration describes how kings condemn the people to hunger and poverty through heavy taxes and how peasants are exploited so that the nobles could live in prosperity. The declaration explains the unjust taxes and wastefulness of the state in concrete numbers and voices the necessity and longing for a social revolution. Debates revolving around the declaration somehow envelopes everybody in and takes hold of them, reaching from the poor to palace courtiers, and even the king himself. The palace intervention comes without delay, measures of the state are swift and severe; all those who bear the declaration are to be executed. Even though the play concludes with a happy wedding, could there be a happy ending for everyone under the shadow of absolute monarchy?
Leonce and Lena not only exhibits a modern and brave dramaturgy ahead of its time, but with some sections of the play, Büchner pioneers the absurd theatre movement over 100 years before its arrival. While conveying his emphasis on the political in a funny and fairy tale atmosphere, the script also bears the structural features of modern tragicomic plays. With Yücel Erten's staging, live music and attitude bordering on the absurd, the play invites the audience to become one of the passengers in a road story. ■

© ORÇUN KAYA

VER PARAYI!
GELD-HER DAMIT

MODA SAHNESİ

Yazan Written by:
Andreas Sauter, Bernhard Studlar

Yöneten Directed by:
Kemal Aydoğan, Çağlar Yalçınkaya

Çeviren Translated into Turkish by:
Gülen İpek Abalı, Ayşe Gülsüm Özel

Sahne Tasarımı Set Design:
Bengi Günay

Işık Tasarımı Light Design:
İrfan Varlı

Ses Tasarımı ve Müzik Sound Design & Music:
Mustafa Avcı

Yönetmen Yardımcısı Director Assistant:
Deniz Elmas

Afiş ve Görsel Tasarım Poster & Visual Design:
Cansu Köksal, Burak Günay

Oynayanlar Performers:
Süreyya Güzel, Öner Ateş, Mehmet Solmaz, Cihat Süvarioğlu, Ali Büyükkartal, Zeynep Güngörenler, Elif Gizem Aykul

MODA SAHNESİ

15 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.30

16 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 16.00 | 20.30

17 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 16.00

Yaklaşık 120' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 120'; 2 Acts.

+16 yaş için uygundur.
Suitable for ages 16+.

Biletler Tickets 65 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ *Ver Parayı*; seyirciyi hayli tanıdık anlarla buluşturan ironik ve çarpıcı bir ekonomik kriz oyunu... Uzun çalışma saatleri, uç uca eklenen kredi borçları, iki alana bir bedava kampanyaları, ameliyat sırası bekleyen yaşlılar, seks işçiliği yapan öğrenciler, telefonun ucundaki dolandırıcılar, milyon dolarlık futbolcular, göçmenler, enflasyon ve işsizlik, kıt kanaat geçinen ve hızla yoksullaşan orta sınıf; öte yanda halk hızla yoksullaşırken krizin hep teğet geçtiği süper zenginler. Kimi lüks cipini satarak bulur ekonomik dengeyi, diğeri doğalgazı ve yemeğini kısarak... Adaletsiz gelir dağılımının da yardımıyla, denge iyice şaşar ve kriz kocaman bir canavar gibi halkı ağzında çiğnemeye başlar. Almanya'nın genç kuşak oyun yazarlarından Andreas Sauter ve Bernhard Studlar, bu son derece canlı fotoğraftan detaylarla kaleme aldıkları oyunda; toplumun farklı kesimlerine ait hayatları ekonomik bir darboğazda buluşturuyor. Ekonomik krizin olumsuz etkileri dalga dalga bütün topluma yayılırken beliren o rahatsız edici soru, şimdi: Aşk mı yoksa para mı, şansınız hangisine açık olsun?

■ *Geld-Her Damit* is an ironic and impressive play about the economic crisis which brings familiar moments to the audience. Long working hours, credit debt piling up, two for one sales campaigns, the elderly on waiting lists for surgery, students prostituting themselves, swindlers, million-dollar football players, migrants, inflation and unemployment, an increasingly impoverished middle class; on the other hand, the super-rich who are always only slightly touched by the by crisis while the people get poorer with each passing day. Some balance their budget by selling their luxurious four-wheel drives, while others cut down on heating and food... With the unjust distribution of wealth making things even worse, the balance is completely lost and the crisis starts to chew people like a gigantic monster. This striking image is penned with vivid detail by the new generation German playwrights Andreas Sauter and Bernar Studlar, in a play that brings the lives of people from different layers of society together in an economic bottleneck. As the negative effects of the economic crisis spread over the whole society in waves, an uneasy question arises, now: Love or Money, which one would you like your fortune to favour? ■

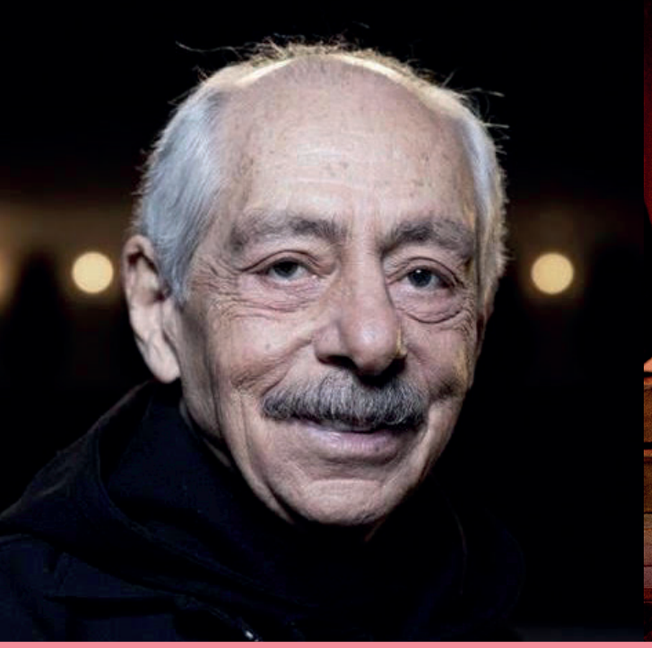

© BURCU YETİŞ

GENCO ERKAL VE DOSTLAR TİYATROSU'NA SAYGIYLA
A TRIBUTE TO GENCO ERKAL AND DOSTLAR THEATRE

YAŞAMAYA DAİR
ON LIVING

Nâzım Hikmet'ten Uyarlayan ve Yöneten Adapted from Nâzım Hikmet's Works and Directed by:
Genco Erkal
Müzik Music:
Fazıl Say, Zülfü Livaneli, Cem Karaca, Tarık Öcal, Edip Akbayram, Tolga Çebi, Nadir Göktürk, Timur Selçuk
Düzenleme ve Müzik Yönetimi Arrangements & Musical Direction:
Yiğit Özatalay
Giysi Tasarımı Costume Design:
Özlem Kaya
Işık Tasarımı Light Design:
Yüksel Aymaz
Koreograf Choreography:
Sernaz Demirel
Piyano Piano:
Yiğit Özatalay
Viyolonsel Cello:
Deniz Doğangün
Klarnet Clarinet:
Çağdaş Engin
Oynayanlar Performers:
Genco Erkal, Tülay Günal

BİR DELİNİN HATIRA DEFTERİ
THE DIARY OF A MADMAN

Yazan Written by:
Nikolay Gogol
Çeviren Translated into Turkish by:
Coşkun Tunçtan
Uyarlayan, Yöneten ve Oynayan Adapted, Directed & Performer by:
Genco Erkal
Müzik Music:
Mete Sakpınar
Sahne Tasarımı Set Design:
Duygu Sağıroğlu
Giysi Tasarımı Costume Design:
Özlem Kaya

MERHABA

Aziz Nesin, Bertolt Brecht, Can Yücel, Nâzım Hikmet, William Shakespeare'den Uyarlayan, Yöneten ve Oynayan Adapted from Aziz Nesin, Bertolt Brecht, Can Yücel, Nâzım Hikmet's Works & Shakespeare's Plays, Directed & Performer by:
Genco Erkal
Müzik Music:
Fazıl Say, Kurt Weill, Yiğit Özatalay, Arif Erkin, Selim Atakan
Düzenleme, Müzik Yönetimi ve Piyano Arrangements, Musical Direction & Piano:
Yiğit Özatalay
Bas klarnet Bass clarinet:
Çağdaş Engin
Sahne Tasarımı Set Design:
Cihan Aşar
Kostüm Tasarımı Costume Design:
Özlem Kaya

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

YAŞAMAYA DAİR
ON LIVING:
16 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30

BİR DELİNİN HATIRA DEFTERİ
THE DIARY OF A MADMAN:
18 KASIM NOVEMBER
PT. MO. 20.30

MERHABA:
19 KASIM NOVEMBER
SA. TU. 20.30

Her bir gösteri yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Each of performance lasts app. 90'; no intermission.

Biletler Tickets 75 TL
Öğrenci Student 15 TL

Işık Tasarımı Light Design:
Hakan Özipek

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
KADIKÖY BELEDİYESİ

■ İstanbul Tiyatro Festivali; tiyatromuzun ulu çınarı, bu yıl 60. sanat yılını kutlayan büyük usta Genco Erkal'ı ve 50. kuruluş yılını kutlayan Dostlar Tiyatrosu'nu saygıyla selamlıyor... 1959'da başladığı sanat yaşamında, bugüne dek; yazar, oyuncu ve yönetmen olarak sayısız oyunu sahneye taşıyan Erkal; senfonik konserlerde ise birçok eseri anlatıcı olarak seslendirdi. Ödüllü filmlerin yanı sıra TV projelerinde de görev alan sanatçı, çeşitli tarihlerde sayısız ödüle değer görüldü.

Genco Erkal rehberliğinde sarsıcı bir Nâzım Hikmet uyarlaması olan *Yaşamaya Dair*, büyük ozanın Bursa Cezaevi'ndeki yaşamı, eşi Piraye Hanım'a olan tutkusu, sürgün yılları ve vatan hasretine odaklanıyor. Nâzım Hikmet'in aynı adlı destansı şiiri *Yaşamaya Dair* bir kez daha hayat bulurken, sahnede Genco Erkal'a, o unutulmaz ve içe işleyen sesiyle Tülay Günal eşlik ediyor. Gogol'un en sevilen eserlerinden biri olan *Bir Delinin Hatıra Defteri*, Türkiye'nin ilk tek kişilik oyunu olarak Genco Erkal tarafından 1965'te Ankara Sanat Tiyatrosu'nda oynanmıştı. Oyun Türkiye'de, meddah geleneği dışında, batılı anlamda metne dayalı olarak sahnelenen ilk tek kişilik oyun olması anlamında da önemli bir yere sahip. Gogol'un ünlü kahramanı Poprişçin'i ve onun hayal dünyasına ait bütün karakterleri canlandıran Genco Erkal; sahnedeki tükenmeyen enerjisi ve muhteşem performansıyla seyirciyi bir kez daha büyülüyor. Aziz Nesin, Bertolt Brecht, Can Yücel, Nâzım Hikmet ve William Shakespeare yapıtlarından oluşan *Merhaba* ise, Genco Erkal'ın uyarlayıp yönettiği tek kişilik unutulmaz bir müzikli gösteri. Yıllar öncesinden seyirciye seslenen bu ünlü yazarlar, dünyanın ve ülkemizin halleri üzerine kimi zaman güldürücü, kimi zaman hüzünlü kimi zaman ise öfkeli gözlemleriyle; umutsuzluğa kapıldığımız zamanlarımıza ışık tutuyorlar. Seyirciyi, edebiyat dünyasının beş büyük ismi eşliğinde büyük bir yolculuğa çıkaran bu müzikli oyun ilk kez New York'ta sahnelendi.

■ Istanbul Theatre Festival salutes one of the greatest names of our theatre, Genco Erkal, who is celebrating his 60th year in art, and Dostlar Theatre celebrating its 50th anniversary. Erkal, who has staged countless plays as an actor, scriptwriter and director throughout his career that began in 1959, has also narrated numerous pieces at symphonic concerts. Besides acting in award-winning films and taking part in television projects, throughout his career Erkal has been granted numerous awards.

The striking Nâzım Hikmet adaption *On Living* directed by Genco Erkal focuses on the great poet's years at the Bursa Prison, his passion for his wife Piraye Hanım, his years in exile and homesickness. As Nâzım Hikmet's epic poem *On Living* comes to life once again, Tülay Günal accompanies Genco Erkal on stage with her unforgettable and moving voice. One of Gogol's most admired works, *The Diary of a Madman* was performed by Genco Erkal as the first one-man play ever staged in Turkey at Ankara Sanat Tiyatrosu in 1965. The play is also significant for being the first script-based one-man performance staged in Turkey outside of the meddah tradition. As the actor who brought Gogol's famous Poprishchin and all his imaginary characters to life, Genco Erkal once again fascinates the audience with his inexhaustible energy and spectacular performance. *Merhaba*, compiled from works of Aziz Nesin, Bertolt Brecht, Can Yücel, Nâzım Hikmet and William Shakespeare is an unforgettable one-man musical show adapted and directed by Genco Erkal. In the show, these great writers call out to the audience from ages past to illuminate our moments of despair with their sometimes humorous, sometimes sorrowful and sometimes furious observations on the state of our world and country. This musical play, which takes the audience on a grand journey in the company of five great names from literature, premiered in New York. ■

KADAR
AS MUCH

ÖNEMLİ NOT: *Oyun yer yer ayakta dolaşarak izlenecektir. Mekân, merdiven çıkıp-inmeyi gerektirir. Mekânın mimarisine özgü nedenlerle, karanlık korkusu olan seyircilerin dikkatli olması tavsiye olunur.*

IMPORTANT NOTICE: *The play occasionally will be viewed standing and walking within the venue. The venue requires walking up and down stairs. Due to reasons specific to the venue's architecture, viewers with a fear of the darkness are advised to observe caution.*

KUZGUNCUK İSKELESİ, TÜRKİYE TASARIM VAKFI

16 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 18.30 | 20.30 | 22.30

17 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 18.30 | 20.30 | 22.30

18 KASIM NOVEMBER
PT. MO. 20.30 | 22.30

29 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.30

30 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 18.30 | 20.30 | 22.30

1 ARALIK DECEMBER
PA. SU. 18.30 | 20.30 | 22.30

Yaklaşık 60' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 60'; no intermission.

+13 yaş için uygundur.
Suitable for ages 13+.

Biletler Tickets 75 TL
Öğrenci Student 15 TL

PROJE DİFÜZYON & YOĞUNLUK

Yöneten Directed by:
Özgül Akıncı

Dramaturji Dramaturgy:
Özgül Akıncı, Zinnure Türe, İsmail Eğler, Elif Tekir

Metin oluşturma Devised Texts:
Zinnure Türe, Oya Bacak, Sedat Can Güvenç, Özgül Akıncı

Ses ve Işık Tasarımı Sound & Light Design:
Yoğunluk

Skenografi Scenography:
Yoğunluk

Kostüm Tasarımı Costume Design:
Ülkü Şahin

Asistanlar Assistants:
Edanur Köşeli, Yağmur Ruken Kahraman, Ayda Akkaya

Performans Performance:
Zinnure Türe, Oya Bacak, Sedat Can Güvenç

Teşekkürler Thanks to
Türkiye Tasarım Vakfı, Ayşe Umur, Kadıköy Theatron, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, İBB Şehir Hatları

■ *Kadar*, William Shakespeare'in *Kral Lear* adlı oyunundan esinlenen mekânsal bir performans. Performans ve tiyatro sanatları platformu Proje Difüzyon ve sanat inisiyatifi Yoğunluk işbirliği ile hayat bulan oyun; mimari, çağdaş sanat ve performans gibi farklı disiplinlerin bir araya geldiği, İstanbul'un tarihi iskelelerinden Kuzguncuk İskele Binası'na özgü bir iş olarak gerçekleşiyor. Özgül Akıncı'nın yönetmenliğini üstlendiği projenin, oyunculuk ve dramaturji ayağını Proje Difüzyon; ses, ışık, görüntü gibi unsurları mekâna aranje etmeyi (skenografi) ise Yoğunluk sanat kolektifi üstleniyor.
1608 tarihinde yazılan *Kral Lear*, birçok araştırmacı tarafından Shakespeare'in en zorlayıcı metinlerinden biri olarak görülür. Sadece dilsel, anlamsal ve simgesel derinliği açısından değil, aynı zamanda içerdiği hareketlilik açısından da sahnede zorlayıcı bir metin. Bunun yanında, prodüksiyon tarihindeki çeşitliliğin de gösterdiği gibi; eserin felsefi derinliği disiplinlerarası sanatsal yaratımlar için büyük bir hazine sunar. Böyle mekânsal bir performans için bu eseri seçmemizin en önemli nedeni insan algı ve idrakinin sınırlarına dair sonsuz çağrışım ve zenginlik barındırıyor olması diyebiliriz. Eserin içerdiği duygusal ve tensel deneyim yelpazesi, mekânsal bir performansta amaçladığımız bütünsel algı deneyimi için bulunmaz bir kaynak oldu. Ayrıca, insanları birbirine sorumlu kılan bağların hem kurgusal doğasını hem de bağlayıcı etiğini sorgulamaya açan yanıyla da *Kral Lear*; oyunculuk dramaturjisi çalışmalarımızda temel esin kaynağı olarak yer aldı.
Ses, ışık, oyunculuk gibi atmosferi kuran tüm öğelere aynı derecede önem veren, mekânsal deneyimi bütünlüklü bir algı içinde kurmaya çabalayan bir performans olarak *Kadar;* hem esin kaynağı *Kral Lear*'a hem de Kuzguncuk İskele Binası'na özgü yaratımlar içeriyor. Performans sırasında farklı dolayımlayıcı araçlarla ziyaretçi algısı; mekân içerisinde 360 derecelik görüş, mekân tarafından kapsanma, bir kulaklık vasıtasıyla duyma kapasitesinin artırılması ve değişik hareket kombinasyonları ile çoğaltılacak. Bu esnada oyuncular, mekânsal ve dilsel gerçekliği kuran birer anlatıcı olarak ziyaretçilere eşlik edecekler. Ziyaretçiler, yaklaşık bir saatlik bu performansa mekân içinde dolaşarak ve farklı noktalarda farklı seyir deneyimi içinden tanıklık edecekler. Her seferinde on ziyaretçi ile gerçekleşecek performans, böylelikle mekân deneyimi kalitesini her ziyaretçi için özel kılmayı amaçlıyor.
Kadar, ziyaretçiye performans, çağdaş sanat ve mimari disiplinlerinin arakesitinde görülebilecek mekâna özgü, bütünleştirici ve kapsayıcı bir deneyim yaşatmayı amaçlıyor.

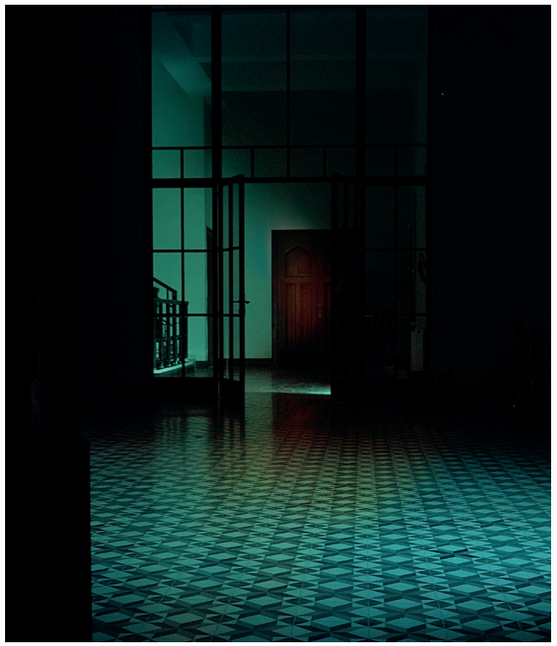

■ *As Much* is a site-specific performance inspired by William Shakespeare's *King Lear*.
Produced in collaboration between performance and theatre arts platform Proje Difüzyon and the art initiative Yoğunluk, the play is uniquely located at the Kuzguncuk Pier Building, one of the historical piers of İstanbul, and combines different disciplines including architecture, contemporary art and performance. The project is directed by Özgül Akıncı, Project Diffusion is responsible for acting and dramaturgy, and sound, light, image elements such as arranging the space (scenography) is undertaken by the art collective Yoğunluk. King Lear, written in 1608, is regarded by many researchers as one of Shakespeare's most challenging scripts. Challenging not only for its linguistic, semantic and symbolic depth but also for the on-stage action it contains. Yet, as the diversity in the history of its production indicates, the philosophical depth of the work presents a treasure trove for interdisciplinary artistic creations. We could say the most important reason we chose this play for such a site-specific performance is that it contains inexhaustible associations and an abundance on the limits of human perception and cognisance. The range of emotional and corporeal experience the play holds has been a rare source for the wholesome perceptual experience we intended for this site-specific performance. *King Lear* has been the fundamental source of inspiration for our actor's dramaturgy for its aspects of questioning both the fictional nature and the binding ethics of the bonds that make people responsible for each other.
As a performance that places equal importance to all elements that establish the atmosphere such as sound, light and acting, and endeavours to establish an integrated perception of the spatial experience; it contains creations unique to both King Lear and Kuzguncuk Pier Building. During the performance, the visitors' perception will be enhanced using multimedia devices, a 360° view of the site, being immersed in the space, amplified hearing capacity with headphones and various movement combinations. Meanwhile, the actors will accompany the visitors as narrators who construct spatial and linguistic reality. Visitors will witness this performance, which lasts approximately an hour, by walking around the place and seeing different points with differing viewing experiences. With the aim of maximising the quality of the spatial experience, the performance will take place with ten admitted visitors at a time. *As Much* aims to give the visitor a site-specific, integrative and inclusive experience that can be observed in the intersection of performance, contemporary art and architecture. ■

NARİN NAPALM
TENDER NAPALM

KUSURLU İŞLER & İKİNCİKAT

Yazan Written by:
Philip Ridley

Yöneten Directed by:
Eyüp Emre Uçaray

Çeviren Translated into Turkish by:
Fulya Peker

Ses Tasarımı Sound Design:
Gökçe Uygun

Asistan Assistant:
Gökçe Rastıkçı

Oynayanlar Performers:
Mehmet Bilge Aslan, Fulya Peker

MODA SAHNESİ

20 KASIM NOVEMBER
ÇA. WE. 20.30

21 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.30

Yaklaşık 80' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 80'; no intermission.

+18 yaş için uygundur.
Suitable for ages 18+.

Biletler Tickets 65 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ Sıradan bir çiftin, ürpertici derecede yoğun ilişkilerinin bir kesitine süzülüyoruz. Yoğun imgelem dünyası ve çizgisel olmayan kurgusuyla *Narin Napalm*; şiirsel, vahşi ve yer yer komik anlarla dolu bir aşkın dehlizlerine alıyor seyirciyi. İçeride, bir tür rüya zamanda; kadınla erkeğin hayal gücünü, geçmişini, en saf, en hırçın, en savunmasız hallerini görüyoruz. Kendi kıyametlerini yaşadılar, aktaracakları sarsıcı bir öyküleri var! Philip Ridley'in çağın yıkıcı şiddetini, bir çiftin ilişkisine yerleştirdiği şiirsel motifler ve zekice bir kurguyla ele aldığı oyun, Türkiye'de ilk kez sahneleniyor.

■ We descend into a cross-section of the eerily intense relationship of an ordinary couple. *Tender Napalm* takes the audience into the passages of a love affair full of poetic, savage and at times comical moments. On the inside, in a sort of dream time, we see the imagination, personal history, the most cantankerous, pure, vulnerable states of the woman and the man. They have lived through their apocalypse, and have a shocking story to tell! Philip Ridley's subtly constructed play where he approaches the destructive violence of the period by the poetic motifs he places in the relationship of a couple will be staged in Turkey for the first time. ■

© BURCU YETİŞ

KALDIRIM SERÇESİ
THE SIDEWALK SPARROW

ALTIDAN SONRA TİYATRO

Yazan Written by:
Başar Sabuncu

Yöneten Directed by:
Yiğit Sertdemir

Dramaturg Dramaturgy:
Aylin Alıveren

Müzik Direktörü Musical Director:
Yiğit Özatalay

Koreograf Choreography:
Büşra Firidin

Sahne Tasarımı Stage Design:
Yiğit Sertdemir

Işık Tasarımı Lighting Design:
Cem Yılmazer

Kostüm Tasarımı Costume Design:
Özlem Kaya

Orkestra Orchestra:
Mutlu Ödemiş *(akordeon, keman ve ukulele accordion, violin & ukulele)*, **Güneş Bulak** *(klarnet, alto saksofon clarinet, alto saxophone)*, **Sarper Kaynak** *(piyano piano)*, **Doğan Doğangün** *(kontrbas doublebass)*, **Mustafa Kemal Emirel** *(davul ve glockenspiel drum & glockenspiel)*

Asistanlar Assistants:
Elif Agören, Veli Çetin, Özge Acu

Proje Koordinatörü Project Coordinator:
Dilay Ekmekçioğlu

Genel Koordinatör General Coordinator:
Gülhan Kadim

Oynayanlar Performers:
Aytek Şayan, Burcu Halaçoğlu, Can Deniz Erzaim, Levend Yılmaz, Ozan Erdönmez, Tülay Günal, Yeşim Sarı

Teşekkürler Thanks to
Genco Erkal, Seçkin Selvi, Candan Sabuncu, Asu Maro, Dilek Öztürk, Burcu Yetiş, Volkan Gökemre

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

23 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30

24 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 18.00

Yaklaşık 100' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 100'; no intermission.

+15 yaş için uygundur.
Suitable for ages 15+.

Biletler Tickets 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ Sokaklarda doğmuş, büyümüş, yetişmiş ve sokaktan hiç kopmadan dünyanın en tepesine çıkmayı başarmış büyük sanatçı bir Edith Piaf. Büyük bir hayranlıkla dinlediğimiz o muhteşem sesini bunca sıcak ve erişilir kılan da, bizim de arşınladığımız o kaldırımlarla olan bağı. Edith Piaf evrensel anlamda içimizden biri ve içimizden biri olmaktan da hiç vazgeçmemiş. Cazibesinin sırrı en çok da burada.
Başar Sabuncu'nun 1982'de kaleme aldığı bu hayat hikâyesi, Gülriz Sururi öncülüğünde çok başarılı bir ekiple sahnelendiğinde seyircinin kalbini fethetmişti. Piaf'ın dünyaca ünlü şansonlarına yazılmış şahane Türkçe sözlerin de bu etkide payı büyük.
Oyun çok katmanlı, farklı anlatım olanaklarına imkân veren yapısı ile hâlâ heyecan verici. Zamanında çok kalabalık bir oyuncu kadrosu ile sahnelenmiş olmasına karşın *Kaldırım Serçesi* bugün, "anlatıcı" yedi oyuncunun hikâyenin aktarımını sırtlandığı, oyunsu olanın gerçeği aktarmakta ön plana çıktığı bir başka anlayışla karşınızda. Edith Piaf'ın hiç kopmadığı sokağı ve oradaki yaşantıyı merkezine alan; bu cüssesi ufak, hançeresi geniş kadının kısacık bir ömre sığdırdığı büyük bir tutkuyla dünyayı nasıl salladığını izlemeye davetlisiniz. Hoş geldiniz ve iyi seyirler.

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
KADIKÖY BELEDİYESİ

■ Edith Piaf is a great artist who was born, grew up, raised on the streets, and managed to climb to the very top of the world without ever abandoning the streets. What makes her great voice, which we listen to with great admiration, so warm and accessible is its connection to the sidewalks, that we too have walked. Edith Piaf is one of us in a universal sense and has never given up being one of us. This is mostly where the secret to her charm lies.
This life story written by Başar Sabuncu in 1982 conquered the hearts of the audience when staged by a great team led by Gülriz Sururi. The wonderful Turkish lyrics written for Piaf's world-famous chansons also had a big share in this success.
The play is still exciting for its multi-layered structure which presents different narrative possibilities. Although it was staged with a very crowded cast at the time, *The Sidewalk Sparrow* appears before us with a different adaptation where seven "narrating" actors convey the story, and where the theatrical comes to the fore to express the truth. In this play which centres on the streets and life on the streets, Edith Piaf never abandoned; you are invited to watch how this petite woman with a great voice shook the world with the enormous passion she fit into her brief life. Welcome, and enjoy the show. ■

© ESMA AKIN, GENCER YURTTAŞ

BAK SEN!
HOW DO YOU LIKE THAT!

Koreo-ğaçlama Choreovisation
Dans Performans

Dance Performances:
Talin Büyükkürkciyan

Görsel/ İşitsel performans Visually Audiovisual Performance:
Hazal Döleneken, Tolga Tüzün

Işık Tasarımı Light Design:
Utku Kara

Fotoğraf Tasarımı Photograph Design:
Tolga Tüzün

Kostüm Tasarımı Costume Design:
Elif Keskinkılıç

Prodüksiyon Production:
Evrim Zeybek

ARTER

23 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30

24 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 15.00

Yaklaşık 45' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 45'; no intermission.
+12 yaş için uygundur.
Suitable for ages 12+.

Biletler Tickets 65 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ *"Bak Sen!"* üç sanatçının kendi yarattıkları masallardan yola çıkarak; önceden kurguladıkları gerçek dışı evrende; dans, ses ve görsel sanatları kullanarak anda etkileştikleri koreografik temelli bir doğaçlama. Talin Büyükkürkciyan ve Tolga Tüzün'ün bu dünyada bugün yaşamanın ne demek olduğu fikri üzerine yazdığı yedi soyut masaldan oluşan *"Bak Sen!"*; seyirciler için, gerçeküstünün gerçeklikteki yerini sorgulayacakları bir deneyime dönüşüyor.

Yedi Masal

1- Küçük bir tırtıl varmış. Ortalık toprak kokuyormuş. Toprağı delerek yol alan tırtıl sert bir duvarla karşılaşmış. Duvarın sahibi varmış. Her duvarın sahibi varmış. Köstebek "ne var" diye sormuş. Tırtıl "her şey var, hiçbir şey yok" demiş. "Hatta her şey yok hiçbir şey var". "Hiçbir şey burada yok" demiş köstebek. "Ama duvar var" demiş tırtıl.

2- Ambulans sesiyle uyandı. Saat öğleden sonra iki idi. Köpeği gezdirmem lazım diye düşündü. Köpek evde yoktu. Elindeki iki saati kırk metre kare dairede köpeği arayarak geçirdi. İki saat sonra ev arkadaşından bir telefon geldi. "İlaçlarını aldın mı" diye soruyordu. Köpeği o almıştı arkadaşının uyuması için. İlaçlarını aldı, banyoya gitti, aynada kendine baktı. Aynada bir şey göremedi. Ayna bozulmuştu, dağınık bir yüz. İki saattir köpek havlıyordu!

3- Taş duvarların arasından yürüyüp insanları iterek koyu ahşap kapılı ofisine ulaştı. Kapıyı iterek içeri girdi. Asistanı saat altıdan beri çalışıyordu. Günaydın dedi. "Kaç kişi var bugün" diye sordu. "Otuz sekiz efendim" dedi. "Bir an önce başlayalım. Öğle yemeğinde Harbiye Nazırı ile buluşacağım" dedi. "Akşama sevgilinizle yemeğe çıkacaktınız ama sanırım iptal etmek zorundayız" diye devam etti. İsmini otuz sekiz kişilik listenin içinde gördü.

4- 1673'ten kalma evinin merdivenlerinden aşağıya indi. Aşağıya vardığında 1573'e gelmişti. Kapıdan çıkıp at arabasına bindi. Arabacısı onu yarım saattir dışarıda bekliyordu. Parke taşlarının üzerinde araba hareket etmeye başladı. Şehir leş gibi kokuyordu. Meydana geldiğinde arabadan indi ve öylece durdu. Trento şehrinin meydanına dar ağaçları kurulmaktaydı. Güzel bir gün diye düşündü.

5- Sala zor tutunarak deniz üzerinde sürükleniyordu. Yukarıya baktı. Bulutların arasından güneş çıktı, çıkacaktı. Son bir çabayla bacaklarını yukarıya çekmeyi başardı ve salın üzerine yattı. Dalgalar durulmaya başlamıştı. Rüzgâr kesildi. "Birisi beni bulacak" diye düşündü. Kaç saat geçtiğini bilmeden öylece yattı. Gözlerini tekrar açtığında çoktan akşam olmuştu. Değişik renkte üç ay tepede parlıyordu. "Birisi beni bulacak" diye düşündü.

6- Elleriyle yaprakları, dalları açmaya çalışarak kendine yol buluyordu. Nefes nefese ilerlerken arada sırada durup etrafı dinliyordu. Bir ses duydu, yanına baktı. Çok yaşlı bir kaplumbağa yavaş adımlarla yürüyordu. Kaplumbağaya dönüp "Buralara sık gelir misin?" diye sordu. Ona sorduğu sorunun saçmalığına inanamadı. Kaplumbağa dönüp "Evet, çok sık" dedi fakat bizimki duymadı. Kaplumbağa "Bunlar kaba oluyor" diye düşündü.

7- Yatağın öteki tarafına doğru uzanıp sigara paketine elini attı. Paketin içinde sigara kalmamıştı. Kalkmaya çok üşendi. Hem kalksa da evde sigara olmadığını biliyordu. Yanındakine dönüp baktı. Sigara içecek bir tipe benzemiyordu. İsmi neydi diye düşündü. Nasıl gelmişti buraya? En son ne olmuştu, hatırlamıyordu. İsmini bırak cinsini bile hatırlamadığını düşündü ama olanlardan kimsenin şikayetçi olduğunu düşünmüyordu. Bir de sigara olsaydı.

— Tolga Tüzün, Talin Büyükkürkciyan

Teşekkürler Thanks to
İstanbul Bilgi Üniversitesi Sahne Sanatları ve Müzik Bölümlerine, Çatı Çağdaş Dans Sanatçıları Derneği, Ömer Uysal, Mine Nişanyan, Nurhan Büyükkürkciyan, Şeref Aktep, Shoukoufeh Azari, Şule Ateş

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
ARTER

■ *How Do You Like That!* is a choreography based improvisation where dance, sound and visual arts interact in an unreal universe conceived by the self-created tales of three artists. *How Do You Like That!* is based on seven abstract stories written by Talin Büyükkürkçiyan and Tolga Tüzün on the concept of what it means to be alive in the world of today. For the audience, it turns into an experience that will lead them to question the place of the surreal in reality.

Seven Tales

1- There was a small caterpillar. The air smelled of dirt. The caterpillar burrowing through the dirt ran into a solid wall. The wall had an owner, all walls had owners. The mole asked, "what's wrong?" The caterpillar answered, "everything's good, nothing's wrong". "In fact, everything is not, and nothing is". "There's not nothing here" said the mole. "But there is the wall," said the caterpillar.

2- He woke up to the sirens of an ambulance. It was 2 o'clock past noon. I have to walk the dog he thought. The dog wasn't at home. He spent two hours looking for the dog in the forty

square meter apartment. Two hours later he received a call from his roommate. “Have you taken your medicine?” he was asking. His roommate had taken the dog away for him to sleep. He took his pills, went to the bathroom, looked himself in the mirror. He couldn’t see anything in the mirror. The mirror wasn’t working. His face was a mess. The dog was barking for two hours straight!

3- He walked beside stone walls, shoving people to the sides and reached his office door made of dark wood. He pushed the door and went in. His assistant has been working since six o’clock in the morning. He said good morning. “How many people are there today?” he asked. “Thirty-eight, sir” his assistant replied. He said, “Let’s get to it right away. I have a meeting with the Minister of War at lunch.” “You were going to have dinner with your lover in the evening, but I think we’ll have to cancel that” he continued. He saw his name on the list of thirty eight-people.

4- He went down the stairs of his house that was built in 1673. When he had reached the bottom, it was 1573. He went outside and got on his carriage. His coachman was waiting for him outside for half an hour. The carriage started to move on cobblestones. The city reeked of death. When he arrived at the square, he went down the carriage and just stood there. Gallows were being built at the centre of the city of Trento. It’s a fine day, he thought.

5- She was drifting across the sea, barely holding onto the raft. She looked above. The sun was just about to come out of the clouds. With a final effort, she managed to pull her legs up and lay down on the raft. The waves have started to calm down. The wind stopped. “Someone is going to find me,” she thought. She lay there not knowing how many hours had passed. It was evening when she opened her eyes again. Three moons in different colours were shining above. “Someone is going to find me,” she thought.

6- He trying to find his way by pushing leaves and branches aside. As he was moving with bated breath, he stopped once in a while to listen to the surroundings. He heard a sound, looked to his side. A very old turtle was walking slowly. He turned towards the turtle and asked, “Do you come here often?” He couldn’t believe the absurdity of his question. The turtle turned and said “Yes, quite often” but he didn’t hear. “How rude,” thought the turtle.

7- S/he reached over to the other side of the bed and grabbed the pack of cigarettes. The pack was empty. S/he felt too lazy to get up. Even if s/he got up, s/he knew there were no cigarettes in the house. S/he looked at the person laying by her/his side. Didn’t look like the smoking type. S/he couldn’t remember her/his name. How did he/she even get here? S/he didn’t remember what happened last. S/he didn’t even remember her/his gender let alone her/his name, not that anyone was complaining. If only there were a cigarette. ■

— Tolga Tüzün, Talin Büyükkürkciyan

SAHİBİNDEN KİRALIK
FOR RENT

biriken

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
BİRİKEN, WIENER FESTWOCHEN, ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

Yazan Written by:
Özen Yula

Yöneten, Sahne Tasarımı ve Video Directed, Stage Design & Video by:
biriken (Melis Tezkan, Okan Urun)

Işık Tasarımı Light Design:
Cem Yılmazer

Ses Tasarımı Sound Design:
Ömer Sarıgedik

Kostüm ve Dekor Asistanı Costume & Set Assistant:
Ünal Bostancı

Oynayanlar Performers:
Meral Çetinkaya, Ozan Güçlü, Yusuf Sefaoğlu, Semi Sırtıkkızıl, Zeynep Su Topal, Ertuğrul Aytaç Uşun, Cem Baza

TOY İSTANBUL

26 KASIM NOVEMBER
SA. TU. 20.30

29 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 15.00 | 20.30

Yaklaşık 90’ sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90’; no intermission.
Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.
+18 yaş için uygundur.
Suitable for ages 18+.
Biletler Tickets 65 TL
Öğrenci Student 15 TL
İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

■ Büyük bir kentin ortasında bir park. Hava kararınca gizli değiş tokuşların merkezi haline gelen, kendine göre kuralları, yetkilileri, deneyimlileri ve müşterileri olan... Ekonomik çıkmaz ve göç gerçeği ile zorunlu olarak biçimlenen hayatlara sahip olan gençlerin, gözetleme toplumu ve şiddetin sıradanlığı arasına kıstırıldığı; arzu alışverişlerinin ise ikiyüzlü ahlak anlayışından pek kopamadan yaşandığı bir park burası... Bu parkın içindeki, birbirini tamamlayan altı kişinin hikâyelerinden oluşuyor Sahibinden Kiralık.

Bir taraftan kendilerini pazarlayan kişiler; ilişki, cinsellik ve aşk arasında devamlı olarak sınırlar çizmeye çalışarak başkalarının onlara bakışını da düşünmeden edemezler. Çünkü hep “herkes bize bakıyor”dur. Parka yeni gelenlerden Adnan ile genç Simay arasında bir aşk doğar. Yalanlar, hayaller, güç savaşlarının eşlik ettiği, parktakilerin varlığından da bağımsız yaşanamayan çok kısa bir ilişki olur bu. Adnan’ın ateşli arzusu, Simay’ın aşklarını

Yeşilçam filmleri kurgusuyla yaşama isteğiyle çarpışır; cinayet, öç alma ve öte dünyaya kadar süren bir acı çekişle arabesk bir kavuşamayan âşık efsanesi doğar. Hayatları gibi eksik, görkemden uzak, sadece kendilerinin bildikleri bir efsane olacaktır bu.
Simay'ın da söylediği gibi "gece geç vakit televizyonda izlenen siyah beyaz eski bir film gibi" geçemeyen bir hayatı konu alan Sahibinden Kiralık; kısa, gerçekçi diyaloglardan yola çıkıp zaman algısıyla oynayan monologlara eviriliyor. Oyunda kadrajın içinde ve dışında; park mezara dönüşüyor, bir mezarın üstüne bir park inşa ediliyor. Sadece yer verdiği sinema referansları ile değil yazım üslubuyla da sinematografik bir yapıyı çağrıştıran Sahibinden Kiralık'ı çalışırken; bu yapıyı sahnede yaratmak için sinema illüzyonu ile yarışmak yerine görselliğin ve temsilin analizini sahnede gerçekleştirip, teatraliteyi ve alanını yeniden düşünme yolunu seçtik. Sinemanın siyah beyaz dünyasını; toplumun nesillerdir içinden çıkamadığı "biri bizi gözetliyor" ve daha geniş anlamda reality tv kültürünü çağrıştıran Sahibinden Kiralık'ta rape and revenge filmlerinin beklenmedik "girl power" kurgusunu ve Gore'un sınırsız ölçüsüyle trajikomik hale gelen şiddet "sosunu" bulmak mümkün.

■ A park in the middle of a large city. A park, which becomes a hub for shady deals when it gets dark, that has its own rules, authorities, veterans and clients... This is a park where the economic crisis and reality of migration have forcefully shaped the lives of young people that are trapped between a society of snoops and the mundaneness of violence; where the trade of sexual desire can't escape moral hypocrisy... *For Rent* is composed of the stories of six people in this park that complete each other.
The people who prostitute themselves, on one hand, continuously attempt to set boundaries between relationships, sexuality and love, they cannot but think how others see them. Because "everyone's looking at us" all the time. Love flourishes between newcomers of the park, Adnan and young Simay. Accompanied by lies, dreams and power struggles, and unable to be experienced independently from the others in the park, it becomes a very short-lived relationship. Adnan's fiery desire clashes with Simay's wish to experience love in the style of Yeşilçam movies. An arabesque unfulfilled love story legend is born, complete with murder, revenge and transcendental suffering. This legend will turn out to be just like their lives; incomplete, far from grandeur, and only known to them. Based on life that, in Simay's words, can't be like "a black and white movie you watch on TV late at night" *For Rent* starts with brief, realistic dialogues and evolves with time warping monologues. In the play, in and out of the frame, the park becomes a graveyard, and a park is built on a graveyard. *For Rent* bears similarities to a cinematographic structure not only for the references to cinema it contains but also for its style of writing. While working on *For Rent* we decided not to compete with the cinematic illusion to create this structure on the stage, instead, we chose to rethink theatricality and its space, and create an analysis of visuality and representation on the stage. *For Rent* evokes the black & white world of cinema, the generation-spanning feeling "someone is watching us", and reality TV culture in a wider sense. It is possible to find the unexpected "girl power" fiction of rape and revenge movies and a "splash" of violence which hilariously pale in comparison to the limitless measure of the Gore genre. ■

© CHRISTINA MALKOUN

YANGINLAR
INCENDIES

NİLÜFER BELEDİYESİ KENT TİYATROSU

Yazan Written by:
Wajdi Mouawad
Yöneten Directed by:
Murat Daltaban
Çeviren Translated into Turkish by:
Ayberk Erkay
Yönetmen Yardımcısı Director Assistant:
Özlem Daltaban
Koreografi Choreography:
Tan Temel
Müzik Music:
Oğuz Kaplangı
Dekor ve Işık Tasarımı Stage & Light Design:
Cem Yılmazer
Kostüm Tasarımı Costume Design:
Tomris Kuzu
Afiş Tasarım Poster Design:
Bülent Erkmen
Yönetmen Asistanı Director's Assistant:
Gökhan Kum

Sahne Amiri Stage Manager:
Halil Küreş
Realizatör Realisation:
Burak Etöz
Işık Kumanda Light Control:
Hasan Fatih Karakuş
Ses Kumanda Sound Control:
Derya Bölükemini
Kostüm ve Aksesuvar Sorumlusu Costume & Accessory Responsibles:
Mehmet Yıldırım
Dekor Uygulama ve Sahne Teknisyenleri Stage Implementation & Stage Technicians:
Bedir Günsayar, Faik Yunus Gürcan, Gürkan İşbilen, Mehmet Tepeci
Sahne Terzisi Stage Tailors:
Gönül Akıllı
Proje Asistanları Project Assistants:
Damla Çalışan, Cihat Temel

Nilüfer Belediyesi Kent Tiyatrosu Koordinatörü Coordinator of Nilüfer Municipality City Theatre:
Emre Feza Soysal
Yapım Sorumlusu Production Responsible:
Meral Kaya
Yapım Gerçekleştirme Realization:
Aykut Çetin, Berhan Soner, Buket Tanrıseven, Önder Yalçın, Özlem Sunalp
Oynayanlar Performers:
Adem Mülazim, Ayşe Gülerman, Barış Ayas, Batuhan Pamukçu, Gökhan Kum, Melisa İclâl Yamanarda, Mesut Özsoy, Oğulcan Arman Uslu, Oğuzhan Ayaz, Pınar Hande Ağaoğlu, Zeynep Çelik Küreş

ZORLU PSM TURKCELL PLATINUM SAHNESİ

27 KASIM NOVEMBER
ÇA. WE. 20.30

28 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.30

Yaklaşık 125' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 125'; 2 Acts.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

+13 yaş için uygundur.
Suitable for ages 13+.

Biletler Tickets 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

YÜKSEK KATKIDA BULUNAN MEKÂN SPONSORU
VENUE SPONSOR WITH THE HIGHEST CONTRIBUTION
ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ

Bir İnsanlık Tarihi

■ Wajdi Mouawad, *Vaatlerin Kanı* adını taşıyan dörtlemesinin ikinci parçası olan *Yangınlar*'ı bundan on altı yıl önce, dörtlemenin ilk soluğu olan *Kıyı*'dan altı yıl sonra kaleme aldı. *Vaatlerin Kanı*, o günden bugüne uzanan yaklaşık yirmi yıllık sürede, sesini tüm dünya sahnelerinde duyurdu. Mouawad'ın dörtlemesi, Batı tiyatrosunun son dönemine ruhunu veren, dramatik yazında yeni bir akışa yön sağlayan, G. Apollinaire'in ifadesiyle "işaret fişeği" vazifesi gören yaratıların başında geliyor.

Vaatlerin Kanı'nı ve bir adım öne çıkan parçası *Yangınlar*'ı, bugün hemen her coğrafyada yankı bulan, sarsıcı, büyüleyici, ilham verici bir sese dönüştüren nedir? *Yangınlar*'ın metinsel gücü, bana göre ve bu sınırlı satırlarda ifade edebileceğim kadarıyla, yazıya ve sahneye dair unsurlarının muazzam uyumunda hayat buluyor. Mouawad, *Kıyı*'da, denize ulaşmaya çalışan insanlar vasıtasıyla, birçok defa "yolların kesiştiği yerden" bahseder. *Yangınlar*, sanki Mouawad'ın işaret ettiği bu buluşma yerine, zihinde ilk pırıltısını bulduğu andan, sahnede seyircinin bakışına sunulduğu ana kadar geçen süreyi kapsayan "tiyatro olayını" oluşturan -öykünün, akışın, monologun, diyalogun, dramatik tekniğin, katmanların, kişilerin, kurmacanın, kurgu evreninin, üzüntüyü, gülmeyi, şaşırmayı, isyanı, öfkeyi tetikleyen anların, çağrılan kavramların, soruların, varsayımların ve daha nicesinin- tüm bu "yolların" kesiştiği bir noktaya, bir uyum ve tamamlanma mekânına karşılık geliyor.

Lübnan asıllı Kanadalı yazar Wajdi Mouawad, dörtlemenin diğer parçalarında olduğu gibi, *Yangınlar*'da da, okurunu ve seyircisini, dünyalarının dışına çıkmakla yazgılı insanların somut ve soyut arayışlarına ortak ediyor. Kişiler arayışı tercih etmiyor, arayış, zamanı geldiğinde, kişileri mecbur bırakıyor. Nawal'ın çocuklarının arayışı, onları harekete geçmeye, bilmediklerini öğrenmeye, duymadıklarını duymaya mecbur bırakan bir öykünün ilerleyişi. *Yangınlar*'ın trajedisine işte bu mecburiyet şekil veriyor. Ortadoğu'nun zamansız, ölümcül, masalsı topraklarında, yola çıkmak zorunda kalan, zorunda bırakılan insanların öyküleri kesişiyor. Yaşama tutunmak, nefes almak, öldürülmemek için, tarihine kavuşmak, kimliğini inşa etmek, adını mezar taşına kazıyabilmek için, verilmiş bir sözü tutmak, ihanet etmemek için, yalnızlığına son vermek, yeni yarınlara can vermek için ve aynı zamanda öldürmek için, can yakmak için, kan dökmek için yola çıkanların öykülerini anlatıyor Mouawad. Kahkahayla acının sıra kapmak için fırsat kolladığı bu öykülere, doğmuş olduğu toprakların anlatı geleneğinden beslenen yazarın masalsı şiddeti, şiirsel dili eşlik ediyor. Sadece "nereden başlayacağını bilmek" isteyen Jeanne'ın sımsıkı tutunacağı bu dil, hâkim kılınmak istenen sessizliği yıkacak olan, sessizliğin sesini duymamıza vesile olacak olan, bizleri acıya, öfkeye, umuda ve şaşkınlığa tanık bırakacak olan dildir. Hayatlar pahasına yazıya dökülen dil.

Bir Avrupa metropolünden, meçhul topraklarda, yalnız bir köye uzanan yolda kesişen küçük yaşamların tekil öykülerine, hemen her coğrafyada, her dilde yankı bulacak kadar evrensel bir boyut kazandırmayı başarmış olan Mouawad'ın *Yangınlar*'ı, Ortadoğu'nun "bilindik" tarihinden bir kesit sunmakla yetinmiyor, fısıldadığı çığlığı duyurabilecek kadar yakınımıza sokuluyor. *Yangınlar*'ın sırrı, kanlı -yine de umutlu- bir insanlık tarihini, ufak bir müzik kutusuna sığdırıp, önümüze koymasıdır belki de.

— Ayberk Erkay

A History of Humanity

■ Wajdi Mouawad wrote the second piece of his *Le Sang des Promesses* (The Blood of Promises) quadrilogy around sixteen years ago, six years after the first piece of the cycle *Littoral* (Tideline). *Le Sang des Promesses* has been staged in major art centers around the world during a period of almost twenty years. His quadrilogy is considered among works which serve as a "flare", as Guillaume Apollinaire once coined the term, which determined the director of western theater's latest period and paved the way for a new approach to drama-writing.

What is it that puts *Le Sang des Promesses* and its most favored piece *Incendies* in the forefront in all parts of the world, that makes it unsettling, captivating, and inspiring? To me, the power of *Incendies*' text comes from the perfect harmony of the playtext and the stage elements. In *Littoral* Mouawad speaks about the intersection of paths through people trying to reach the sea. And it is as if *Incendies* corresponds to this point of meeting, the intersection point of all these "paths" which comprise the "theatrical event"—the story, the course, the monologue, the dialogue, the drama technique, the layers, the characters, the fictional, the fictive universe, the concepts, questions, assumptions and many more things that are recalled as well as the moments that trigger sadness, laughter, astonishment, rebellion, and rage, —that encompasses the period from the moment the thought appears in your mind until the moment it is presented to the audience onstage, in other words, a space of harmony and completion.

Lebanese-Canadian playwright Wajdi Mouawad, just as with the other pieces of the quadrilogy, engages his reader and audience in *Incendies* in the abstract and material searches of the people who are doomed to leave their worlds. These people do not choose for a search, the search forces itself upon them when the time comes. The search of Nawal's children is a story which forces them to take action, learn what they don't know and hear what they don't have to. It is this obligation which shapes the tragedy of *Incendies*. The stories of people, who have to or are forced to go on a journey, intersect in the timeless, deathly, tale-like Middle Eastern geography. Mouawad tells the story of those who set out on a journey to cling to life, to breathe, to avoid being killed, to reunite with their history, to build their identity, to inscribe their names on a tombstone, to keep a promise made, to not betray, to end their loneliness, to give birth to a new future, but also to kill, to hurt, to shed blood. Laughter and pain coexist in these stories which is accompanied by the epic violence and poetic language of the playwright who takes inspiration from narrative traditions of his motherland. This language that Jeanne, who just wants "to know where to start", will cling to, is the language which will destroy the silence which is imposed upon, which will help us hear the sound of silence, and which will expose us to sadness, rage, hope, and astonishment. A language that is put into writing at the cost of many lives.

Mouawad's *Incendies* gives individual stories of ordinary lives that intersect on the way from a European metropolis to unknown lands, a remote village a universal dimension which would be welcome in almost any geography or language. The play not only offers a section of Middle East's "known" history, but also comes so close to us to make us hear the whisper it screams. Maybe the secret of *Incendies* lies in its ability to fit a bloody, yet hopeful, history of humanity into a music box and put it in front of us. ■

— Ayberk Erkay

KAÇMIŞ EVLATLAR ORMANI ve ÖYLE DURDUM BEKLİYORDUM GEÇMEYENLER KÖPRÜSÜNDE
FOREST OF FLED SONS & I'VE STOOD LIKE THAT, WAITING, ON THE BRIDGE OF NO-PASSERS

PLATFORM

Yazan Written by:
Ceren Ercan

Yöneten Directed by:
Mark Levitas

Işık Tasarımı Light Design:
Kemal Yiğitcan

Ses Tasarımı Sound Design:
Ömer Sarıgedik

Asistanlar Assistants:
İlker Ergin, Halit Can Ünal

Oynayanlar Performers:
Atakan Akarsu, İrem Sultan Cengiz, Musab Ekici, Sabahattin Yakut

SAHNE BEŞİKTAŞ

29 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 18:30

Okuma Tiyatrosu.
Reader's Theatre

Yaklaşık 60' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 60'; no intermission.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

+13 yaş için uygundur.
Suitable for ages 13+.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ Ceren Ercan'ın önceki yıllarda Türkiye dışında sahnelenen iki kısa oyunu, *Öyle Durdum Bekliyordum Geçmeyenler Köprüsünde* ve *Kaçmış Evlatlar Ormanı*; doğu-batı, aidiyet ve göç gibi yazarın diğer oyunlarında da izine rastladığımız ortak temalar ekseninde yan yana gelerek, Türkiye'de ilk kez seyirci ile buluşuyor.
Kaçmış Evlatlar Ormanı Almanya'da gerçekleşen Macbeth Over Europe isimli proje kapsamında 2016 yılında kaleme alındı. Rusya, Ukrayna, Macaristan, Fransa ve Türkiye'den projeye katılan oyun yazarları, dünyada yükselen baskıcı rejimler üzerine tartıştıkları ve *Macbeth*'i de bu dramaturjik yaklaşımla inceledikleri bir atölye gerçekleştirdiler. Bunun ardından ise *Macbeth*'ten hareketle yazılan kısa oyunlar sahnelenerek seyirci ile buluştu. Ercan, bu oyunda; intikamın döngüselliği önermesinden yola çıkarak *Macbeth* metninde tek bir sahnede yer alan Banquo'nun küçük oğlu Fleance'a odaklanıyor. Banquo en yakın dostu olan Macbeth'in adamları tarafından öldürülürken yanında oğlu da vardır. Fleance cinayet sırasında kaçarak ormanın ve metnin içinde izini kaybettirir. Bu kısa oyun, Fleance'ın peşinden ormana dalarak onun izini sürmeyi deniyor. Bugünün gölgesi ormana vururken Shakespeare'in sessiz oyun kişisi karanlık bir masalın diliyle konuşmaya başlıyor.
Öyle Durdum Bekliyordum Geçmeyenler Köprüsünde, 2010 yılında; Barcelona'da yer alan Avrupa'nın sayılı oyun yazarlığı odaklı tiyatrolarından biri olan Sala Beckett Tiyatrosu için yazıldı. İngiliz yazar Simon Stephens'ın geçmişten geleceğe başlıklı önermesi ekseninde şekillenen bir seçkinin parçası olarak Grec Festivali kapsamında seyirci karşısına çıktı. Otobiyografik öğeler taşıyan oyun İzlanda'da gerçekleşen volkanik patlama nedeniyle Barcelona Havaalanı'nda üç gün boyunca mahsur kalan genç bir sanatçı kadının ekseninde ilerliyor. Pasaport kontrolünden geçen kadının sıkıştığı ara alanda sergi için yanında bulunan ses kayıtları aracılığı ile kökleriyle yaşadığı yüzleşmeye odaklanıyor. Bir süre önce kaybettiği babaannesi ile iletişim kurmanın yolunu ararken yok olan toprakları üzerine çocukluğundan beri duyduğu hikâyeleri ilk kez işitmeyi deniyor. Oyun, yersiz yurtsuzluğun köke dönüştüğü yerde geçmişle bugün arasında bir köprü kurmanın imkânını sorguluyor. Barcelona'da sahne için özgün bir "coming out" olarak yorumlanan oyun, halen Universitat Autònoma de Barcelona'da yazarlık dersi müfredatında yer alan metinler arasında.

■ Ceren Ercan's two short plays which were staged outside Turkey in previous years, come side by side in the axis of the common themes such as "East-west", "belonging", "migration" that we find from writer's other plays, meets the audience in Turkey for the first time.
Forest of Fled Sons was written in 2016 as part of the "Macbeth Over Europe" project in Germany. Playwrights from Russia, Ukraine, Hungary, France and Turkey held a workshop where they discussed the increasing repressive regimes in the world and reviewed Macbeth with this dramaturgical approach. Afterwards, the short plays written from Macbeth were staged and met with the audience.
In that play, based on his premise of "the cyclicality of revenge", Ercan focuses on Banquo's youngest son, Fleance, who appears only at a single scene in the Macbeth text. Banquo gets killed by his best friend Macbeth's men while his son was with him at that moment. Fleance escapes during the murder and removes his trace in the forest and in the text. This short play tries to track down Fleance by diving into the woods. As today's shadow hits the forest, Shakespeare's silent play character begins to speak with the language of a dark tale.
I've Stood Like That, Waiting, On the Bridge of No-Passers was written in 2010 for Sala Beckett Theatre in Barcelona, one of Europe's top playwriting-oriented theatres. The play, as part of a selection shaped by British writer Simon Stephens's proposal entitled "Using the past to predict the future", met with the audience at Grec Festival.
The play, which carries autobiographical elements, is on the axis of a young artist woman stranded at Barcelona Airport for three days due to a volcanic eruption in Iceland. It focuses on the confrontation the women have with her roots through the audio recordings she has with her for the exhibition, after when she passes through passport control and gets in the "intermediate area" where she is trapped. As she seeks a way to communicate with her grand mother, whom she recently lost, she tries to hear for the first time the stories on the lost land, those that she has heard since his childhood. The play questions the possibility of building a bridge between the past and the present where the deterritorialisation becomes the root itself. The play, which is interpreted as an "original coming out" for the stage" in Barcelona, is still among the texts in the curriculum for writing courses at Universitat Autònoma de Barcelona. ■

© MURAT DÜRÜM

“bir şey” “a thing”
kedi kedi kitty kitty

“bir şey” “a thing”

Konsept, Koreografi ve Performans Concept, Choreography & Performance:
Ekin Tunçeli
Ses Tasarımı Sound Design:
Ekin Tunçeli, Eda Er
Işık Tasarımı Light Design:
Utku Kara
Video:
İrem Nalça

Teşekkürler Thanks to Melih Kıraç, Can Özmen, Bedirhan Dehmen, Berrin Saide Tunçeli

kedi kedi kitty kitty

Koreografi Choreography:
Evrim Akyay
Performansçılar Performers:
Su Güzey, Evrim Akyay*

Teşekkürler Thanks to Akbank Sanat, MDTistanbul, Canan Aydoğan, Çağla Demiralp, Tuğrul Savaşçı

MSGSÜ ÇAĞDAŞ DANS ANASANAT DALI

1 ARALIK DECEMBER
PA. SU. 13.00–14.45
“bir şey” “a thing” 13.00
kedi kedi kitty kitty 14.00

İki ayrı performans için tek bilet geçerlidir.
One ticket for two performance.
Performanslar 45’ sürer; iki performans arası 15’ ara bulunur.
Each performance lasts 45’; intermission 15’ between two performances.

Biletler Tickets 75 TL
Öğrenci Student 15 TL

* *MDTistanbul dansçısı. MDTistanbul dancers.*

YÜKSEK KATKIDA BULUNAN MEKÂN SPONSORU
VENUE SPONSOR WITH THE HIGHEST CONTRIBUTION

“bir şey”

■ Üretim süreci ve sabitlenmiş bir yapı yerine; sahnede var edilecek bir yapı arayışının sonucunda ortaya çıkan *“bir şey”*, ne yapacağını bilmeme halini ve ona karşı tutunulacak sezgisel tavrı kucaklıyor. “Her performansta tekrar var edilen sabun köpüğünden bir heykel gibi. Sabitleyip saklamak imkânsız ama nasıl yapılacağını çok iyi çözmek gerekli. İşin ilginç tarafı günün sonunda en iyi bildiğim şey ne yapacağımı bilmemek olacak.” MSGSÜ Çağdaş Dans ASD Lisans Bitirme Projesi (2018) olarak başlayan *“bir şey”*in ilk versiyonu 1. Cermodern Uluslararası Solo Dans Festivali’nde sergilendi. Ayrin Ersöz mentörlüğündeki İKSV Koreografik Mentörlük ve Guy Cools mentörlüğündeki Impulstanz ATLAS programlarıyla araştırma süreci devam eden eser, iki yıllık araştırma sürecinin sonunda, uzun versiyonuyla ilk kez festivalde seyirci karşısına çıkacak. Zihin ve beden ilişkisini arama hali üzerinden kuran *“bir şey”*, konuşan, dikte eden, sorgulayan analitik zihin ve duyularla, zaman ve mekânla iletişim ve temas halinde olan sezgisel zihnin arasındaki çatışma üzerinden kurgulanıyor. Bulmak için aramayı değil, bir eylem olarak arama halini merkezine alıyor. Sanatçının eğitim hayatı, kariyeri, eserin uzun araştırma süreci ve eklemeli yapısı göz önüne alındığında, eser otobiyografik bir niteliğe bürünüyor. Düşünen ve arayan zihne, sahnede; tek gerçekliğin beden olduğu fikrini destekleyen, kaybolabilen, katı olmayan objeler ve efektlerin eşliğinde günümüz insanı için sıkıntılı ve sorunlu olarak tanımlanan bilmeme hali ele alınıyor. Herhangi bir iddiada bulunmayan bu ele alışın sonunda; bilmeme durumunun araştırıldığı, incelendiği ve yer yer ironik şekilde ele alındığı tek kişilik bir eser olan *“bir şey”* ortaya çıkıyor. “Hayatımda sık sık çok bunaldığım, ne yapacağımı bilmediğim, kafa karışıklığı yaşadığım, karar vermekte zorlandığım süreçler oluyor. Bir şekilde yoluma devam edebildiğim sürece, sonrasında arkama dönüp baktığımda ‘bir şey’ler yapmış olduğumu görüyorum. *“bir şey”*i yapmak için ilham aldığım nokta tam olarak bu.”

“a thing”

■ Instead of a production process and a predetermined structure, *“a thing”* emerges as the result of the search for a structure to be created on the stage, embracing the state of not knowing what to do and the intuitional attitude to take against it. “Like a statue made of soap bubbles, it’s re-constructed at each performance. Impossible to fix and keep, but you have to figure out how to do it. What is interesting is at the end of the day, the thing I will do the best is not knowing what to do.” The first version of *“a thing”* started as a Mimar Sinan Fine Arts University Modern Dance Undergraduate Graduation Project (2018) and was performed at the first Cermodern International Solo Dance Festival. The research process for the piece continued in the IKSV Choreographic Mentorship Programme mentored by Ayrin Ersöz, and Impulstanz ATLAS Programme mentored by Guy Cools. After two years of research, the longer version of the performance will appear before the audience for the first time at the festival. *“a thing”* is based on the state of searching for the relationship between the mind and the body. Its foundation lies in the conflict between the analytical mind and senses that speak, dictate, inquire, and the intuitive mind that communicates with and is in touch with time and space. It centres on the state of searching as an act, not on searching as a means to procure. The performance acquires an autobiographic quality taking into account the artist’s education, career, the long research period of the piece and its modular structure. To the thinking and seeking mind, on stage; supporting the idea that the only reality is the body and accompanied on stage by non-solid objects and effects that may vanish, the performance focuses on the state of not knowing which is defined as troubled and problematic for today’s people. At the end of this unassuming challenge; a solo performance in which the state of not knowing is investigated, examined and ironically, analysed in *“a thing”*. “There are periods in my life that I feel down, periods in which I don’t know what to do, I’m confused, I find it hard to make decisions. As long as I can somehow manage to move on, looking back I see I have done ‘a thing’. That’s exactly the point where I have drawn the inspiration to create *“a thing”*. ■

kedi kedi

■ *kedi kedi* iki dansçının sunduğu bir performatif tiyatro projesi. 2019 Nisan'ında sahnelenmek üzere Akbank Sanat tarafından sponsorluğu üstlenilen proje, aynı zamanda 2019 Aralık'ında sahnelenmek üzere Portekiz'deki Zaratan Air Residency tarafından da kabul edildi.

Gelişmekte olan bir proje olarak izleyiciyle ilk kez 11 Nisan 2019'da buluşan *kedi kedi,* iki kişinin dinamiği üzerine kurulu. Bu iki kişi arasında bir öykü ve bu düşüncelerin dürüstlüğü ve samimiliğinin bir performans olarak vücut bulmuş hali. Tesadüfen gördüğümüz, sokak ortasında birbiriyle oynayan iki kedi yavrusu da bize birlikte çalışmanın nasıl bir şey olduğunu gösteren hoş, basit bir algoritma ve dinamik oldu bizim için. Dansçı olarak ikimizin de o sırada sanattan beklediği şey samimiyetti. Performansçıların samimi olması, görebilmesi ve şeffaflaşabilmesi ve bedenlerini önyargısızca ortaya koyabilmesini istiyorduk, çünkü içinde yaşadığımız ülke de, bedenler de, sanat formları da büyük bir gerilim taşıyor. Öncelikle kendi yaşamlarımızda bireysel olarak şeffaf olabilmeliydik ki, o şeffaflığı sahneye de taşıyabilelim. Harekete temel yaklaşımımız olarak *clown* fikrinden yola çıktık ve ikimiz de dansçı olduğumuz için fiziksel ilişkilenme ve iletişim olanaklarının derinlerine daldık. Seyirciye iki kişi arasında geçen, samimi, dosdoğru, bir mesaj alma veya anlam çıkarma sorumluluğu yüklemeyip yorumlamaya açık bir öykü sunuyoruz. Amacımız keyifli, yoruma açık bir mekân ve atmosfer yaratıp öykü anlatımında bu performatif samimiyet yaklaşımı üzerinde derinleşmek.

© VOLKAN ERKAN

kitty kitty

■ *kitty kitty* is a physical theatre project including two performers. It was a work in progress performance sponsored by Akbank Sanat (Akbank Bank Art, İstanbul, TR) for the creation process on April 2019. The performance is accepted by Zaratan Air Residency in Lisbon, Portugal, and will perform there in December.

The piece first met with the audience as a presentation of process on 11th April, 2019. We started researching from the dynamic of two, the minimal initiation of a story; a story between the two, and the honesty and sincerity that these ideas brought to us as a performance existence. And an example of simple coincidence of seeing two kittens on the street playing with each other was just another beautiful, plain algorithm and dynamic which showed us what it meant to work together. What both of us as performers individually expected from art at that moment was sincerity. We craved for sincerity from the performers, the ability to see and show transparency, and almost unbiased bodies, because the country we live in is already politically tense, so are the bodies and alternative art forms. It was crucial for us to become transparent first, individually in our lives, so that we could be transparent on stage. We explored the idea of 'clown' which is our main approach to movement, and as two dancers, we dived into the depths of physical relationing and communication possibilities. We will show the audience a story between two people; simple and enjoyable, because it will be open and from the heart without any implications or responsibilities for the audience to get a message/meaning, so that the stories we share aren't loaded with any direct message from us, but open to the audience's interpretation and approach. We just want to create an enjoyable, responsibility-free space and atmosphere and search more in this performative approach of sincerity when it comes to telling stories. ■

ÖĞRENME VE GELİŞİM PROGRAMI
İstanbul Tiyatro Festivali Öğrenme ve Gelişim Programı'nda ustalık sınıflarından panellere, okuma tiyatrolarından atölye çalışmalarına birçok ücretsiz etkinlik, sanatçı ve izleyicileri bekliyor.

ÖĞRENME VE GELİŞİM PROGRAMI SPONSORU
LEARNING AND TRAINING PROGRAMME SPONSOR
YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ

ÖN ETKİNLİKLER
PRE-FESTIVAL EVENTS

SÖYLEŞİ SERİSİ: BİRLİKTE KONUŞALIM
DISCUSSION SERIES: LET'S TALK TOGETHER

■ İstanbul Tiyatro Festivali ve Habitus Kitap, festival için hazırlıklar sürerken programda yer alacak oyunları derinlemesine incelemek ve yeni konuşma alanları açmak üzere bir dizi söyleşi gerçekleştiriyor. Katılımcılar arasında yönetmenler, oyuncular, eleştirmenler; ele alınacak oyunlar arasında festival prömiyerleri, sayfaları tekrar tekrar açılacak kitaplar arasında ise Habitus Kitap yer alıyor. Festival oyunlarından hareketle geçmişten günümüze; zamanı/mekânı, şimdi ve buradayı, sahneyi/ seyirciyi, doğaçlamayı/metni, ödenekliyi/ bağımsızı, çerçeveyi/hemzemini, hayalleri/gerçekleri, hayatı/ tiyatroyu tersyüz ederek konuşacağımız, devamlı ve yeni karşılaşmalara vesile olmak üzere bir araya geliyoruz. Gelin birlikte konuşalım.

■ While preparations for the festival are underway, Istanbul Theatre Festival and Habitus Books are organising a series of interviews to explore the plays that will take place in the programme in-depth and open up new areas to discuss. Participants include directors, actors, critics; the plays to be discussed include festival premieres; the books to be flipped through include Habitus Books. We come together to be a means of continuous and new encounters and will be talking in-depth about the past and present of; time/space, here and now, stage/audience, improvised/scripted, funded/ independent, frame/level-ground, dreams/realities, life/theatre. Come let's discuss together.

YENİ POLİTİK TİYATRO: MİNÖR ANLATI, MAJÖRÜ BELİRLER Mİ?
NEW POLITICAL THEATRE: DOES MINOR NARRATIVE DEFINE THE MAJOR?
CEREN ERCAN, BAHAR ÇUHADAR
24.9.2019, SA. TU. 19.00

SAHNEDE ÇOKLU ORTAMIN KARAKTERİSTİĞİ
CHARACTERISTICS OF MULTIMEDIA ON STAGE
YEŞİM ÖZSOY, MELİS TEZKAN, OKAN URUN
8.10.2019 SA. TU. 19.00

KENT TİYATROLARI ŞEHİR KİMLİĞİNİ OLUŞTURABİLİR Mİ?
CAN CITY THEATRES BUILD URBAN IDENTITY?
LEMAN YILMAZ, ÖZEN YULA, MERAL KAYA, FEZA SOYSAL, EMRAH YARALI
12.10.2019 CT. SA. 14.30

ZAMANIN VE MEKÂNIN, "ŞİMDİNİN VE BURADA"NIN YAPISI
THE STRUCTURE OF TIME AND SPACE, "HERE" AND "NOW"
ÖZGÜL AKINCI, İSMAİL EĞLER, FERDİ ÇETİN
14.10.2019 PT. MO. 19.00

TRAGEDYALAR BİTER Mİ, İNSANIN ONTOLOJİSİ DEĞİŞİR Mİ?
CAN TRAGEDIES END, CAN HUMAN ONTOLOGY CHANGE?
ŞAHİKA TEKAND, KEREM KARABOĞA
22.10.2019 SA. TU. 19.00

ALTERNATİF SAHNELERDEN BAĞIMSIZ TİYATROLARA...
FROM ALTERNATIVE STAGES TO INDEPENDENT THEATRES...
NESRİN KAZANKAYA, KEMAL AYDOĞAN, YİĞİT SERTDEMİR, MEHMET BİLGE ASLAN, EYÜP EMRE UÇARAY, BAHAR ÇUHADAR
26.10.2019 CT. SA. 14.30

İKSV Alt Kat

Etkinlik dili Türkçedir. Mekân kapasitesi sınırlı olduğundan, web sitemizde bulunan Öğrenme ve Gelişim Programı sayfasından rezervasyon yaptırınız.
The event will be held in Turkish. Due to limited capacity of the venue, please make a reservation via the page of Learning and Training Programme on our website.

ÖĞRENME VE GELİŞİM PROGRAMI
LEARNING AND TRAINING PROGRAMME

ATÖLYE: ÇAĞDAŞ RUS TİYATROSUNDAKİ EĞİLİMLERE GENEL BİR BAKIŞ
WORKSHOP: AN OVERVIEW OF THE TRENDS IN RUSSIAN CONTEMPORARY THEATRE

■ Geçtiğimiz on beş yıldır gelişen Rus tiyatrosu; seyirciler için önemli bir bileşik diyalog ve dramatik şimdiki zaman alanı haline geldi. Çağdaş Rus Tiyatrosu, geçmişin hayaletleri ile hesaplaşıyor; tıpkı Maxim Didenko'nun yönettiği, 1930'ların Stalin dönemi mitleri üzerine inşa edilmiş *Sirk* adlı oyunda olduğu gibi. Litvanyalı yönetmen Rimas Tuminas'ın yönettiği *Yevgeni Onegin*'de Rus klasik mirasını bir yabancının gördüğü biçimiyle hayata geçirirken; Moskova Balesi'ne ait *Her Yol Kuzeye Çıkar*'da, yeniden fizikselliğe odaklanıyor. Ve son olarak, Ivan Vyrypaev'in yazıp Viktor Ryzhakov'un yönettiği *İran Konferansı*'da ise, çağdaş dramaturji aracılığıyla; politik ayrımların ortadan kalktığı günümüzün melezliğini ortaya koyuyor. Otuz yaş altındakiler tarafından yaratılan yeni ve deneysel tiyatro, şimdilik program dışında kalsa da; çeşitliliğiyle, dünyadaki herhangi bir ulusal tiyatroyla karşılaştırılamayacak kadar eşsiz bir tiyatro manzarası çıkıyor ortaya. Golden Mask İstanbul'da programı, günümüz Rus tiyatrosunu neredeyse tüm yönleriyle pratik anlamda sergilerken; tiyatro eleştirmeni Kristina Matvienko, ayrıntılı bir giriş yapacağı ataölyeyle, Rus Tiyatrosu'ndaki en ilgi çekici eğilimlerin iç yüzünü aktaracak.

■ The Russian theatre has been flourishing in the past fifteen years: it has become an important point of dialogue of the audience and the complex, dramatic present time. Contemporary Russian theatre deals with the phantoms of the Past - as in *The Circus* directed by Maxim Didenko where the theatre talks about Stalin-era myths of the 1930s; it actualizes the Russian classical heritage as seen by an outsider - as in *Eugene Onegin*, done by the Lithuanian director Rimas Tuminas; it refocuses on physicality - as in the contemporary dance piece presented in the Golden Mask in Istanbul program by Ballet Moscow; finally, through contemporary dramaturgy, the theatre reveals the hybridity of today's time, in which you cannot tell the rightists from the leftists, and all that remains is to skillfully navigate between them – as in the *Iran Conference* by Ivan Vyrypaev in the direction of Viktor Ryzhakov. Outside the program is left the new experimental theatre created by those under 30. All of those elements make a unique theatre landscape, incomparable in its diversity to any national theatre in other parts of the world. The Golden Mask in Istanbul presents almost the entire spectrum of the Russian theatre as it is today. Theatre critic Kristina Matvienko will give a detailed introduction to the program and an insight to the recent and most interesting trends in the Russian theatre.

The Marmara Pera
16.11.2019 Ct. Sa. 14.00
Rusça, Türkçe çeviri ile. Mekân kapasitesi sınırlıdır. Rezervasyon için 14 Ekim'den itibaren web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
Russian, with Turkish translation. Limited capacity. For reservation please visit our web site from 14 October.

SEMPOZYUM: GENCO ERKAL'IN 60., DOSTLAR TİYATROSU'NUN 50. YILINA SAYGIYLA
SYMPOSIUM: A TRIBUTE TO GENCO ERKAL'S 60TH, DOSTLAR THEATRE'S 50TH YEAR

■ 2019'da Genco Erkal sahnede 60. yılını, Dostlar Tiyatrosu da 50. yılını kutluyor. 1959 ve 1969 iki önemli satırbaşı; hem Genco Erkal'ın hem çağdaş tiyatromuzun hem de ülkemizin siyasi tarihinde de önemli duraklar... İstanbul Tiyatro Festivali bu çok önemli iki olayı, tiyatro dünyasından önemli isimleri bir araya getirerek düzenlediği bir sempozyumla kutluyor. Katılımcılar, sadece Genco Erkal'la aynı yaş kuşağını temsil eden, aynı havayı solumuş olan isimler değil. Her kuşaktan konuşmacı Erkal'ın ve Dostlar Tiyatrosu'nun Nâzım Hikmet, Bertolt Brecht, Aziz Nesin, Can Yücel ya da Alfred Jarry, Edward Bond ve Gogol'le hesaplaşmasından esinlenerek bir portreler çakışması koyacaklar ortaya. Festival Direktörü Leman Yılmaz'ın yapacağı açış konuşmasını izleyecek oturumlarda Ayşegül Yüksel, Dikmen Gürün, Kerem Karaboğa, Seçkin Selvi, Simten Gündeş, Zehra İpşiroğlu, Zeliha Berksoy, Zeynep Oral konuşmacılar olarak yer alacaklar. Son oturum ise "Buluşmalar" başlığı altında Arif Erkin'den Nurten Tuç'a, Zeynep Irgat'tan Ece Yassıtepe'ye, Meral Çetinkaya'dan, Metin Deniz'e, Tülay Günal'a anıları ve hoş anekdotlarıyla pek çok değerli ismi bir araya getirecek. Detaylı programa tiyatro.iksv.org/tr adresinden ulaşılabilir.

■ In 2019, Genco Erkal celebrates his 60th year on the stage and Dostlar Theatre celebrates its 50th. 1959 and 1969 are important milestones in the history of Genco Erkal, modern Turkish theatre and Turkish politics. Istanbul Theatre Festival celebrates these two very important events by organising a symposium that brings together important names from the theatre world. Participants of the symposium are not only those from the same generation or breathed the same air as Genco Erkal. Speakers from all generations that have been inspired by Erkal and Dostlar Theatre's rendering of Nâzım Hikmet, Bertolt Brecht, Aziz Nesin, Can Yücel or Alfred Jarry, Edward Bond and Gogol will put forth a convergence of portraits. In the sessions following the opening speech by the Festival Director Leman Yılmaz, Ayşegül Yüksel, Dikmen Gürün, Kerem Karaboğa, Seçkin Selvi, Simten Gündeş, Zehra İpşiroğlu, Zeliha Berksoy, Zeynep Oral will be present as speakers. The last session titled "Encounters" brings together many esteemed names from Arif Erkin to Nurten Tuç, from Zeynep Irgat to Ece Yassıtepe, from Meral Çetinkaya to Metin Deniz, to Tülay Günal with their memories and pleasant anecdotes. The detailed program can be found at tiyatro.iksv.org/en.

Pera Müzesi'nin değerli işbirliğiyle
With valuable collaboration of Pera Museum

Pera Müzesi, Oditoryum
17.11.2019 Pa. Su. 12.00-18.30
Etkinlik dili Türkçedir. Mekân kapasitesi sınırlıdır. Rezervasyon için 14 Ekim'den itibaren web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
The event will be held in Turkish. Limited capacity. For reservation please visit our web site from 14 October.

USTALIK SINIFI: ÇAĞDAŞ YÖNTEMLER / MOSKOVA BALESİ REPERTUVARI
MASTERCLASS: CONTEMPORARY METHODS / BALLET MOSCOW REPERTOIRE

■ Moskova Bale Tiyatrosu'nun dansçılarından, Rusya'nın önemli çağdaş dans koreograflarından Artem Ignatiev bu atölyede katılımcılara Moskova Bale Tiyatrosu'nda yaptığı çalışmalardan kesitler sunacak ve özel yöntemleri gösterecek, ayrıca Moskova Balesi'nin repertuvarında yer alan koreografilerden örnekleri katılımcılarla birlikte çalışacak.

■ Artem Ignatiev, one of the dancers of the Moscow Ballet Theatre and Russia's prominent contemporary dance choreographers, will present the participants with examples from his works at the Moscow Ballet Theatre and show special methods, as well as practice examples from the choreographies of the Moscow Ballet with the participants.

MSGSÜ Çağdaş Dans Anasanat Dalı'nın değerli işbirliğiyle
With valuable collaboration of MSUFA Department of Contemporary Dance

MSGSÜ Çağdaş Dans Anasanat Dalı
18.11.2019 Pt. Mo. 12.00-15.00
Profesyonel dansçılar ya da 16 yaş üstü üniversite ya da lisans düzeyindeki konservatuvarların dans bölümü öğrencileri katılabilir. Başvuru için 30 Ekim'e kadar tiyatro.atolye@iksv.org adresine kısa özgeçmişiniz ile birlikte, atölyeye başvuru nedeninizi anlatan bir motivasyon mektubu göndermeniz gerekmektedir.
Professional dancers or students of choreography institutes over 16 years of age may apply. To apply, please submit a motivation letter describing why you wish to participate in the workshop to tiyatro.atolye@iksv.org along with a brief resume until 30 October.

PANEL: SAHNE VE IŞIK TASARIMI
PANEL: SCENOGRAPHY AND LIGHT DESIGN

■ İstanbul Tiyatro Festivali, Flaman Sanat Enstitüsü ve Platform 0090 arasındaki işbirliği kapsamında, sahne ve ışık tasarımı alanında çalışan üç sanatçı; Charlotte Bouckaert, Jan Maertens ve Meryem Bayram, işleri ve çalışma yöntemleri ile ilgili deneyimlerini paylaşacaklar. Temel konu zamanlama meselesi... Sahne ve/veya ışık tasarımı üzerine tartışma ve diyalog bir tiyatro eserinin, dans performansının ya da yerleştirmenin üretim aşamasındaki yaratıcı süreçlere ne zaman dahil olur? Bu katılımın statüsü nedir, bir sahne ya da ışık tasarımı teklifi ne kadar bağımsız olabilir?

■ In the context of a collaboration between Istanbul Theatre Festival, the Flemish Arts Institute and Platform 0090, we invite three artists Charlotte Bouckaert, Jan Maertens, Meryem Bayram who work on scenography and light design to give an insight in their work and working methods. Main issue is the question of timing. When does a discussion and dialogue on scenography and /or light design enter into the creative proces of making a theaterpiece, a danceperformance or installation? What is the status of this contribution, how autonomous can a light design or a scenography proposal behave?

SALT Galata'nın değerli işbirliğiyle.
With valuable collaboration of SALT Galata.

SALT Galata
19.11.2019 Sa. Tu. 10.00–17.00
İngilizce, Türkçe çeviri ile. Mekân kapasitesi sınırlıdır. Rezervasyon için 14 Ekim'den itibaren web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
English with Turkish translation. Limited capacity. For reservation please visit our web site from 14 October.

ATÖLYE ÇALIŞMASI: YUKARIDAN AŞAĞIYA
WORKSHOP: FROM TOP TO THE GROUND

■ Artem Ignatiev tarafından gerçekleştirilecek bu atölyede, Ignatiev dansçının ağırlık ve denge merkezlerinden yola çıkarak uzamın dikey eksenleriyle nasıl çalışılacağını gösterecek. Sonrasında eşli ve farklı doğaçlama tarzlarını içeren bir çalışma gerçekleştirecek.

■ At this workshop, which will be held by Artem Ignatiev, the choreographer will show how to work with the vertical axes of space based on the dancer's centre of gravity and balance. He will then perform a work involving partnering and various improvisational styles.

MSGSÜ Çağdaş Dans Anasanat Dalı'nın değerli işbirliğiyle
With valuable collaboration of MSUFA Department of Contemporary Dance

MSGSÜ Çağdaş Dans Anasanat Dalı
19.11.2019 Sa. Tu. 13.30-15.00
Tüm dansseverlerin katılımına açıktır. Başvuru için 30 Ekim'e kadar tiyatro.atolye@iksv.org adresine kısa özgeçmişiniz ile birlikte, atölyeye başvuru nedeninizi anlatan bir motivasyon mektubu göndermeniz gerekmektedir.
The workshop is open to all dance-lovers. To apply, please submit a motivation letter describing why you wish to participate in the workshop to tiyatro.atolye@iksv.org along with a brief resume until 30 October.

PANEL: ÇAĞDAŞ DANSTA YÖNETİCİLİK
PANEL: MANAGEMENT IN CONTEMPORARY DANCE

■ Bu panelde, Moskova Balesi sanat yönetmeni Elena Tupyseva; çağdaş dans alanındaki yöneticilik deneyimlerini paylaşacak ve dansta uluslararası işbirlikleri üzerine konuşacak. Rus Tiyatro Sanatları Akademisi (GITIS) Yapımcılık Bölümü'nden mezun olan Tupyseva, Birleşik Krallık'ta Ulusal Dans Merkezi "DanceEast'de" staj yaptı. 2000 yılından bu yana Aerowaves Network'ün üyesi olan sanatçı, 2001'de TSEKH Çağdaş Dans Merkezi'nin kuruluşuna katıldı ve kurumun sanat yönetmenliğini üstlendi. Merkezin başlıca projeleri arasında "TSEKH" Uluslararası Dans Tiyatrosu Festivali ve "TSEKH" Uluslararası Çağdaş Dans Yaz Okulu bulunuyor. 2009-10 yıllarında Fransız Kültür Merkezi ve Goethe Enstitüsü'nün ortaklığında gerçekleştirilen Intradance çağdaş koreografi projesinin küratörlüğünü yapmak üzere davet edildi. Proje sonunda yedi Rus kentinde AB-Rusya ortak yapımı yedi yeni çağdaş dans eseri yaratıldı.Tupysev, 2010'dan başlayarak üç yıl boyunca ABD'de bulunan, John F. Kennedy Sahne Sanatları Merkezi'nde kültürel organizasyonun liderleri programının üyeliğini yaptı.

■ Ballet Moscow's artistic director Elena Tupyseva will share her experience of management and talk about international collaborations in contemporary dance. Graduated from the Russian Academy of Theater Arts (GITIS), Producing Department Tupyseva, took an internship course in UK at the National Dance Center "DanceEast". In 2010 she became a fellow of the three-year program for leaders of cultural organization at the John F. Kennedy Center for Performing Arts in Washington DC, USA. In 2001 Tupyseva became a co-founder and director of the TsEKh Contemporary Dance Center. The Center's key projects were the annual International Dance Theater Festival "TSEKH" and the International Contemporary Dance Summer School "TsEKh". In 2009-2010 preiod she was invited to curate the intradance contemporary choreography project, a collaboration of the French Cultural Center and the Goethe Institute. As a result of the project seven new EU-Russian contemporary dance pieces were created in seven Russian cities. Tupyseva has been a member of the Aerowaves Network since 2000.

MSGSÜ Çağdaş Dans Anasanat Dalı'nın değerli işbirliğiyle
With valuable collaboration of MSUFA Department of Contemporary Dance

MSGSÜ Çağdaş Dans Anasanat Dalı
19.11.2019 Sa. Tu. 16.30–18.00
İngilizce, Türkçe çeviri ile. Mekân kapasitesi sınırlıdır, rezervasyon için 14 Ekim'den itibaren web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
English with Turkish translation. Limited capacity. For reservation please visit our web site from 14 October.

PANEL: HİKÂYE ANLATICILIĞINDAN HİKÂYE OYNAYICILIĞINA
PANEL: FROM STORYTELLING TO STORYPLAYING

■ Bu panelde, Koreli oyun şirketi NOLGONG'un kurucusu ve *Being Faust – Enter Mephisto*'nun yaratıcısı Peter Lee, hikâye ve oyuna dair fikirlerini bizimle paylaşacak. 20. yüzyıl sinema çağıydı, 21. yüzyılda ise artık herkesin hikâye ile oynadığı bir oyun çağında yaşıyoruz. Hikâye, biri anlatıcı diğeri ise dinleyici olmak üzere iki yönlüdür; hikâyeyi oynamanın ise ya bir tarafı vardır ya da hiç yoktur. Sinema sanatı yolu açarak hikâye anlatıcılığını biçimlendirdi. Şimdi, dijital devrimler çağında doğan kuşaklar ise her şeyi değiştirmeye başladı. Herkes veya herhangi biri, artık bilgiye, içeriğe ve bunları anlatmak için gerekli araçlara sahip. Hepimiz oyunculara dönüşürken, kültür kurumları varlıklarını yeniden tanımlamak adına neyi değiştirmeli ve nasıl bir dönüşümden geçmeli? Bu panelde tiyatro, oyun ve oyun tasarımının kültürel kurumların geleceğini nasıl dönüştürülebileceği ele alınacak.

■ During this panel, Peter Lee, the founder of Korean game design company NOLGONG and the game designer of *Being Faust – Enter Mephisto* which is one of the most impressive plays of the festival, will share the idea of storyplaying with us. The 20th century was the Age of Cinema. We now live in the 21st century, the Age of Game. Storytelling has two sides. One tells a story and one listens to it. Storyplaying has one or no side. Everyone is playing with the story. The art of cinema leads the way and had formalized how storytelling was done. Now, digital revolutions and the generation of digital natives have changed everything. Anyone and everyone has information/contents and means to tell them. We are all players. What and how should cultural institutions transform to redefine the meaning of their existence? In this panel, we will discuss how play, game and game design can transform the future of cultural institutions.

Kolektif House'un değerli işbirliğiyle
With valuable collaboration of Kolektif House

Kolektif House, KoLounge Levent
21.11.2019 Pe. Th. 18.30-20.00
İngilizce; Türkçe çeviri ile. Mekân kapasitesi sınırlıdır. Rezervasyon için 14 Ekim'den itibaren web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
English with Turkish translation. Limited capacity. For reservation please visit our web site from 14 October.

ATÖLYE ÇALIŞMASI: ELEŞTİRİ ATÖLYESİ
WORKSHOP: CRITICISM WORKSHOP

■ Tiyatro Eleştirmenleri Birliği işbirliğiyle düzenlenen Eleştiri Atölyesi, Hasibe Kalkan'ın kolaylaştırıcılığı ve çevirmenliğiyle devam ediyor. Eleştirmenlerin kendi deneyimleri ve festival oyunları üzerine tartışacakları atölye çalışmasının yürütücülüğünü Almanya'nın önde gelen günlük gazetesi *Süddeutsche Zeitung*'da tiyatro ve dans editörlüğü ve aynı zamanda Mülheimer Theatertage'de jüri üyeliği yapan yazar, tiyatro eleştirmeni ve gazeteci Christine Dössel üstlenecek.

■ The criticism workshop organised in collaboration with the Association of Theatre Critics continues this year with the facilitation and translation of Hasibe Kalkan. Critics will be discussing the plays in the festival as well as their personal experiences. The workshop will be coordinated by theatre critic and journalist Christine Dössel, who works as editor of theatre and dance at the leading German daily newspaper *Süddeutsche Zeitung* and as a jury member at the Mülheimer Theatertage.

Goethe Institut, İstanbul Üniversitesi Tiyatro Eleştirmenliği ve Dramaturji Bölümü ve Tünel Residence'ın değerli işbirliğiyle
With valuable collaboration of Goethe Institut and Istanbul University Theatre Criticism and Dramaturgy Department and Tünel Residence

İKSV Alt Kat
27.11.2019-1.12.2019
Başvuru için 30 Ekim'e kadar tiyatro.atolye@iksv.org adresine kısa bir özgeçmiş ile birlikte, başvuru nedenini anlatan bir motivasyon mektubu gönderilmesi gerekmektedir.
To apply, please submit a motivation letter describing why you wish to participate in the workshop to tiyatro.atolye@iksv.org along with a brief resume until 30 October.

PANEL: BELGESEL TİYATRODA ALTERNATİF ANLATIM ARAYIŞLARI
PANEL: DOCUMENTARY THEATRE, LOOKING FOR ALTERNATIVE NARRATIONS

■ 2010'da Yunanistan'da baş gösteren ekonomik kriz; yalnızca mahallelerden meydanlara taşınan toplumsal hareketlere ve ülke yurttaşlarında siyasal farkındalığın artmasına yol açmakla kalmadı, aynı zamanda farklı anlatımları araştırmaya ve bunları tiyatro sahnesine taşımaya yönelik de canlı bir istek yarattı: halk için, halk tarafından ve halkın öyküleri. İşsizlik deneyiminden beyin göçüne, evsizlikten göçe ve aşırı sağın ırkçılığına dair öyküler... Tiyatro yönetmeni, dramaturg ve Atina Yunanistan Ulusal Tiyatrosu, Deneme Sahnesi-1'in sanat yönetmenlerinden Prodromos Tsinikoris; çoğunluğu belgesel ve gerçekçi tiyatro örnekleri olan eserlerini bugüne dek 16 ülke, 50'yi aşkın kentte sergiledi. Tsinikoris'in bu paneli, kendi yapım ve deneyimlerinden hareketle, alternatif anlatımların gerekliliğine odaklanıyor.

■ The beginning of the Greek financial crisis in 2010 not only gave birth to social movements on squares and neighbourhoods and increased political awareness of the country's citizens, but it also resulted in an urgent desire to research and bring different narrations to the theatre stage: stories of, by and for the people. Experiences of unemployment and brain drain, of homelessness, of migration and far right racism... Prodromos Tsinikoris, theatre director, dramaturge and one of the artistic directors of the Experimental Stage-1 of the National Theatre in Athens, has been working mostly in the documentary / reality theatre genre and has shown his work in over 50 different cities in 16 countries. The panel of Prodromos Tsinikoris will centre around his productions in the field of documentary theatre and the necessity for alternative narrations.

Yeditepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Konferans Salonu
27.11.2019 Ça. We. 16.00
İngilizce; Türkçe çeviri ile. Mekân kapasitesi sınırlıdır. Rezervasyon için 14 Ekim'den itibaren web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
English with Turkish translation. Limited capacity. For reservation please visit our web site from 14 October.

PANEL: TÜRKİYE'DE ÇAĞDAŞ TİYATRO
PANEL: CONTEMPORARY THEATRE IN TURKEY

■ 1980'li yıllardan başlamak üzere ülkemizde, İstanbul merkezli tiyatro hareketliliği; yaşadığı kesintiler, dönüşümler ve kırılma noktalarıyla, etkin bir tiyatro ortamı günümüze kadar devam etti. Geride bırakılan 30 yıla yakından bakıldığında Türkiye'de bir çağdaş tiyatro izleği oluştuğu rahatlıkla söylenebilse de; tüm canlılığına rağmen çağdaş tiyatro kimliğini ön plana çıkaran çalışmalara ise pek rastlanmıyor. İşte bu panelin çıkış noktasını da, bu ihtiyaç oluşturur. Teorik ve pratik alanlardan bir dizi kuramcı ve sanatçının yer alacağı iki gün sürecek panel, Yeni Metin Yeni Tiyatro Festivali işbirliğiyle düzenleniyor. Detaylı program ve konuşmacıların isimlerine ise tiyatro.iksv.org/tr adresinden ulaşılabilir.

■ Since the 1980s, the theatrical activity around Istanbul has continued with breaking points, interruptions and transformations until the present day where we currently have an active theatre scene. Looking back on thirty years left behind, one can easily say a path for contemporary theatre has formed in Turkey. However, despite all its vitality, there are not many works that emphasise the identity of contemporary theatre. The starting point of this panel stems from such a need. Theorists and artists from both theoretical and practical fields will take part in the two-day panel organised in collaboration with New Text New Theatre Festival. A detailed programme and the names of the speakers can be found at tiyatro.iksv.org/en.

Arter'in değerli işbirliğiyle
With valuable collaboration of Arter

Arter, Sevgi Gönül Oditoryumu
28.11.2019 Pe. Th. 14.00-17.00
29.11.2019 Cu. Fr. 11.30-13.30
İngilizce; Türkçe çeviri ile. Mekân kapasitesi sınırlıdır. Rezervasyon için 14 Ekim'den itibaren web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
English with Turkish translation. Limited capacity. For reservation please visit our web site from 14 October.

ATÖLYE ÇALIŞMASI: ULUSLARARASILAŞTIRMA STRATEJİLERİ / ULUSLARARASI PERFORMANS SANATLARI ARENASINDA YÖNÜNÜ BULMANIN YOLLARI

WORKSHOP: STRATEGY FOR INTERNATIONALIZATION / HOW TO FIND YOUR WAY OF NAVIGATING THE INTERNATIONAL PERFORMING ARTS ARENA

■ Uluslararası çalışıyor ama istediğiniz kadar odaklanamıyor musunuz? Türkiye dışında turnelere çıkmaya ya da uluslararası işbirlikleri kurmaya mı başladınız? Danimarkalı ajans WILDTOPIA'nın yaratıcı yapımcısı, eş genel müdürü ve CPH Sahnesi'nin uluslararası yapımcısı Karen Toftegaard'ın tasarladığı ve yönettiği bu atölye, uluslararası çalışmalarınız için bir strateji belirlemenize yardımcı olabilir. Atölye, size yardımcı olacak süreçler içeriyor: uluslararası alanda neden ve nasıl çalışmak istediğinizi açıklığa kavuşturmak, mekânlar/festivaller için kullanıma hazır dosya üretmek (teknik şartname ve halkla ilişkiler malzemesi) ve eylem planınızı oluşturmak gibi... Bir grupla çalışıyorsanız, stratejiyi birlikte geliştirmek için bu atölyeye ortağınızla birlikte katılmanızı öneriyoruz.

■ Are you working internationally but need to focus more? Are you starting up touring outside of Turkey – or making international collaborations? Designed and led by Karen Toftegaard creative producer, co-managing director of WILDTOPIA Danish agency and the International Producer at CPH Stage, this workshop can help you make a strategy for working internationally. It contains processes that helps you: to clarify why and how you want to work internationally, to produce ready-to-use kit for venues/festivals (technical rider + PR material) and to produce your action plan – what are the next steps for working internationally for you? If you work in a company, we advise you to join the workshop with your partner – developing the strategy together.

Danimarka Kültür Enstitüsü ve Arter'in değerli işbirliğiyle.
With valuable collaboration of Danish Cultural Institute and Arter.

Arter
28.11.2019 Pe. Th. 10.30-14.00
İngilizce; Türkçe çeviri ile. Atölyeye uluslararası işbirlikleri yapan veya yapmayı hedefleyen tiyatro ve dans toplulukları katılabilir.
Başvuru için 30 Ekim'e kadar tiyatro.atolye@iksv.org adresine kısa özgeçmişiniz ile birlikte, atölyeye başvuru nedeninizi anlatan bir motivasyon mektubu göndermeniz gerekmektedir.
English with Turkish translation. Theatre and dance ensembles working or aiming to work internationally may apply to the workshop. To apply, please submit a motivation letter describing why you wish to participate in the workshop to tiyatro.atolye@iksv.org along with a brief resume until October 30.

OKUMA TİYATROSU: YENİ METİN YENİ TİYATRO, "SENENİN OYUNU"

READER'S THEATRE: NEW TEXT NEW THEATRE, "THE PLAY OF THE YEAR"

■ 2012'den bu yana GalataPerform tarafından düzenlenen Yeni Metin Yeni Tiyatro Festivali kapsamında; Yeni Metin Yeni Tiyatro atölyelerinde yazılmış oyunlarla, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden gelen konuk yazarlara ait oyunlar, oyun okuması olarak sunuluyor. Geçtiğimiz yıl ilk defa, festival kapsamında seyirciyle buluşan Ömer Kaçar'ın *Misafir* adlı oyununa "Senenin Oyunu" ödülü verilmişti. Yeni Metin Yeni Tiyatro Festivali işbirliğiyle bu yıl "Senenin Oyunu" ödülüne layık görülen Itır Karabulut'ın yazdığı *Kalanlar*, okuma tiyatrosu olarak seyirci karşısına çıkacak. Okuma tiyatrosunun ardından düzenlenecek törenle "Senenin Oyunu" ödülü, yazarına verilecek.

■ Since 2012 as a part of The New Text New Theatre Festival organised by GalataPerform, plays written in New Text New Theatre workshops and by guest writers from various countries in Europe are presented as staged readings. Last year, the "Play of the Year" award was given to Ömer Kaçar's play *Misafir*, which had appeared before the audience for the first time as a part of the festival. This year, in collaboration with the New Text New Theatre and as part of the Istanbul Theatre Festival's Learning and Development Programme, Itır Karabulut's play *Kalanlar* which was given "The Play of the Year" award will be presented to the audience as a staged reading. "The Play of the Year" award will be given to the author after the reading.

Arter'in değerli işbirliğiyle
With valuable collaboration of Arter

Arter, Sevgi Gönül Oditoryumu
30.11.2019 Ct. Sa. 15.00
Türkçe; İngilizce üstyazılı. Turkish with English surtitles.
Mekân kapasitesi sınırlıdır. Rezervasyon için 14 Ekim'den itibaren web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
Limited capacity. For reservation please visit our web site from 14 October.

MASAL SAHNESİ

■ İstanbul Masalları Yazım ve Anlatım Atölyesi; İstanbul Tiyatro Festivali'nin işbirliği ve İstanbul Kalkınma Ajansı'nın desteğiyle, geçtiğimiz Nisan-Temmuz 2019'da İKSV Alt Kat'ta gerçekleştirildi. 7-9 ve 10-12 yaş gruplarından, Türkiyeli ve mülteci toplam 30 çocuğun katıldığı atölyenin yürütücülüğünü ise masal anlatıcısı ve yazarı Deniz Soruklu Evren üstlendi. Bu atölye süresince, çocukların yazıp resmettikleri çokdilli masallar bir kitaba dönüşmekle kalmayıp, Masal Sahnesi'nde festival takipçileriyle de buluşacak.

■ Istanbul Tales Narrative Writing Workshop was held in April-July 2019 at İKSV Alt Kat with the cooperation of Istanbul Theatre Festival and the support of the Istanbul Development Agency. A total of 30 Turkish and refugee children from age groups 7-9 and 10-12 participated in the workshop coordinated by the fairy tale writer and narrator Deniz Soruklu Evren. The multilingual tales children have written and painted during the workshop will be transformed into a book and will be presented to the festival followers at Masal Sahnesi.

Çimenev Bilim ve Sanat Merkezi, Hayata Destek Derneği, Kızılay Bağcılar Toplum Merkezi, Okçu Musa İlkokulu, Özel Karagözyan Ermeni İlköğretim Okulu, Parıltı Görmeyen Çocuklara Destek Derneği, Tarlabaşı Toplum Merkezi'nin değerli işbirliğiyle
With the valuable collaboration of Çimenev Science and Art Center, Life Support Association, Kızılay Bağcılar Community Center, Okçu Musa Primary School, Private Karagözyan Armenian Elementary School, Glitter Association for Children with Visual Impairment, Tarlabaşı Community Center

Salon İKSV
1.12.2019 Pa. Su. 16.00
Etkinlik dili Türkçedir. Mekân kapasitesi sınırlıdır. Rezervasyon için 14 Ekim'den itibaren web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
The event will be held in Turkish. Limited capacity. For reservation please visit our web site from 14 October.

ÖĞRENME VE GELİŞİM PROGRAMI'NDAKİ TÜM ETKİNLİKLER ÜCRETSİZDİR.
LEARNING AND TRAINING PROGRAMME EVENTS ARE FREE OF CHARGE.

SESLENEN PARÇALAR
VOICING PIECES

Seslenen Parçalar'ın bilet alabileceğiniz gösteri saatlerini aşağıdan seçebilirsiniz.
To buy tickets for the show Voicing Pieces please choose from available hours below:

20 KASİM NOVEMBER
Çarşamba Wednesday

19.30	20.10	21.00	22.00
19.40	20.30	21.30	22.10
19.50	20.40	21.40	22.30
20.00	20.50	21.50	

21 KASİM NOVEMBER
Perşembe Thursday

18.00	19.10	20.40	22.00
18.10	19.20	20.50	22.10
18.20	19.30	21.10	22.20
18.30	20.10	21.20	
18.40	20.20	21.30	
19.00	20.30	21.40	

22 KASİM NOVEMBER
Cuma Friday

18.00	19.10	20.40	22.00
18.10	19.20	20.50	22.10
18.20	19.30	21.10	22.20
18.30	20.10	21.20	22.30
18.40	20.20	21.30	
19.00	20.30	21.40	

23 KASİM NOVEMBER
Cumartesi Saturday

18.00	19.10	20.40	22.00
18.10	19.20	20.50	22.10
18.20	19.30	21.10	22.20
18.30	20.10	21.20	
18.40	20.20	21.30	
19.00	20.30	21.40	

24 KASİM NOVEMBER
Pazar Sunday

17.00	18.10	19.40	21.00
17.10	18.20	19.50	21.10
17.20	18.30	20.10	21.20
17.30	19.10	20.20	
17.40	19.20	20.30	
18.00	19.30	20.40	

MEKÂNLAR
VENUES

Arter
Irmak Caddesi No. 13
Dolapdere
Beyoğlu
T: (212) 708 58 00

Caddebostan Kültür Merkezi
Caddebostan Mahallesi
Bağdat Caddesi
Haldun Taner Sokak No. 11
Kadıköy
T: (216) 467 36 00

DasDas
Metropol İstanbul
Atatürk Mahallesi
Ataşehir Bulvarı
Ataşehir
T: (216) 970 03 27

ENKA Oditoryumu
Poligon Mahallesi
Katar Caddesi No. 15/A
Sarıyer
T: (212) 705 60 50

Fransız Kültür Merkezi
İstiklal Caddesi No. 4
Beyoğlu
T: (850) 755 68 00

Kuzguncuk İskelesi,
Türkiye Tasarım Vakfı
Kuzguncuk Çarşı Caddesi No. 9
Üsküdar
T: (216) 495 08 88

Moda Sahnesi
Bahariye Caddesi
Halil Ethem Sokak No. 34/27
Kadıköy
T: (216) 330 58 00/01

MSGSÜ Bomonti Yerleşkesi
Çağdaş Dans ASD
Cumhuriyet Mahallesi
Silahşör Caddesi No. 89
Bomonti, Şişli
T: (212) 246 00 11

Sahne Beşiktaş
Sinanpaşa Mahallesi
Leşker Sokak No. 4
Beşiktaş
T: (212) 259 10 45

Salon İKSV
Nejat Eczacıbaşı Binası
Sadi Konuralp Caddesi No. 5
Şişhane
T: (212) 334 07 00

SALT GALATA
Bankalar Caddesi No. 11
Karaköy
T: (212) 334 22 00

Tiyatro Pera
Abide-i Hürriyet Caddesi
No. 211 C Blok
BlackOut Şişli
T: (212) 245 30 08

Toy İstanbul
Harbiye Mahallesi
Kadırgalar Caddesi No. 3
Şişli
T: (212) 970 28 69

Uniq Hall
Huzur Mahallesi
Maslak Ayazağa Caddesi No. 4
Sarıyer
T: (850) 850 86 47

Zorlu PSM | Turkcell Sahnesi
Turkcell Platinum Sahnesi | Studio
Zorlu Center
Levazım Mahallesi
Koru Sokak No. 2
Zincirlikuyu, Beşiktaş
T: (850) 222 67 76

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI

ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI
ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS

YÖNETİM KURULU
BOARD OF DIRECTORS

BAŞKAN
CHAIRMAN
Bülent Eczacıbaşı

BAŞKAN YARDIMCILARI
VICE CHAIRMEN
Ahmet Kocabıyık
Prof. Dr. Münir Ekonomi

ÜYELER
MEMBERS
Nuri Çolakoğlu
Oya Eczacıbaşı
Ali Fuat Erbil
Tayfun İndirkaş
Prof. Yekta Kara
Tuncay Özilhan
Ethem Sancak
Oya Ünlü Kızıl

KURUMSAL KİMLİK DANIŞMANI
CORPORATE IDENTITY ADVISOR
Bülent Erkmen

HUKUK DANIŞMANI
LEGAL ADVISOR
Av. Sadife Karataş Kural

İDARİ İŞLER DANIŞMANI
ADMINISTRATIVE AFFAIRS ADVISOR
Çağrı Köseyener

YÜRÜTME KURULU
EXECUTIVE BOARD

BAŞKAN
CHAIRMAN
Bülent Eczacıbaşı

ÜYELER
MEMBERS
Ahmet Kocabıyık
Prof. Dr. Münir Ekonomi

DENETLEME KURULU
AUDITORS

Fatma Okan *(Borusan Holding AŞ)*
Sibel Yazıcı Kesler *(Arçelik AŞ)*

YÖNETİM
MANAGEMENT

Genel Müdür
General Director
Görgün Taner

Mali ve İdari İşler Başkanı
Head of Finance and Administration
Ahmet Balta

Genel Müdür Yardımcısı
Deputy Director General
Dr. Yeşim Gürer Oymak

İnsan Kaynakları ve İdari İşler Direktörü
Human Resources and Administration Director
Semin Aksoy

İletişim Grup Direktörü
Communications Group Director
Ayşe Bulutgil

Kurum Kimliği ve Yayınlar Direktörü
Corporate Identity and Publications Director
Didem Ermiş Sezer

Pazarlama Direktörü
Marketing Director
İrem Akev Uluç

Satış ve İş Geliştirme Direktörü
Sales and Business Development Director
Dilan Beyhan

Sponsorluk Programı Direktörü
Sponsorship Programme Director
Yasemin Keretli Çavuşoğlu

İstanbul Müzik Festivali Direktörü
Istanbul Music Festival Director
Efruz Çakırkaya

İstanbul Film Festivali Direktörü
Istanbul Film Festival Director
Kerem Ayan

İstanbul Bienali ve İKSV Güncel Sanat Projeleri Direktörü
Istanbul Biennial and İKSV Contemporary Art Projects Director
Bige Örer

İstanbul Tiyatro Festivali Direktörü
Istanbul Theatre Festival Director
Dr. Leman Yılmaz

İstanbul Caz Festivali Direktörü
Istanbul Jazz Festival Director
Harun İzer

İstanbul Tasarım Bienali Direktörü
Istanbul Design Biennial Director
Deniz Ova

Salon İKSV Direktörü
Salon İKSV Director
Deniz Kuzuoğlu

Kültür Politikaları Çalışmaları Direktörü
Cultural Policy Studies Director
Özlem Ece

Genel Müdür Asistanı
Assistant to General Director
Nilay Kartal

İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ
ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

DANIŞMA KURULU
ADVISORY COMMITTEE

Prof. Dr. Dikmen Gürün
Zeynep Oral
Dr. Beki Haleva
Doç. Dr. Ayrin Ersöz
Vincent Baudrille

FESTİVAL
THE FESTIVAL

DİREKTÖR
DIRECTOR
Dr. Leman Yılmaz

OPERASYON KOORDİNATÖRÜ
OPERATIONS COORDINATOR
Handan Uzal Dündar

OPERASYON SORUMLUSU
OPERATION PROCESS COORDINATION
Gizem Aktepe

ETKİNLİK SORUMLUSU
EVENTS ASSOCIATE
Deniz Kıvılcım

ÜSTYAZI KOORDİNASYONU
SURTITLING COORDINATION
Nermin Saatçioğlu

STAJYERLER
INTERNS
Asel İrem Haraççı
İdil Ünüvar
Özden Özdemir

İLETİŞİM GRUBU
COMMUNICATIONS GROUP

DİREKTÖR
DIRECTOR
Ayşe Bulutgil

MEDYA İLİŞKİLERİ
MEDIA RELATIONS

DİREKTÖR YARDIMCISI
ASSISTANT DIRECTOR
Ayşen Ergene

KOORDİNATÖRLER
COORDINATORS
Berk Çakır
Ayşen Gürkan
Zeynep Topaloğlu

SOSYAL MEDYA SORUMLUSU
SOCIAL MEDIA ASSOCIATE
Ece Kartal

SORUMLULAR
ASSOCIATES
Ayşegül Öneren
(Uluslararası Basın International Media)
Cansu Önder

ASİSTAN
ASSISTANT
Derya Bozcuk
(Uluslararası Basın International Media)

GÖRSEL İÇERİK EDİTÖRÜ
VISUAL ARCHIVE EDITOR
Coşku Atalay

GÖRSEL İÇERİK ASİSTANI
VISUAL ARCHIVE ASSISTANT
Ozan Şahin

KURUM KİMLİĞİ VE YAYINLAR
CORPORATE IDENTITY AND PUBLICATIONS

DİREKTÖR
DIRECTOR
Didem Ermiş Sezer

EDİTORYAL KOORDİNATÖR
EDITORIAL COORDINATOR
Erim Şerifoğlu

EDİTÖR
EDITOR
Itır Yıldız

YAYINLAR GRAFİK UYGULAMA UZMANI
PREPRESS GRAPHIC DESIGNER
Ferhat Balamir

GRAFİKERLER
GRAPHIC DESIGNERS
Esra Kılıç
Ayşe Ezgi Yıldız

WEB SİTESİ YÖNETİCİSİ
WEBMASTER
Sezen Özgür

İKSV STÜDYO
İKSV STUDIO

SORUMLU
ASSOCIATE
Ebru Gümrükçüoğlu

ASİSTAN
ASSISTANT
Kamil Kulaksız

SPONSORLUK PROGRAMI
SPONSORSHIP PROGRAMME

DİREKTÖR
DIRECTOR
Yasemin Keretli Çavuşoğlu

DİREKTÖR YARDIMCISI
ASSISTANT DIRECTOR
Zeynep Pekgöz

YÖNETİCİ
MANAGER
Zeynep Karaman

KOORDİNATÖR
COORDINATOR
Merve Peker

SORUMLU
ASSOCIATE
Derin Tekin

PAZARLAMA
MARKETING

DİREKTÖR
DIRECTOR
İrem Akev Uluç

PAZARLAMA YÖNETİCİLERİ
MARKETING MANAGERS
Cansu Aşkın
Meriç Yirmili

SAHA OPERASYONLARI KOORDİNATÖRÜ
FIELD OPERATIONS COORDINATOR
Sezer Kari

DİJİTAL PAZARLAMA KOORDİNATÖRÜ
DIGITAL MARKETING COORDINATOR
Bahar Helvacıoğlu

SATIŞ VE İŞ GELİŞTİRME
SALES AND BUSINESS DEVELOPMENT

DİREKTÖR
DIRECTOR
Dilan Beyhan

ÜYELİK PROGRAMI YÖNETİCİSİ
MEMBERSHIP PROGRAMME MANAGER
Gülce Şahin

SATIŞ OPERASYONLARI KOORDİNATÖRÜ
SALES OPERATIONS COORDINATOR
Neva Abrar

SATIŞ VE İŞ GELİŞTİRME KOORDİNATÖRÜ
SALES AND BUSINESS DEVELOPMENT COORDINATOR
Hamdi Sarıoğlu

CRM KOORDİNATÖRÜ
CRM COORDINATOR
Özge Genç

SATIŞ OPERASYONLARI ASİSTANLARI
SALES OPERATIONS ASSISTANTS
Canan Alper
Hızır Emre Seymenoğlu
Ali Murat Akozan
Gamze Gürgenç

ÜYELİK PROGRAMI ASİSTANLARI
MEMBERSHIP PROGRAMME ASSISTANTS
Begüm Çavuşoğlu
Erim Pala
Yeliz Vural

PRODÜKSİYON
PRODUCTION

SORUMLULAR
ASSOCIATES
Başat Karakaş *(İKSV)*
Ali Uluç Kutal *(İKSV)*
Umut Kurç *(FAPRİKA)*

ASİSTAN
ASSISTANT
Ferhat Asniya

KONUK AĞIRLAMA
HOSPITALITY

KOORDİNATÖR
COORDINATOR
Murat Özçaylak

ASİSTAN
ASSISTANT
Rama Akyer

BİLGİ VE BELGE MERKEZİ
INFORMATION AND RECORDS CENTRE

YÖNETİCİ
MANAGER
Esra Çankaya

MALİ VE İDARİ İŞLER
FINANCE AND ADMINISTRATION

MALİ VE İDARİ İŞLER BAŞKANI
HEAD OF FINANCE AND ADMINISTRATION
Ahmet Balta

MALİ İŞLER
FINANCE

YÖNETİCİLER
MANAGERS
Ahmet Buruk
(Bütçe ve Muhasebe Budget and Accounting)
Başak Sucu Yıldız
(Finans Finance)

MUHASEBE VE FİNANS OPERASYONLARI SORUMLUSU
ACCOUNTING AND FINANCE OPERATIONS ASSOCIATE
Deniz Yılmaz

MUHASEBE VE RAPORLAMA SORUMLUSU
ACCOUNTING AND REPORTING ASSOCIATE
Kadir Altoprak

SORUMLU
ASSOCIATE
Özlem Can Yaşar

MUHASEBE ASİSTANLARI
ASSISTANTS
Gözde Yılmaz
Gizem Döngel

KAMU DESTEKLERİ VE ULUSLARARASI FONLAR
PUBLIC AND INTERNATIONAL GRANTS

YÖNETİCİ
MANAGER
Aslı Yurdanur

BİLGİ TEKNOLOJİLERİ
INFORMATION TECHNOLOGIES

SİSTEM YÖNETİCİSİ
SYSTEM ADMINISTRATOR
Kadir Ayyıldız

BİLGİ TEKNOLOJİLERİ ASİSTANI
INFORMATION TECHNOLOGY ASSISTANT
Tahsin Okan Erdem

İNSAN KAYNAKLARI VE İDARİ İŞLER
HUMAN RESOURCES AND ADMINISTRATION

DİREKTÖR
DIRECTOR
Semin Aksoy

İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİCİSİ
HUMAN RESOURCES MANAGER
Eren Ertekin

İNSAN KAYNAKLARI SORUMLUSU
HUMAN RESOURCES ASSOCIATE
Beste Kayacan

BİNA YÖNETİMİ VE GÜVENLİK YÖNETİCİSİ
BUILDING ADMINISTRATION AND SECURITY MANAGER
Ersin Kılıçkan

DANIŞMA GÖREVLİSİ
RECEPTION OFFICER
Dilara Çetin

DEPO SORUMLULARI
WAREHOUSE OFFICERS
Şerif Kocaman
Sercan Dericioğlu
Ahmet Birkan Karaçam

YARDIMCI HİZMETLER
SERVICES
Özden Atukeren
Aşkın Bircan
Aydın Kaya
Hayrullah Nişancı

KÜLTÜR POLİTİKALARI ÇALIŞMALARI
CULTURAL POLICY STUDIES

DİREKTÖR
DIRECTOR
Özlem Ece

STRATEJİK PLANLAMA VE PROJE KOORDİNATÖRÜ
STRATEGIC PLANNING AND PROJECT COORDINATOR
Ezgi Yılmaz

ARAŞTIRMA ASİSTANI
RESEARCH ASSISTANT
Fazilet Mıstıkoğlu

PROJE ASİSTANI
PROJECT ASSISTANT
Valeri Boğosyan

SALON İKSV

DİREKTÖR
DIRECTOR
Deniz Kuzuoğlu

OPERASYON SORUMLUSU
OPERATIONS ASSOCIATE
Merve Kavas

PRODÜKSİYON AMİRİ
PRODUCTION MANAGER
Ufuk Şakar

SES MÜHENDİSİ
SOUND ENGINEER
Sinan Özçelik

IŞIK TASARIMCISI
LIGHTING ENGINEER
Efe Sümer

ASİSTANLAR
ASSISTANTS
Burak Kayıkçı
Oğuzhan Tosun

İKSV ALT KAT

YÖNETİCİ
MANAGER
Elif Obdan Gürkan

ASİSTANLAR
ASSISTANTS
Irmak Erdurak
Mehmet Caner Soyulmaz

İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV), 2018 yılında, Gülriz Sururi'nin değerli bağışlarıyla yeni bir teşvik ödülünü hayata geçirdi. Gülriz Sururi-Engin Cezzar Tiyatro Teşvik Ödülü, üretimleriyle ve yenilikçi yaklaşımlarıyla tiyatromuzun gelişimine katkıda bulunan tiyatro topluluklarına ya da sanatçılara sunuluyor. İKSV, Gülriz Sururi-Engin Cezzar Tiyatro Teşvik Ödülü aracılığıyla, genç tiyatro topluluklarını ve sahne sanatları alanında üretim yapan sanatçıları destekleyerek, Türkiye'de bu alanda yeni ve nitelikli yapımların gerçekleşmesini teşvik etmeyi amaçlıyor.

Oyuncu, senarist ve girişimci Mert Fırat; oyuncu ve eğitmen Tilbe Saran; çevirmen ve tiyatro eleştirmeni Seçkin Selvi; İstanbul Tiyatro Festivali Direktörü Leman Yılmaz ile oyuncu Selçuk Yöntem'in yer aldığı ve İKSV Genel Müdürü Görgün Taner'in başkanlık ettiği seçici kurul bu yıl üretimleriyle ve yenilikçi yaklaşımlarıyla Türkiye tiyatrosuna katkıda bulunduğunu düşündüğü 8 topluluğa proje başvurusunda bulunması için çağrı yaptı. Topluluklar arasından Tiyatro D22, Bam İstanbul ve Tiyatro BeReZe, 2019 Gülriz Sururi-Engin Cezzar Tiyatro Teşvik Ödülü'ne layık görüldü. 100 bin TL değerindeki Gülriz Sururi-Engin Cezzar Tiyatro Teşvik Ödülü, Tiyatro D22'nin *Julius Caesar*, Bam İstanbul'un **Izdırap Korosu* ve Tiyatro BeReZe'nin *AN-SIZI-N* isimli projelerinde kullanılmak üzere, proje bütçeleriyle orantılı olarak bu üç topluluk arasında paylaştırıldı.

GÜLRİZ SURURİ ENGİN CEZZAR TİYATRO TEŞVİK ÖDÜLÜ

Initiated by the Istanbul Foundation for Culture and Arts in 2018 with the generous donations of the theatre actor Gülriz Sururi, the Gülriz Sururi-Engin Cezzar Theatre Encouragement Award is presented to theatre companies or individuals who contribute to the development of Turkish theatre through their productions and progressive approaches. Through the award, which is presented in the name of two master actors who have made immense contributions to the development of modern theatre in Turkey, the Istanbul Foundation for Culture and Arts (İKSV) aims to encourage the realisation of new and quality productions in Turkey by supporting emerging theatre companies and artists working in the field of performing arts.

The Award Jury, headed by İKSV General Director Görgün Taner and comprising of actor, scriptwriter and entrepreneur Mert Fırat, actress and instructor Tilbe Saran, interpreter, theatre critic, author, stage and costume designer, journalist and instructor Seçkin Selvi, Director of the Istanbul Theatre Festival Leman Yılmaz and actor Selçuk Yöntem, invited 8 innovative theatre ensembles from Turkey to submit applications for the award. Among the applications, Tiyatro D22 (with *Julius Caesar)*, Bam İstanbul (with **Izdırap Korosu)* and Tiyatro BeReZe (with *AN-SIZI-N)* were selected to be this year's recipients of the Gülriz Sururi-Engin Cezzar Theatre Encouragement Award. The total award of TL 100,000 will be distributed among the ensembles for the production of these new projects.

FESTİVAL KATALOĞU
FESTIVAL CATALOGUE

YAYIM DANIŞMANI EDITORIAL CONSULTANT
Dr. Evren Barın Egrik

YAYIMA HAZIRLAYAN EDITOR
Mehmet Egrik

ÇEVİRİ TRANSLATION
Aykut Şengözer
Kutay Kence

GRAFİK TASARIM GRAPHIC DESIGN
Kerem Yaman, *BEK*

TASARIM UYGULAMA VE BASKI ÖNCESİ HAZIRLIK
DESIGN APPLICATION AND PRE-PRESS
Ferhat Balamir, *İKSV*

© İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI
Tüm hakları saklıdır. All rights reserved.

Bu yayının herhangi bir bölümü İstanbul Kültür Sanat Vakfının yazılı izni olmadan kayıt, fotokopi ve bilgi depolama dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yöntemle yeniden basılamaz veya çoğaltılamaz.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced in any form or by any electronic or mechanical means, including photocopy, recording or other information retrieval systems, without permission in writing from the Istanbul Foundation for Culture and Arts.

İstanbul, Kasım November 2019
ISBN 978-605-5275-75-4

FESTİVAL KAMPANYASI
FESTIVAL CAMPAIGN

TBWA/Istanbul

İstanbul Tiyatro Festivali
İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI
Istanbul Theatre Festival
ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS
Nejat Eczacıbaşı Binası
Sadi Konuralp Caddesi No: 5
Şişhane 34433 İstanbul
T: (212) 334 07 43
E: theatre.fest@iksv.org
www.iksv.org